

(وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ)

نابوری له ئیسلامدا

نوسەر:

مامۆستا عبدالقادر توحیدی

بەناوى خاوى بەخشندەى مېھرەبان

سوپاس وسەنای شایان پيشکەش بەزاتى خاوى خاوەن بەخشش وکەرەم لافاوى پەحمەتى خوا بېژى
بەسەرگىيانى پاکی پيغه مېرويارولايەنگرانی هەتا هەتايە.

ئىسلام پييازى خاوى خاوەن بەخشش وکەرەمەو هەرەو کو خاوەنەکەى هەرگۆشەيەکى هەلدريتهوه ئەوەندە
وورەکارى تياکراوه وائەزانريت کەتەنيا لەوگۆشەدا ناگادارەو پريهەتى لەخەيرو بەرەکەت و بۆهەرگۆشەيەکى ژيانى
ئادەمیزاد بەرنامەيەکى تيروتەسەلى وای هەيەکەهیچ بەرنامەيەکى دەست کردى بەشەرناگات بەتۆزى قولياو
هەموومروقيکى ژيرونالەبەرانبەرەو سەرى پيژى بۆنەوى ئەکات و دەستى بۆبەسىنگەو ئەگریت و دان
بەو دەئەنيت کەتەنيا خاوەنى ئەو ياسايە مافى گويپايەلى و پەپرەوى کردنى هەيەو کەسى تر.
گۆشەيەک لەوگۆشە ئابوورى يە (الاقتصاد) کەلەم بوارەدا تاقانە پييازى دادپەرەوى کۆمەلایەتى يەوتائەو ياسا،
کاربەدەستى وولات بوو کەسيك بى مشورخۆرنە مابووتە نائەت لەوئەفريقاي کەئەمرو پۆژانەلای کەم چل هەزار منال
لەبرسيا ئەمریت وگوى ى خەلک لەقسەى بريقەدارو ووشەى مافى مروڤ خەريکە هەلا هەلا ئەبيت فەقيرک نەمايو
زەکات لە (بيت المال) وەرگريت جابائەوانەى کەخويان بەدلسۆزى مروڤ ئەزانن زانايانەوبى غەرەز سەرنجک لەم ئايينە
ئينسان پەرەو بەدەن وقازانچ و سوودى خويان وگەلەکەيان لەو وەرگرن ولەمە زياتر باگەلان بەتايبەت گەلى
بەشخوراوى کوردمان دەربەدەر وچەوساوەو ژيەر چەپۆک نەبيت و تراو (هەلە لەهەرکوييدا وازى لى بيئيت
هەرقازانجە) هەرشتيک کەمايەى خەيروخۆشى مروڤ بيت ئىسلام داواکاريەتى و هەرشتيکيش کەمايەى خراپەو کەمى
وزيانى مروڤ بيت ئىسلام بەتوندى بەگزيائەچييت کەوابووباهەمووخەلک بزائن کەدلسۆزانى ئەوانەن پەپرەوانى
ئىسلامن و ناهەزانى لايەنگروپەپرەوانى بەرنامەو پيچکەکانى ترە جائەو کەسەى کەلەبارەى ئىسلامەو شتيكى
ناريكى لەدلدایە بابيئە مەيدان و دەستى لەسەرتاقە خاليكى ناتەواوى دانيت و ئەگەر مەردى مەيدان نى يە بادەست
لەشەيتانى و خەلک فريودان بکيشيئەو ئىسلام چيايەکى زۆر بەهيزەو هەرکەس سەرى لى دات تەنها ميشک پزانی
بۆئەمينيئەو، بەهيواین هەمووخەلک، بەرەورپييازى خاوى خويان بگەرينەو و يەک دل و يەک دەست بۆخۆشەختى
هەموان تى بکۆشن.

ئەگەرخواياربيت گۆشەيەکى کورت و بچوکى ئابوورى لەئىسلام دا بەزمانى هاوولاتیانم ئەخەمەبەردەست لاوخواين
گەرم وتازە پيگەيشتوکانم تاچاکتر پييازەکەى خويان بناسن و چالاکانەتربوى هەول بەدەن و خويشيان باشتربناسن
وئیمەيش لەدوعای خيربى بەش نەکەن ولەهەلەکانيشمان ببوورن چونکەئينسانين وئينسانيش بى هەلە نابى
و پەحمەتى خوالەو کەسەبيت کەهەلەکانمان بەديارى بۆئەنيئەو.

سەرۆت و سامان له پڕوانگهی ئیسلامهوه شتیکی زۆربه کهک و پێویسته و ژیانی مروّقه بهی سهرۆت و سامان شتیکی خهیاڵیه و یهکی له ئهرکهکانی سهرشانی مروّقه لهم جیهانهدا ئاوهدان کردنهوهی ئهم زهوییهیه، بۆیه ئیسلام ههمیشه خهک ههڵ ئهنی له سهرته لاش و کووشش و خووشی لهی ئیشی نایهت و به پێچه وانهوهی ههندیکی له بیروپا پوچان دین و دنیا ی لاتیکه لاوهو هیچ کامیانی بی ئهوی تری ناوێت ئهوهته خوای گهروهر و زانائه مرمان پی ئه کاتکه له پاش عیبادته به گۆشه و کهناری ئهم ئهرزهدا بگهڕین و هپی بژیوی خۆمان پهیدا کهین و ئه فهرمویت:

(فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ) الجمعة/10

واته: کاتی نوێژکرا برون و بلا و بینهوه به سهر زهویداو له فهر و نعیمه تهکانی خوا پهیدا کهن. ئهوه ره شهو به خراپه و ناوبردنی ماله له ئیسلام دا وهختیکه که ئه و ماله له دهستی ئینسانی خراپای و کابرا به و ماله له خووی باپی بپیت و به هوی ئه و ماله وه خووی بهزل بگریت و ستهم له خه لکی بکات، ئه گینا ئیسلام زور پی خوشحاله به بوونی مالی پاک له دهستی ئینسانی چا کدا و ئه فهرمویت (نِعْمَ الْمَالُ الصَّالِحُ لِلرَّجُلِ الصَّالِحِ) ئای چه ند چا که مالی چاک له دهستی مروّقی چا کدا ههروه ها ئیسلام دا و له خه لک ئه کات که له م ژیا نه دا که مته رخه م نه پیت و ئه فهرمویت: (وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ) القصص/77

به شی دنیا ی خۆت له بیر نه چیت و هه چا که کار به ههروه کو خوا چا که ی کرد و وه له گه ل تۆدا و هه ترا وه (وائیش بکه بۆ دنیا و ابزانه نامریت پێویسته ئه وه ی شمان له بیر نه چیت که ئاوه دان کردنه وه ی زهوی بپجگه له خووشی و کامه رانی ژیا نی دنیا ی زهحمه تکیشان سوود و به ره که تیکی ئیجگار زوری هه یه بۆی له پوژی دوا ییدا وه که له فهرمووده به نرخه ی پیغه مبه ری مه زن دا (ﷺ) ها تو وه که ئه فهرمویت: (مَنْ مَسْلَمٍ يَغْرُسُ غَرْسًا أَوْ يَزْرَعُ زَرْعًا فَيَأْكُلُ مِنْهُ طَيْرٌ أَوْ بَهِيمَةٌ إِلَّا كَانَتْ لَهُ بِهِ صَدَقَةٌ) واته: مروّقه هیچ نه مامیک نا نیژی و هیچ توویک نا چینی که مروّقه بیخوات یا حیوان یا بالنده مه گه ر بۆ ئه وه چا که حیساب کریت، واته: له و کووشش و ته لاشه ی هیچی به زایه نا چیت و ه چا که ی ش پادا شتی له ده به رانه بهر که متری یه، ئه وانه ی که گوی به ئاوه دان کردنه وه ی زهوی نادهن و به شتیکی بی نرخ ی ئه زانن زور به هه له دا چوون چونکه خوانه پێویستی به ئالتون و زیوومس و باقی کانهکانی ترهیه نه پێویستی به نهوت و غازه به لکو هه مووی بۆ ئیمه دانا وه وه لی شمان ئه نی بۆ سوود لی و هه رگرتیان: (هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا) البقره/29

واته: خوانه وزاته یه که هه مو ئه و شتانه ی ناوزه ی بۆ ئیوه دروست کرد و وه، وه هه مویشی رام و گه ردن که چ کرد و وه بۆ ئینسانه کان بهی جیا وازی له نیوان رهنگ و نه ژاد و کوفر و ئیمان دا وه له م باره یه وه ده یان ئایهت و فهرمووده ی پیغه مبه ری مه زن (ﷺ) هیه که ئیمه ته نها بۆ نموونه ئه و چه ند دانه مان باس کرد، بۆ زیاتر شار ه زابوون ته ماشای قورئان و په راوی فهرمووده به نرخه کان ی پیغه مبه ری پایه به رز (ﷺ) بکه ن. کی خاوه نی سامانه؟

خاوه نی راسته قینه ی سهرۆت و سامان ته نها خوا یه و زهوی و ئه وه ی که له سه روناوی زهویدا هیه هه مووی مو لکی خوا یه و ته نها ئه و حه قیه تی چۆن ئالو گوپی تیا بکات و که سی تر (لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ) الحج/64

واته: هی خوا یه ئه وه ی که له نا و ئا سمانه کان و له ناوزه ویدا هه یه وه به راستی ته نها خوا یه بی نیاز و سوپاس کرا و. خوای گه ره مروّقی دروست کرد تا جین شینی ئه و پیت له م سه رزه ویه دا و خاوه نیه تی کاتی، به وه خشی و رپبازی چۆن ژیا نی بۆ نا رد و هیچ کات خو ی لی که مته رخه م نه کرد و وه بو هه موو گه لی که به رنامه و نی راوی نا رد و وه که نا خریان هه زه ته موحه ممه دی کوپی عبدا لهیه (ﷺ) به په راویکی گشتی و بو هه موو که س و تانه مانی ئهم ئهرزه، واته ئیمه وه کیلی ئه وزاته ی و پێویسته به گویره ی فرمانی ئه وه له م سه رزه ویه دا بگو یینه وه جاشتیکی به لگه نه ویسته کاری جی نشین و کرا و به وه کیل و هختی ره وایه که به گویره ی خاوه ن جی و وه کیل گر له و شته ی که پی ی سپیرا وه ئیش بکات ئه گینا

ئیشەكەى ناپەواو نادروسته وئەبى خۆى بهرپرسى ھەمووزيانەكانبىت واتەئیشەكانى ئىمە لەم سەرزەوييەدا ئەبى بهگويەرى ياساى خوابىت ئەگينا ناپەواو نادروسته وتاوانەكەى بەئەستوى خومانە.

خاوەنىتەى تاك (المكية الفردية):

لەروانگەى ئىسلامەو ھەموومرۆفك ئەبى بەخاوەنى ئەوشتانەى كەبەكەلەپوربا ھەوى كپىن وفروشتن يابەكرىكارى يابەھوى بەخشىن وەيابەھەر ھۆيەكى ترى شەرعى يەو، دەستى ئەكەوئىت پونترين بەلگەى ئەوخاوەنىەتى تاكە ئەمانەن:

1. دەست پرىنى دزچونكە ئەگەر ھەركەس ھەرچى دەست كەوت ھەرى خۆى بىت بۆچى دەستى دزئەپرن؟
2. ناپەواوونى داگىركردن وفراندن وفيل كردن چونكە ئەگەر يەكەم خاوەن نىە دوھەمیان بۆتاوانە؟
3. پاداشتى خوايە لەسەر بەخشىن جائەگەر خاوەن مال نىە بۆچى ئەبى پاداشتى بدرىتەو؟

پىگای زۆركردنى مال:

ئاینى ئىسلام لەچەند پىگاوە ماوەى بەزىادكردنى سەرۆت و سامان داو، كەپاك وخاوين ترىان زەحمەت دانى شان وبازوو بەلام ئەوئەبىت تەنھا ھەرئەومەرج بىت بەلكوپىويستە پەيدا كەروپەيدا كراووبەوشىوئەبىت كەئىسلام پىگای پى داو ھەربۆيە پرسىارى مال لەپۆژى دوايىدادووپرسىارە يەكەم چۆنت دەرھىناودووھەم چۆنت خەرج كرد (مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبْتَهُ وَمِنْ أَيْنَ أَنْفَقْتَهُ) جائەم رستە، گەلىك پىرمانايەوئەتوانم بلیم ھەرئەم فەرمودەيە بەسە بۆپىك وپىك كردنى بارى ئابوورى لەناو خەلكاو ھەمووبەشەكانى زيان ئەگرىتەو.

وھكو وترا، لەچەند پىگاوە مال زاوژى ئەكات وشىوھونارى زۆربەيان لەيەك جىايە جائىمەيش بەيارمەتى خواى خاوەن كەرەم، يەك يەك باسى، ئەوپىگایانەتان بۆئەكەين وھول ئەدەين كەبەشىوئەيەكى گوشراوئىت تائىوھى خۆشەويست زۆرماندوونەبن لەخويندەنەوھى داوئەلین (خويندەنەوھى پىگای ئىيش كردنمان لى ئەگرىت).

يەكەم/كرىكار:

كرىكار ئەومرۆقە بەنرخەيە كەبەھىزى خۆى ئاسودەى خۆى وخەلكى تردابىن ئەكات، كرىكار ئەومرۆقەبەپىزەيە كە پىغەمبەرى ئىسلام (ﷺ) دەستى ماچ ئەكات وئەفەرموئىت (تِلْكَ يَدِيحِبُّهَااللَّهُ وَرَسُولُهُ) ئەو دەستىكە خواپىغەمبەرى خواخوشيان ئەوئىت.

كرىكار ئەومرۆقەيەكەپاك ترين وچاكترين خۆراك ئەخوات (مَا أَكَلَ أَحَدٌ طَعَامًا قَطُّ خَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ) واتە: ھىچ كەسك خواردنىكى نەخواردووەكەچاكتربىت لەخواردنى ئەوكەسەى كەبەدەستى خۆى دەرى ھىنابى.

كرىكار ئەومرۆقە بەنرخەيەبۆيە ئەوئەندە ئىسلام داکۆكى لەسەرئەكات وبەتوندى دژى ماف خورانى ئەوئەستىت كرىكار خۆشەويستى خوايەو ئاشكراكەرى نىعمەتە لەژمارە نەھاتوھەكانى خواى گەرەيەو ئىشەكەى وەكوغەزايە (اللَّهُ يَجِبُ الْعَبْدَ الْمُحْتَرِفَ وَمَنْ كَدَّ عَلَى عِيَالِهِ كَانَ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ) ئىمامى ئەحمەد، واتە: خوا بەندەى پىشەسازى خۆش ئەوئىت وھەركەسك كەزەحمەت بكىشى بۆپژىوى خۆى وخىزانى وەكوغەزاكەر وايە تەماشاكەن زەحمەت وتەلاشى مرۆقە بۆپەيدا كردنى بژىوى ھەلال چەندبەنرخە لەروانگەى ئىسلامەو.

مافى كرىكار:

كرىكار زەحمەت كىشى خۆى وخەلكەومافى زۆرى بەسەر خەلك و مېرىيەوھەيە كەگرنگترينيان ئەمانەن: _

1. پىويستى سەرشانى مېرىيەكەئىش بۆكرىكار پەيدا كات.
2. ژنى بۆبھىنى ئەگەر ژنى نەبوو.

3. ئەگەر خانووی نەبوو خانوی بۆکات.
4. ھۆی ئازوگوییازی لە مەلەو بەسەرئیش و گەرانەو ھۆی بۆئامادەبکات.
5. کرێی بییت و بەخۆپایی ئیشی پێ نەکریت.
6. کرێکە بای ئیشەکە بییت، نەستەم بکات و نەستەمی لێ بکریت.
7. پێشەکی کرێی بۆدیاری بکریت و لەپاشان بێ منەت پێی بدریت.
8. ماوەی ئیش کردنی بۆدیاری بکریت.
9. میری پارێزگاری کرێکە بکات و کرێکە نەخوات.
10. ئەبێ ئیش لەتوانای جسمی و لەکاتی دیاری کراودا دەرئەچیت بەپەرەبەتی خۆی ئامادە ئیشی قورستریان زیاتر بوو ئەبێ یارمەتی بدری بۆ جسمی لەتوانا بۆکات لەکرێ تەبەرەکیشی و (الاستثمار) وینەکانی پوونەدات.
11. ئەبێ لەسوودی کارخانەکاندا بەگۆڕە ماوەی ئیشی بەشدارییت.
12. ئەبێ ژبانی مام ناوەندی خانەوادە کرێکار دابین بکریت و تیمارو خۆیندنی منالانی بەلاش بییت.
13. ئەبێ پشودانیان بییت (وَأَنْ لِّجَسْمِكَ عَلَيْكَ حَقٌّ).
14. ئەبێ لەپاش خۆی میری قەرەزەرەواکانی بۆبێژیت و منالەکانی بۆبەخیوبکات.
15. کرێکار پێش و شکەو بەنەو ھۆی عەرەقەکە پێی بدریت، واتە: لەسنووری باوی خەلک تێ پەرنەکات. ئەمانە کۆمەلە ئەرکی بوون کە ئیسلام لەسەر شانی میری و خەلکی داناو بوو پاداشت دانەو ھۆی کرێکاران لەژیانی دنیادا تاخویان و ھاوسەر و منالیان بەئاسوودەیی بژین. تۆلە نەدانی مافی کرێکار:

سەرەرای ئەو مافانە کە باسمان کردن ئیسلام زۆر تۆرە لەو کەسانە کە گەڵتە بە مافی کرێکار ئەکەن و ھەر پەشە توندلەو کەسانە ئەکات کە مافیان پێشیل بکەن لە ھەردوو ژبانیاندا بەلێنی سزادانی داو، سەبارەت بە پڕۆژێ دوایی ئەفەرموین (ثَلَاثَةٌ أَنَا خَصْمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) واتە: سێ بەش ھەن کە لە پڕۆژێ قیامەتدا من دوژمنیانم پووبە پریان دەوێستەم لەبەردەم دادگای خوادا، پێغەمبەری دلسۆز (ﷺ) ئەفەرموین: یەکیکیان کەسیکە کە بە کرێکاری ئیش بکات و لەپاشا کرێکە پێ نەدات، وە سەبارەت بە سزای دنیا ئەفەرموین: (إِنَّا نَأْخُذُ حَقَّهَا وَشَطْرَ مَالِهِ وَذَلِكَ عَزْمَةٌ مِّنْ عَزَمَاتِ رَبِّنَا) واتە: ئێمە حەقی حوشتەرەکانی زەکات کە نەیداو ھۆی وەرئەگرین و نیو ھۆی مەلە کەش چونکە ئەو مەلە بوو تە ھۆی لوت بەرزێ و کەللەبایی کابراو مافی خاوەن مافانی پێ شیل کردوو و ئەو ھەیکێک لەفرمانە نەگۆراو ھۆی پەرەردگارمانە.

زانینی ھەموو ئیشیک فەرزە لەسەر کۆمەل:

ئایینی پاک ئیسلام ئایینی خاوەن دەسلەلات و ئاگادارە بەسەر ھەموو پێوستیەکانی مرۆڤدا، ئاشکرایە پێوستیەکانی مرۆڤ زۆر و ھێچ کەس بەتەنیا یی ناتوانیت ھەموو پێوستیەکانی خۆی دابین بکات بە لکۆتەبێ بەخەلک پێوستیەکانی بێنەدی بۆیە ئیسلام ھەموو ئیشیک لای پێوستیە و زانین و ئەنجامدانی ھەموو ئیشیک پێوست و حەلال لای فەرزی کیفایە کە وابوو ئەبێ ھەموو ئیشیک کە خەلک پێوستی بییت ئەو نەدە کەس پێی یەو سەرگەرم بییت کە خەلک نیازی بەراورد بییت ئەگینا ھەموو خەلک تاوان بارن بۆنموونە: ئەبێ ئەو نەدە بەرگ دروو ھەبییت کە کەس پەکی نەکەوین و ئەو نەدە پێلاو دروستکەر ھەبییت کە کەس بێ پێلاو نەمیینتەو ھەر ھە نەواو نەخوشخانە و دکتۆر و مامۆستایان و بازرگان و... ھتد. زەوقی جوو و جوو خەلک بۆ ھەر کام لەو ئیشانە بەلگە کار بەجێی خاوەن گەورە و ھەر ئەو ئیشیک لای ھۆی ئاوەدان کردنەو ھۆی زەوی و بەدەست ھینانی ئەو ھەموو شتە بەکەلکانە کە ئەمڕۆ ئەیانبینین. ئەگەر ئیشیک پێوستی خەلکی ھەبوو کەس نەبوو ئەنجامی بدات وەک و ترا، ئەو خەلکە ھەموو تاوانبارن تائەو ئیشە ئەکریت بەلام ئەگەر ئیشە کە ئەنجام درا ئیتەر تاوان لەسەر باقی خەلکە کە نامینی کە ئەمە

مانای فەرزی کیفاییه که ههندی جار ئه بی به فەرزی عهین وه که ته نیا یه کهس بزانیته بهرگ بدوریت له وکاته بهرگ دورین پیوست ئه بی له سه ره وکابرا.

هه موو که سیك له وئیشه ی خۆیدا گه وه وه سه ره پهرشتی ئه وخه لکه یه (سید القوم خادمهم) جا وه کو له پیشه وه وتمان هیچ کهس ناتوانیت به ته نیای پیوستیه کانی خۆی نه جام بدات وه هه موو ئیش که ریکیش لای که می خۆی به خیوئه کات وباریکی سه رشانی کۆمه ل کهم نه کاته وه که وابوو نه توانین بڵین: هه موو ئینسانه کان خزمه تکر اوو خزمه تچی یه کترن و کهس له کهس زیاتر نیه مه گهر به خزمه تی زیاتر، بۆ ئه م مه به سته یه قورئان ئه فهرمویت (**اَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ**) الاسراء 21، واته: سه رنج بدن و بزائن چۆن هه ندیکمان بهر زکرد ووه ته وه

به سه ره هه ندیکتان به ومانا هیز ودهرکی زیادمان دا وه به هه ندیکتان ئه توانن خزمه تی زیاتر به کن و پیزی زیاتر تان هه بیته ویا هه ر که سه به هو ی نه جامدانی ئیشه که وه که سودی یه کیکی تری تیا هیه به ته گه وه دی ئه و ی تر ^ﷺ پونیشه هیچ کهس توانای به ده ست هینانی هه موو پیوستیه کانی خۆی نیه به ته نیا که واته هه موتان هه ریه که له لایه که وه گه وه دی ئه و ی ترن ئه ویه مانای به رزایه تی، نه که هه ندیک ئه که یین به نا غاو هه ندیک به نوکهر، له پیشه وه و ترا که گه وه دی قه وم خزمه تکاره که یانه جائه م دنیا یه جیگای کی بهرکی کردنه له چاکه کردندا و بهرین ترینی مرو ؤه ئه ویه که سودی زیاتری بۆ خه لک هه بیته (خَيْرُ النَّاسِ أَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ).

هه موو ئیشیکی ره واهه پریزه:

له پروانگه ی ئیسلامه وه خه لک نابی په کیان له بهرشتیکی پیوست بکه ویت که وابوو هه موو ئیشیکی ره واهه پریزه، بۆنموونه ئه گهر له ناو خه لکا شوانی به ئیشیکی کهم ته ماشا ئه کریته خۆ پیغه مبه ری مه زن (^ﷺ) ئه فهرمو ی (هیچ پیغه مبه ریک نه بو وه که شوانی نه کرد بیت)، پرسیا ریان لی کرد (ئهی پیغه مبه ری بهرین تۆیش شوانیت کرد وه؟ فهرمو ی: به لی منیش شوانیم کرد وه له ناو قورده شیا له سه رچه ند دراویک. خۆ قورئانیش شوانی هه شت سالی یاده ساله که ی حه زره تی موسا بهرونی باس ده کات، حه زره تی داود ئاسنگه ربوو وه خواخۆی مامو ستایی کرد وه ئه فهرمویت (**وَاللّٰهُ** **الْحَدِيدُ اَنْ اَعْمَلَ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ**) السبا / 11، واته: ئیمه ئاسنمان بۆنهرم کرد وه و پییمان وت لیباسی زری دروست بکه و بائه ندازه ی هه لقه کان ریک و پیک و وه که یه کن تابو شایی نه که ویتته ناو لیباسه که وه تیروسه ره رم لی ی بچه ژوره وه، حه زره تی نوح (درودی خوی لی بیت) باخه وانی ودره خت نان و ته خته تاشی و که شتی دروست کرد وه، حه زره تی موحه مده (^ﷺ) بازرگانی وئیشی کرد وه به تایبه ت له دروست کردنه وه ی که عبه دا که به رده کانی به شانی هه لده گرت.

حه زره تی ئیبرا هیم وئیسما عیلی کوپی وه ستایه تی (به نا) و کریکاریان کرد وه به تایبه ت له دروست کردنه وه ی که عبه داله و سه رده مه دا.*

حه زره تی شوعه یب (درودی خوی لی بیت) حه یوانداری کرد وه، حه زره تی ئیدریس (درودی خوی لی بیت) بهرگ دوور بو وه، ئه م ئیشانه بیجگه له شوانیه کانیان بوو، ئه گهر له وئیشانه که نه و پیا وه به نرخانه کرد وویانه وورد بینه وه ده زانین که ئاینی ئیسلام هیچ ئیشیکی ره وای به لا وه سوک و بی قیمه ت نیه، ئه وه نی یه گه وه ترین مرو ؤه که حه زره تی موحه مده (^ﷺ) بچو کترین ئیش له پروانگه ی ئیمه ی نا ناگا وه شوانیه، ئه جامی دا وه.

1 - راستی ئه ویه که ده و له مه ندی و فقهیری هیچیان به ده ست مرو ؤه نیه نه گه رچی له م بواره دا مرو ؤه وریکی گرنگی هه یه، به لکو بنه ره تی ئیشه که به ده ست خوا یه چ له ژیری و ده رکه وه بگه رته لای ره نگاو رده نگ، ناشکرایه که نه گهر ئه و بهرزی و نزمیشه نه بیت یاسای ئه م بونه وه ره ناچیت بهر توه به تایبه ت به شی مرو ؤایه تی، ئه ویه مانای (**لَتَجِدَ فِيهِمْ** **بَعْضًا** **سَخِرَ لَكُمْ مِنَ النَّارِ**) الزخرف / 32، به ووردی ته ماشای باسی (خۆمان وکرده کامان) بکه ..

کړیکاران وختیک که ماندوودن نه گهر سهرنجیک له پیاوچاګانی رابردوی جیهانی خواپه رستی بدن به چاکی دهه سینه وه وهه سستی سهربرزی وئیختیخارده کهن. کړیکاران نه گهرته ماشای سوزی نه وره هبه ره گهره ی نېسلام بکن (ﷺ) ده زانن چهن دلسوزی کړیکارانه دهی برای کړیکار خوت وویژدانت کام ره نیس وسهرکو ماری خودانه ربه دلسوزی کړیکارده سستی کړیکاریکی ماچ کردووه وله گه لیدانیشنتووه وبه سوزووه گفتوگوئی له گهل کردووه؟ خوئوه تاقانه ره هبه ری مروقه واته هه زه تی موحه مه د (ﷺ) ده سستی کړیکار ماچ نه کات ومژده ی پی ده داوده لی: (ده سته کانت لای خواو پیغه مبه رخوشه ویستن وئوانه ی که به وده ستانته پیدای ده کهیت پاکترین نانه جابوئیمه ش به دلیکی پر له نیمانه وه ویاوهریکی زور به تینه وه خومان نه کهین به سهربازی نه ورپبازو به هه لگری نه وئالابه رزوبه پیزه؟ کوا دلسوزی له و دلسوزتروکوامو ستایه که له و ماموستاتروکواز هحه تکیشی له وزه حمه تکیش تر؟ وه کواریگا ورپبازیک له ریگا ورپبازه که ی نه ورتتر؟ نه گهره کړیکار مافیکی هاوتای مافه نیسلامیه که ی پیدراوه له یاسایه که له یاساګانی تری جیهاندا هه رکامیان هه لبریزیت ده خویاساګانی جیهان وده ستردی مروقه تائه مړوله م هیدانه شدا به توزی قولی نېسلامدا نه گه یشتون نیت چ مانایه کی هه یه دوری له ورپبازو دواکه وتنی رپبازو رپچکه ی پوخینه ری مروقه ولا به ری خوروش و سهرینه ری بیروپایه کی ته سکی چهن دمروقیک به سهرتاقم وگه لیکی زوردا؟ نه ی براوخوشکی به ناومافی کړیکاره وه هه لئه له تاوخوتان و ویژدانی خوتان بکه نه به قازی وخوتان داداګایی بکن وېزانن به لادانه که تان له نیسلام مه حکوم یا نه؟ ژیرنه وه یه که خوی ته میه ی خوی بکات (هه لئه له هه رکویدا لی ی بکه ریته وه قازانجه).

خومان وکرده رکامان دروستکراوی خواین:

زور پون وئاشکرایه که هیچ کهس له دروستکردنی خویداخواه نی هیچ هیژیک نه بووه وداک وباوکیش ته نها هویه کن وبه س، چهن دین نافرته وپیاویش هه بوون وهن له ته واوی ته مه نیانانه بون ونا بن به خواوه نی منالیک و دهیان به لکو سهدان نیشی په سهندو ناپه سهندیش نه نجام نه دهن ، هه زه تی نادم وحه واوعیسا (درودی خواله هه موویان بیټ) سه لمینه ری نه وراستیه ن. نیمه دروستکراوی خوی خاوه ن ده سه لآتین وکرده وه کمان به هوئی ژیری وهیژوتواناوه نه نجام ده دین که هه ری که له وانه ش دروستکراوی خوایه، ته نانه ت نه وکرده وانه ش که نه نجامی نه دین نه که ته نیا خوی به یارمه تی خواوه نه بیټ نه نجام نادریت، به لکوبه ره می کرده وه کانیشمان نه گهر خوانه یکات به نسیمان نابیت، مه گهر نابینی زورکه س نیش ده کات وپاره ی نیشه که ی وهرده گریټ به لام پاره که ی وون ده کات؟ نایاکابرا پای له سه روون کردنی بوو؟ نه گهر بلین بابا کاری خوی به چاکی هه لئه گرتبوو ویا له بیری چوو، پی ی نه لین بوچاکی هه ل نه گرت نایا ناره زوی ون کردنی بوو؟ نه ی چ شتیک وای لی کرد که چاکی هه لئه گریټ؟ خوی، خه لک، خوا، کامیان؟ هه رکام بلیت هه رنه بی له ناکامدا به خوا دواپی بیټیت، وه نه گهر له بیری چوکی له بیری برده وه؟ هه رچی وهرکی بلیت به نیهایه ت ناگهیت تانه لیټیت خوا، لیرده نه گهر پیرسن (که خواشته کان ده کات نیمه وه کوچین؟ نیمه نامیرین به لام که می جیاوازه له ونامیرانه ی ده سستی نیمه، نه وجیاوازیه ش پشکی

سهره خوییه که خوا به نیمه ی به خشیه و نیمه له سه رنه وپشکه یه (الجز الاختیاری) سزایا پاداش وهرده گرین واته له م پوه وه چا که کان له نیوان خویاندا وخرایه کان له نیوان خویاندا گهره و بچوکیان نی یه و وه که وان بویه پیغه مبه ری مه زن (ﷺ) نه فهرمویت (لا تحقرن من المعروف شیئاً ولوان تلقی آخاک بوجه طلیق) واته هیچ شتیکی چاک به که م مه زانن نه گهرچی چا که که نه وه بی که به رویه کی شاده وه پرو به برا که ت بکهیت کاتی که پی ی گه یشتیت هه رله سه ر نه م بناغه یه،

* هه ندیک به لایانه وایه که که عبه له سه رده می هه زه تی نادمدا (درودی خوی لی بیټ) دروستکراوه نیته ییش له به ربونی فهرموده یه که، نه ومان هه لبراد.

2- بوزیاتر شاره زابون له م باروه ته ماشای نامیلکه ی (کی یاسمان بوزانی) بکه.

3- مه به ستان له رده اچونه لای دکتوری خواناسی دادپه روه رو لیژان وپارانه وای خاوه ن باوره انه وه به ستیشمان له ناره اچونه سه رنه خس ونه زه رگه و دکتوری بی دین وبی ته خلاق ولی نه زانه هه رچهن ووتراوه پیوستی سهرت نه کات به مالی دوژمن (الضرورات تبیح المحظورات) به لام نابی بوشیفاوچاره سه ری نه وریگا هه لانه بگرینه به ر، دکتورش هوینه کاریه ر.

زانایان وتویانه تهماشای گه وره و بچوکی تاوان مه کهن، به لکوته ماشای نهوزاته بکهن که فرمانی نه شکینن وه نه گهر هه ندی ئیشی چاک به گه وره و گه وره تر وه هه ندی به بچوک و بچوکت و هه ره به وپی یش تاوانه کان نه ژمیررین نه وه له پرویه کی تره وهیه^۱ واته: تهماشای سوودی نهوئیشه چاکه ده کریت بوخه لک، به گویره ی کهم وزوری سو ده که ی به گه وره و بچوک دانه نریت و هه روها خراپه یش، جاوه که له پیشه وه باس مان کرد ئیمه له سه ره نهو پشکه ئیختیاریه سزا یا پاداش وهر ده گرین، چون نه گه رخا یارمه تی مروقه نه دات، نه چاکه نه خراپه نه نجام نادریت، بویه پاداشی کرده وه به ستراره به نیه ته وه، چونکه پشکی نیه ت به ده ست مروقه جائه گهر نیه تی چاکه ی کرد با چاکه که شی بونه کریت، هه رپاداشتی نه بیئت وه نه گهر نیه تی خراپه ی کرد و بوی نه کرا هه رتاوانباره) انما الاعمال بالنیات وانما لکل امر مانوی .. واته: کرده وه کانیا ن به نیه ته کانیا نه، مروقه هه ره نهو نیه ته ی بوئه بی، ئیمه به نه دی خوا ی خاوه ن ده سه لاتین و کرده وه کانیشمان بی نهو پی نه نجام نادریت،) **وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ** (الصافات / 96 خوائیه ی دروست کرده وه و کرداران هه که ده یکن واته، خو مان و کردار مان مه خلوقی یه که خالیقه که (الله) یه چونکه نه گه ریا رمه تی نهوزاته نه بیئت ئیمه ناتوانین هیچ شتیک نه نجام بده ی ن. دو وه م/ زه راعه ت:

له روانگه ی ئیسلام وه ئاوه دان کردنه وه ی زهوی ئیشکی زور پیویست و ره واو په سه نه ده، چاندنی دانه ویله و ناشتنی دارو دره خت چ به ردارو چ بی بهر سو دیکی زور گه وره و گرنگی تیدایه و هه رشتیکیش سو دی زوری تیا بیئت به چاکه یه کی گه وره ده ناسریت، وه له باسی پیشو دانه و فهرمووده ی پیغه مبه رمان) **ﷺ** (باس کرد که نه فهرمو ی: هه رکه سی که دره ختیکی به ردار یا دانه ویله بچینی، هه رگیان له به ریک هه رچه نیکی لی بخوات هو ی خوش به ختی خاوه نه که یه تی، چونکه به چاکه بوی نه نو سریت وه و تراوه نه گهر نه مامیکتان به ده سه ته وه بوو خه ریکی ناشتنی بوون، پی یان وتن هه ر ئیستا نه مر ن، نه مامه که فهر نه ده ی ت به لکو بینیزی وه که فارس نه لین (دیگران کاشتن ماخوردیم ماهم میکاریم دیگران بخورند). زهوی هی کی یه؟

زهوی مولکی خوا یه و به وکه سه ده دریت که له پیش هه موو که سی کدا ئاوه دانی بکاته وه و به سه ریا بگات و هه روست نیه نهوز وه یه له سی سال زیاتر بایه ر بمینیت وه، هه رکه سی که له مولکی که سی کدا دره ختیک یا خانویه کی دروست کرد نهوا به زور لی ی نه سینریت وه وه هیچ حه قیک به سه ته م کار نادریت وه که پیغه مبه ری مه زن) **ﷺ** (نه فهرمویت) **مَنْ أَحْيَا أَرْضًا مَيْتَةً فَهِيَ لَهُ وَلَيْسَ لِعَرَقِ ظَالِمٍ أَجْرٌ** واته هه رکه سی که زهوی کی پاک کرده وه و به سه ریا گه یشت نهوا هی خویه تی وه بو دره ختیک که به نار وهاله و زهوی ده اب نیریت هیچ مافیک نیه. که سی که نه گهر نه ی توانی زهوی که ی بکیلی و سو دی لی وهر گریت پیویسته بیدات به براهه کی ئاینی خوی وه هیچی لی وهر نه گریت چونکه پیغه مبه ری مه زن) **ﷺ** (نه فهرمویت) اذا کان لآخِذِكُمْ أَرْضٌ فَلْيَمْنَحْهَا أَخَاهُ أَوْ لِزَرْعِهَا واته نه گهر یه کی کتان زهوی کتان هه بوو بابیه خشن به براهه تان یا خوتان بیکیلن، له م فهرمووده به نرخ وه ده ره که ویئت که نابی زهوی به بایه ری به یلریت وه به لکو یا نه بی خوی بیکیلی یا نه بی بیدات به خه لک، نار وهایه زهوی بدریت به کابراهه که به شه ریکی ئیتر تو وه که له سه رکابرا بیئت یا له سه ره خاوه ن زهوی چون فهرمووده ی پیشو نه وراستی ه ی روون کرده وه و له فهرمووده یه کی تر داها تو وه که) **نَهَى عَنِ الْمُرَاغَةِ** (نهم به کرییه ش به ریا سایی) **(سأله الذریعة)**، نه که ویئت چونکه زور واده بیئت که لایه نی که فیل له لایه نیکیان بکات و کابرا ی ئیشکه ر ته ماع هه لی نیئت له سه ر دزین و لا خستنی هه ندیک له و به رو بومه، جابو نه وه ی که نه و ریگا بگریت ئیسلام ته نیا سی ریگا به ره وا ده زانیئت له م باره وه:

4 - چاکه و خراپه دوو رو یان هه یه، یه که م/ به نیسه بت خاوه، دو وه م/ به نیسه بت خه لکه وه، یه که م گه وره و بچوکی نیه چونکه فرمانی خوات شکاندر وه به لام، به شی دو وه م تهماشای زیانی گه وره و بچوک یاسو دی گه وره و بچوک نه کریت و به و شتیه چاکه و تاوان به بچوک گه وره ناو ته برین.

1. خوی زهوی یه که بکلیت سودی لی وهرگریت.
2. بیبه خشیت بهبرایه کی ئاینی تابراکه ی سودی دنیا یی لی وهرگریت ئه ویش سودی پوژی دوا یی دهست ده که ویت (مَنْ جَا بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ امثالها) واته ههرکه سیك چاکه یه که بکات ده به رانه ری هیه.
3. به قیمة تیکی دیاری بیدات به که سیکی تر، ئه میانه دواترین پله ی ئینسانیه ت وکه مته رخه میه تی سه باره ت به خواو خه لک.* ههرچه ند بوئه مپوئه گهرئه م پله ی سییه مهیش به کاریت هیشتا هه رباشه نه که ریگا گومان لی کراوه کانی تربگریته بهر.

خواردنی میوه ی باغ:

نه هاوبه شی و نه مولکیتی تاک له ئیسلام دا بی سنوور نیه، دروسته ههرکه سیك بدات به ناوباغی که سیکا له میوه ی ئه وباغه بخوات به لام نابی به شی دوا یی لی هه لگریت، پیغه مبه ری مه زن (ﷺ) له م باره وئه فهرمویت (مَنْ أَصَابَ مِنْهُ مِنْ دِي حَاجَةٍ غَيْرِ مُتَحِدِّ حُبَّتَهُ فَلَا شَيْ عَلَيْهِ) که سیکی موحتاج ئه گهر میوه یه کی له باغی کدا کرده ووه له ناوباغه که دا خواردی و هیچی له گهل خویدانه برد ئه واهیچی له سه رنیه واته (ئیشی کی نارهوای نه کرد ووه ویشکی هاوبه شی خوی خوارد ووه خواوه ن باخیش سودی پوژی دوا یی بو ده مینی وبی منته ناکریت.

ئاو دیران

باغی خورما وتری دروسته بدریت به کابرایه که بوئاوه دان و سه رپه رشتی کردنی وله به ره مه که یدا شه ریک بن وئه گهر زهویه که ش له ناو ئه ودارخورما و باغه تری دا بوئاوه دانی باغه که به بی ئاوه دانی زهویه که نه ده کرایا زور زه حمه ت بو بوئه مه دروسته بدریت به کابرای ئاوده روخواوه ن زهوی و ئاوده رله به ره مه که یدا شه ریک بن به و مه رجه تووه که له سه رکابرای خواوه ن زهوی بیٔ وئه م شه را که ته ئه گهر له سه رنیوه بیٔ چاکترو پیکتره، وئه گهر که مته ربی مادام هه ردوکیان رازی بن قه یناکا، به لام باغی میوه کانی ترچونکه زه حمه تی کیش ئه وهنده سودی گرنگی دهست ناکه ویت، نابی به شه ریکی له به ره مه دانا و بدرین، ده بی به کری بیٔ وئه و به سودی کریکاره.

سیه م / کرین و فروشتن

کرین و فروشتنی هه رشتی کی پاک و به سود و له به رچاو بیٔ یا و بیٔ که به ته عریف بنا سرت دروسته، مادام فیل و فیری تیانه بیٔ ئیشی کی زور به نرخ و پیروژه له پروانگه ی ئیسلام وه، پرسیارکرا له پیغه مبه ری پایه به رز (ﷺ) کام ئیش چاکتره؟ فهرمووی (عَمَلُ الرَّجُلِ بِيَدِهِ وَكُلُّ بَيْعٍ مَبْرُورٍ أَوْ لَا غَشٍّ فِيهِ وَلَا خِيَانَةً) چاکترین که سابه تی مروقه ئه ویه که به دهستی خوی بیکات و وه هه مووکرین و فروشتنی کی ره واه که فیل و فیری تیانه کریت.

سو خواردن قه ده غه یه

یاسا پاک و بیگه رده که ی ئیسلام سوره له سه ردابین کردنی خه یرو خوشی بو هه موو خه لک، له به رئه وه هه مووشتنی کی چاک و پاک په ره پی ئه داو هه مووشتنی کی خراپ و به زیان قه ده غه ده کات، یه کیك له وشته ناپه سه ندانه سو خواردنه (الربا) له ریگه ی مژینی خوینی چه وساوانه له لایه ن سه رمایه دارانه وه به لگه ی بی به زه یی و دلپه قی گه له له ناو خویدا بو یه ئیسلام زور تو په یه له و کرداره ناپه سه ندو به توندی هیرش ده کاته سه ریان وئه فهرمو ی (لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ أَكْلَ وَمَوْلَاكَ وَكَاتِبَهُ وَشَاهِدِيهِ) واته پیغه مبه ری خوا (ﷺ) نه فرینی کردووه له سو خورو سوده رو نو سه رود ووشایه ته که ی.

سو خواردن هه روه کو خوین مژینی چه وساوانه، سو خوری هو ی کو بونه وه ی ماله له دهست سه رمایه داراندا که ئاشکرایه ئیسلام به توندی دژی ئه و په وشته ناپه سه ندیه و به لینی سزای سه ختی داوه بوئه و دوو کومه له خوی گه وره سه باره ت

* بۆچی بهرگری لی ناکریت ته ماشای باسی (له بهر پوژدی زور نیه) بکه.

5- بۆچاکترو بونه وه له وهی کهزه ته هیج که سیک به زایه نا روا ت ته ماشای (باسی سامان له ئیسلادا و ئیسلام کهس بی منته ناکات) بکه.

6- لیزه دا بۆیه ئه ویش به ره واده نه ریت چون بهر زه وندی هه ردو و له واده یه ئیشه که نا چاری یه و به ریاسای (الضرورات تبیح المحظورات) نا چاری قه ده غه کان ئیجازه نه دات) ئه که ریت.

به سوځوران نه فهرموى (يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (278) فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلُمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ) (البقره/ 278-279، نهه نايه ته كاټى هاته خواره نديك له مسولمانان له سهر عاده تى پيشو كه سوځورى بابوو هيشتا هرخهريك بو، خواى گه وره فهرموى نهى خاوهن باوه پان له خوابترسن ووازهينن له سوه كانتان نهه گرخاوهن باوه پان، نهه گرواناهينن دهى بانگه وازى شه پله گهل خواو پيغه مبه ره كه يدابكه، وه نهه گروان تان هينا، نهه وبنه مايه كه (رأس المال) هى خوتانه، نهه ستهه بكه نهه سووهر گرتن له خه لك وه نهه ستهه ميشتان لى بركى به نهه دانه وهى بنه مايه كتان. لهه نايه ته پيروان نهه ودر نهه كه ويته نهه گهر سوځوروا نهه هينى نهه تهنيا سو وه كهى پى نادرىته بهلكو بنه مايه كهيشى پى نادرىته وه وشه ريشى لهه گله دا دهكرىته تاوازى پى نهه هينرىته لهو خوين مژى وبى ره حمييه. سوځورى يه كيكه لهو حوت گونا هه گه وره كه نهه بنه هوى فهوتان وسزاي سهختى قيامهت، سوځورى پهيوه ندى راسته خوى به ره وشته وه (الاخلاق) ههيهو ره وشتيش چ خراب وچ چاك لهه هيج ياسايه كه له ياساكانى ناسمانيدا نهه گوراوه وناگوريت، نهه وته هه رسه بارهت بهه خووه ناپه سنده خواى گه وره سهركونهى جوله كه كان نهه كاوه فهرموى (وَأَخْذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ) (النساء/ 161 وهه هوى سوځوريانه وه كه به راستى قهدهغه كرابوون لهو سوځوريه، واته يه كيك لهو هويا نهه كه بوبه هوى رقى خوا له جوله كه كان سوځورى بو. جوره كاني سوځورى به كورتى سوځورى نهه توانين بليين دووبه شه:

1. سوځورى له كرين وفروشتنى دووشتنى وهكو يهك وزياده وهرگرتن يايه كيكيان حازرنه بى.
2. سوځورى به هوى قهرزه وه بهوشيوه پارويه بدرىته به قهرز به لام كاټى وهرگرتنه وهى له بهر نهه وه قهرز بووه زياتر وهرگرى ياشتيك بفروشى له بهر نهه وهى كه قهرزه به زياتر دابنرىته.
- جابه نهه وهى توشى نهه وتاوانه گه وره نهه بين هه رشتيكيان به وينه وه چه شنى خوى فروشت پيوسته نهه سى مهرجهى تيا بيته جى:

1. هه ردوكيان حازرين.
2. له كهه وزياديدا وهك يهك بن.
3. نهه بى ته سليم كردن ووهرگرتن له يهك كاتابن. به لام نهه گهر جوره كه يان له يهك جيا بوو تهنيا دوومه رج پيوسته واته (يه كهه وسى هه مى سهر وه). زياته وهرگرتنى لايه نيك لهه شيوه يه دا به سوځورى نارمي ريت، پيشه وای مه زن و دلسوزى به رهى ناده مى پيغه مبه رى پايه به رز (ﷺ) لهه باره وه نهه فهرمويت (الذَّهَبُ بِالذَّهَبِ وَالْفِضَّةُ بِالْفِضَّةِ وَالْبُرُّ بِالْبُرِّ وَالشَّعِيرُ بِالشَّعِيرِ وَالَّتَمْرُ بِالتَّمْرِ وَالْمِلْحُ بِالْمِلْحِ مِثْلًا بِمِثْلِ سَوًّا بِسَوًّا يَدًّا بِيدٍ فَإِذَا اخْتَلَفَتِ الْأَجْنَاسُ فَبِيعُوا كَيْفَ شِئْتُمْ إِذَا كَانَ يَدًا بِيَدٍ)

واته نالتون به نالتون وزيو وگه نهه به گه نهه وجو به جو وخورما به خورماو خوى به خوى نهه بى وهك يهك ودهست به جى بن به لام نهه گهر جوره كه يان له يهك جيا بوو نهه وهه ره چنه زيدا وهك ميان ببيت دروسته به وهه ره جى هه ردو ولا ده بيت دهست به جى وهى بگرن، ديسان پيغه مبه رى مه زن (ﷺ) نهه فهرمويت (دَرَهُمْ رَبًّا يَأْكُلُهُ ابْنُ آدَمَ أَشَدُّ عِنْدَ اللَّهِ اثْمًا مِنْ سِتٍّ وَثَلَاثِينَ زَنِيَةً) واته: يهك درهه كه به نهى نادهه به سوبيخوات تاوانى گه وره تره له لاي خوا له سى وشهش زينا، دووهه ميان نهه فهرمويت (لِلرِّبَا سَبْعُونَ بَابًا أيسرُها مِثْلُ أَنْ يَكْحَ الرَّجُلُ أُمَّهُ) واته: سوځورى ههفتا جور تاوانى ههيه ساده ترينيان وهك زيناى دايكى خوى وايه، به لى به راستى خواردنى سوو ره وشتيكى زورن پاهه سنده وهى بلا بوونه وهى چهندين بيماريه وهك دروست كردنى دورث منايه تى وزور بوونى حه سادته وكى بهركى كردنى خه لك بوكو كردنه وهى سامان بهه ره شيوه يه كه كه بويا ن بركيت تاخويان لهو خوينمزان نهه رزگار كه نهه وله پاشا جيگاي نهه وان بگرنه وهه وديان ره وشتى ترى ناپه سنده، به راستى سوځورى ره وشتيكى ناپه سنده و ناله باره وهه تاوان دا كهه وينه يه، نهه لين جاريك كابرايه كه

کابرایه کی سهرخوښی دی که شهو له دهشت و چوښه کدا به شوین مانگادا پای نه کرد که بیگریټ!! کابراکه دی ته لاقی خوارد که هیچ شتی که له وه پیسترنی یه، له پاشا چووه لای ئیمامی مالیک (خوالی ی خوشبی) و پرسیاری ته لاقه که ی کرد که نایاشت هیه له وه پیستریا نه؟

ئیمامی مالیک فهرمووی بچو به یانی وهر وه، کابراکه به یانی هاته وه ئیمام فهرمووی ته لاقته که وتووه، چونکه من شه ورپوژ سهرنجی قورئان و حه دیسم دا نه م دی هیچ شتی که به نه ندازه ی سوخوړی پیس بی چونکه خوی گه وره دژی سوخوړان داوای بانگه وازی شه ری کرد وه مه به سستی نایه تی (فَادُّنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ) البقره/279 بوو له پییشه وه با سمان کرد حه زره تی عومه ر(ره زای خوی لی بی) نه فهرمویت له بازاره کانماندا نابی که سابهت بکه ن تاشاره زای کرین و فروشتن نه بن له ئیسلامدا، نه گینا توشی سوخوړی نه بن هره وها حه زره تی عه لی (ره زای خوی لی بی) نه فهرمو (هر که سی که خه ریکی بازرگانی بیته بهر له وه ی شاره زای ناین بیته سهارهت به کرین و فروشتن، دو چاری سوئه بیته، دو چاری سوئه بیته واته دوو چار فهرمووی.

براو خوشکه مسولمانه کان، ناینی پیروزی ئیسلام بو داین کردنی خوشبهختی مروښه وه نه ددژی نه وه خلاقه ناپه سهندانه دهو سستی زور حه یفه بو ئیمه که نه و ناینه پاک و خاوینه ی خومان نه ناسین وه و لی بو نه دهین و په پره وی لیوه نه که یین به لکو کورد واته نی دوی کلاوی بابر دوو بکه وین.

کی بهرگری ده کریټ؟

نه وانه ی که له مامه له دابه رگری ده کریټ نه مانه ن:-

1. شیت چونکه قازانج وزیانی خوی نازانی.
2. نه وکه سه ی که قهرزی زوری خه لکی لابی نه وه نه ده ی نه بیته که بیان برتریټ.
3. منال، چونکه نه میس له سهر فکردنی مالدا ده رکی سوود و زیان ناکات تاماله که ی به هه وانه نه ورات وکو مه لیش لیله و لیخن نه کات که هه ندیک بکه ونه ته ماعه وه و به فیله و فرشتی به هرزان لی بکرن یان به گران پی ی بفروشن.
4. نه وکه سه ی که مالی خوی به فیر و خه رج بکات، هه رچه ندبه رگری پاش بالغ بوون هه ندی کیشه ی له سهره به لام من نه م ره ئیم پی په سهندتره.

تی بینی

وه سیهت کردن به زیاتر له سی به شی مال منع ده کریټ مه گه رخوا ون به شه کان ژییرو بالغ بن و ئیجازه بده ن. چه ند نا گادارییه ک

1. ناودیران له یاسای کرین و فروشتن ده رنه چیته چونکه فروشتنی شتی کی نادیاریه که به ری خورماو میوه که یه وه هیشتا ده رنه که وتووه، به لام چونکه زور که س هیه باغی گه وره ی خورماو تری ی هیه و خوی نازانی یا ناتوانی خزمه تی بکات وهه ندیکیش هه ن که ده زانن و ده توانن، به لام باغیان نی یه له به رنه وه یاسای ئیسلام نه و ناودیران و خزمه ته له سهر خورماو ترییه که هیشتا ده رنه که وتوون ئیجازه نه دات.

2. ئیجازه ی بازرگانی به مالی خه لک دراوه به مه رجیک له سود و زیاندا ها و به ش بن و نه م به شه ش له په راوه فیه که اندا به دریژی به ناو (قیراض) وه باس کراوه.

3. ئیجازه دراوه که خاوه ن قهرزیک قهرزی به لاته وه یه بینیری بولای که سی که قهرزی تو ی به لاوه یه نه مه ش پی ی نه وتریټ ره وانه کردن (حواله).

4. ئیجازه دراوه که خورمای تازه پیگه یشتوو (الرطب) بدری به خورمای له ده ستابو به مه رجیک نه گات به حه دی زه کات نه مانه هه موویان له بهر ئیحتیاجی زوری خه لک و نا چاری ئیجازه دراون و نا کریټ به قیاس بوشتی تر، نه مانه نیشانه ی بهر بلاوی یاسایه و دا گیر کردنی هه موکون و قور بنی کی ژیا نه (العموم والشمول).

قهرزدان سونه ته

قهرزدان به ئینسانی محتاج مادام بۆگوناھی نه بی وداوی بکات پیویسته به لām نه گهر بۆگوناھی بوو نه وه نه وه قهرزدانه قهدهغه یه وه نه گهر گومانی تاوانی لی ده کرا، چاک وایه قهرزی پی نه دریت چونکه کابرا به ره قناره ناشیرینه کانی مافی خوی سوتاندووه.

له بهر سوری ئیسلام له سه ر قازانجی خه لک، قهرزدانی به لاهه زۆر شتیکی جوانه وه هندی جاریش به پیویستی ده زانی (وَتَعَاوُنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوُنُوا عَلَى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ) (المائده / 3) واته: یارمه تی یه کتریده ن له سه ر چاکه و خواپهرستی و یارمه تی یه کتره دهن له سه ر تاوان و دوژمنایه تی. کابرای قهرزار نابی کاتی بونی که مه تر خه می بکات له بزاردنه وهی دا، چونکه پیغه مبه ر (ﷺ) نه فهرمو ی (مَطْلُ الْعَنَى ظَلَمٌ) واته نه دانه وهی قهرزله کاتی بونا به خاوه نه که ی سته م وزولمه. قهرزدان چاکه یه لای خواری پاداشته که شی هه ژده به رامبه ره به لām لای خواری چاکه ده به رامبه ره چونکه ده گونجی کابرای چاکه له گه ل کراوشتیکی هه بی به لām نه وهی محتاج نه بی وداوی قهرزناکات هه روه ها چاکه نه بیته هوی که مه تر خه می وگویی نه دانه زه حمه ت وئیش له لایه ن چاکه له گه ل کراودا و ته مه لی لی پهیدا ده بیته، به لām قهرز نه بیته هوی خسته کاری کابرای قهرزار چونکه ده بی هول دات بیژیریته وه، وه نه گهر کابرای قهرزار له بهر که م دهستی قهرزه که ی بونه نه درایه وه پیویسته له زه کات قهرزه کانی بۆدیریته وه، واته ئیسلام مادام وداوی قهرز نه کات ناماده یه له کاتی نه بونی ده سه لاتی قهرزاره که دا تائه وجیگایه بوی بلویت نه وه قهرزه بیژیریت و بۆه می شه ییش به شیکی زه کاتی دانا وه بۆنه وانه (وَالْغَارِمِينَ) واته: قهرزداران یه کی که له وه هشت تا قمه زه کات به رانه جائه گهر میری و یارمه تی خه لک قهرزه کانی بۆته و او نه ده بوو پیویسته خاوه ن قهرزه کانیش ده ست له باقیه که ی هه لگرن، ئیسلام نه وه قهرزه به ئیشیکی چاک و ئینسان دۆستانه نه زانی وهوی که بۆ پهیدا بونی دۆستایه تی و خۆشه ویستی له نیو خه لکا بۆیه نه ریگا به ماته ل کردنی قهرزه که نه دات و نه ئیجازه نه دا شتیکی زیاتر یا چاکتر له قهرزاره که وه رگیریت و نه وئیشه به سوخوری دانه ی نه و حیسابه ی بۆده کات که له باسی سوخوری دا باس مان کرد، به لām نه گهر له م باره وه هیچ مه رجیک نه گیرابوو له پاشا قهرزاره که مالیکی زیاتر یا چاکتری هینایه وه بۆ خاوه نه که نه خراپی نه کردو وه به لکو ئیشیکی چاک کردو وه، پیغه مبه ری ئیسلام (ﷺ) له م باره وه نه فهرمو ی (اِنْ خِيارَكُمْ اَحَسَنُكُمْ فَضًا) واته چاکتر تان نه وکه سه یه که قهرز با شتر نه داته وه وه چونکه چاکه ی له گه لا کراوه، جه زای چاکه، چاکه یه (هَلْ جَزَاءُ الْاِحْسَانِ اِلَّا الْاِحْسَانُ) (الرحمن / 60). نه مه ییش بۆیه ئیجازه دراوه چونکه نه بیته هوی به تین بونی په یوه ندیه کان و باوه ربونی زیاتر به یه که و به رزو به هیز بونی پله ی خۆشه ویستی له نیو خه لکدا، نه وه یه ئاینه ناشتی خاوه ن مرو ف و یسته که ی ئیسلام هه موو کون و قورب نی ک ده گهر ی به دوا ی ئیشه چاکه کاند او کو یان ده کاته وه و پی شکه ش به کۆمه لی خه لکی ده کات و به توندی دژی خراپه کان له ناوکۆمه ل داده وه ستیت و تار یان دهنی، راستی نه وه یه یاسا که ی قورئان، هینه ری خهیره بۆه موو جیهان. هه ر که س لی لا دا خوی زه ره ر ده کا، بیجگه له سه رشو ری هیچ به هیچ نا کا قسه ی بی ناوکه بو بۆر ووس پیی هه لگرا به لām زۆری پی نه چووده هول ه که ی دپا.

نه و شتانه ی که هه موو تیا شه ری کین

هه موو کان و سه ر چاوه کانی وه که نه وت، قیر، خوی ئالتون و زیوئاسن و مس گارو وینه کان یان نابی بدرین به ده ست یه که یا چه ند که سی تایبه تیه وه به لکو نه بی میری ده ست یان به سه را بگریته و به کری نه و شتانه نه نجام بدات و به ره مه که ی بۆته وای خه لک بیت نه مه ش یه کی که له وه لگه پونا نه که ئیسلام به سه رمایه داری په روبا ل و قورس رازی نیه و ماوه به سه رمایه داران نادات که ده ست بکی ش به سه ر نه وکان و سه ر چاوه دنا، ته نانه ت میریش ناتوانیت یه کی که له وه سه ر چاوه دنا بدات به ده ست یه که یا تا قمی که وه بۆخو یان به لکو نه بی نه وکان و سه ر چاوه دنا له به ر ژه وه ندی گشتی دا

به کار بهیښنږن، پیغه مبهري مه زن (ﷺ) نه فرموي (ئینسانه کان باوه رد اړوي باوه ړاوبه شن له سی شتا له ناوونانو گرو له وړدا) له فرموده یه کی ترا نه فرموي له (خوی) واته نه وشتانه ی که هه موو که س بوخوی یا بوم پوما لاتی ئیحتیاجی پی ی هیه ده بی گشتی بیټ نابی تایبه تی کریټ بهیه ک یا تا قمیکه وه.

سه له م

سه له م، کرین و فروشتنی که که فرو شراوه که له پونه بیټ وله وانه بی که به ته عریف بنا سریت و ماو د ش بوو د رگرتنی هه بیټ سه له م نه گهرچی به وړا له ت له سوده چیټ، به لام له بهر پیویستی خه لک ونا چاری ماوه به وئیشه دراوه، قازانچی سه رمایه داره که له م وینه یه دا سه داسه دنیه تا وه کوسوی (الربا) لی بیټ نه گهرچی قازانجه که ی بهر چاوتره، سه له م بیجگه له وه نه بی سه له م کراوه که شتیکی به سودوپاک بی چه ند مهرجی تربو سه له م پیویسته وه نه بی نه و مهرجانه بینه دی نه گینا دروست نی یه.

1. نه بی پاره که له کاتی دابه ستنی سه له م که دا ته سلیم کریټ.

2. نه بی سه له م کراوه که قهرزیټ.

3. نه بی جیگا وکاتی ته سلیم کردنه که ی دیاری بکریټ.

4. نه بی سه له م کراوه که بتوانریټ ته سلیم بکریټ.

5. نه بی سه له م کراوه که به ریگای عاده تی دیاری بیټ واته (نه اندازه که ی به پیوانه یا کی شانه یا ژماره یا مه تر دیاری کریټ).

6. نه بی نه و سیفه تانه ی که نرخ وړه غبه تی خه لکی تیاده گوړی له سه له م کراوه که دا نه بی دیاری کری و بزانیټ بیجگه له و دسفه ی که شته که نایاب کات نه م هه موو بوئه وه یه که خه لک دو چاری هه راو دمه قاله نه بن، ماوه دان به سه له م شتیکی پیویسته بوژیانی خه لک بویه ئیسلام بهر وه ای داناوه که و ابو هه روه سفیک شته که ی سه خت کرد یا که م کردنه وه ی هه رمهرجیک له و مهرجانه که باسکران نه بیټه هو ی هه لوه شان د نه وه ی سه له م که چونکه ناکوکی لی په یدا نه بیټ.

برای مسولمان و خوشکی خواناس و به ئیمان ته ماشا که ن که ری بازه پیرو زه که تان چه ندسوره له سه ر دابین کردنی ژیانی ئینسان به شیوه یه کی ریک و پیک وله هه رگو شه یه که وه خه یری هه بیټ هیناویه تی وله به رد م خه لک دا دیناوه و هه ر خراپه یه که به دی کات به گورزو گوپال راوی ده کات راستی فرمووه خوی گه وره که نه فرمویت (وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) الانبیاء/107 واته په وانه کردنی توئه ی موحه ممه دبو هیچ شتیکی نیه مه گه ربو دابین کردنی خه یروبه رکه که بی بو هه موو خه لک. درود وړه حمه تی خوات لی بی نه ی پیغه مبه روه نه ی دلسوزو پی شه و او په هه ر. ئیسلام منع نه کات غه ش له مامه له، به بی ئیسلام جیهان ئیشی ماته له.

نه وه ی چا که بیټ یاسای ئیسلامه کامیش خراپه بی دژی ئیسلامه.

کی نه لی و انیه دهستی بالا کا، په نجه ی دابنیټ له سه ر تا قه خالیکیا.

به خشین و خه لات

به خشین و خه لات به وشته ده وتریټ که به بی شت و د رگرتن له باتی دا بدری به که سیټ نه م به خشراوه نه بیټه مال بوکا برای پی به خشراو.

به خشش و خه لات له پروانگه ی ئیسلامه وه چون هو یه که بوخو شه ویستی و دوستایه تی ئیشیکی په و او چا که

له هه رکه سه وه بیټ و هه رچه ند بیټ، پیغه مبه ری مه زن (ﷺ) دیاری یه که ی موقه و قسی کافری و د رگرت و ماریه ی قبی

دایکی ئیبراهیمی کوړی پیغه مبه ر (ﷺ) یه کیټ بووله و دیاریانه، دیاری هه رچه ند بیټ نابی به سوک ته ماشا بکریټ

چونکه دیاری هو ی خو شه ویستی و به تین که ری په یوه ندی نیوان خه لکه که و ابو و هه رشتی ناو ابی زوړ به نرخه

نه گهرچی خوی شتیکی که م نرخ بیټ بویه پیغه مبه ری دلسوزوړی پیشانده ر (ﷺ) نه فرموي (لَا تَحْقِرَنَّ جَارَةً لِّجَارَتِهَا

وَلَوْ فَرَسَ شَاةٍ (واته ئاومالیک دیاری ئاومالەکی خوی به کهم نه زانی ئەگەرچی سەمی حیوانیک بیت، ئیسلام ئاینی براهەتی ویەکییتی وخۆشهویستیە وبەتین کەری پەیوەندی نیوان خەلکە، دیاریش ھۆیەکە بۆ پەرەپێدانی ئەم شتە بەنرخانە و ھەرھۆیەکە کەبێتە گومان و نابەدلی دیارییەکە، نرخێ ئەوبەخشینە دینیتە خواروئیسلا م بەرەوای نازانیت وەك ئەم خالانە ی خوارەوہ :

1. سەندنەوہی دیاری لەپروانگە ی ئیسلامەوہ شتیکی ناپەسەندو قەدەغە یە پیغەمبەر (ﷺ) ئەفەر موی (الذی یعود فی ھبتہ کالکلب یرجع الی قبیلہ) ئەو کەسە ی کەخەلاتی خوی دەسینیتەوہ وەکوسەگێک وایە کەبگەریتەوہ بۆخواردنی ریشیانەوہی خوی. چونکە ئەمە لەباتی دۆستایەتی ناریکی و دوژمنایەتی زیادئەکات.
2. دیاری بۆکار بە دەستان ی کە لەپیش کار بە دەستیا شتیکی والەنیوان ئەو کار بە دەستە و دیاری دەرە کەدا نەبوی، چونکە ئەمە ئەبیتە ھۆی گومانی خراپ بۆ ھەردولا.

تی بینی

- دیاری بەناوبەر تیلەوہ تاوانیکی گەورە یە پیغەمبەر ی خوا (ﷺ) نەفرینی لەبەرتیل دەرو وەرگرو واسیتە ی نیوانیان ی کردوہ. مسوڵمانان ئەب ی ئاگاداری خویان بن وخویان دوچاری ئەونەفرینە نەکەن لەبەر شتیکی دواکو تای دونیا.
1. دیاری لەپرودامان (غصب الحیا) واتە کابرا لەشەرماندا شتەکە ببەخشیت، وەك ئەو شتیکی بەقیمەت یا جوانی ھە یەو کابرایە ک تەماشای ئەکات و ئەلی شتیکی جوانەو چاکە و خاوەنە کە ی پیی شەر مە ئەگەر ئەلی پییشکەشت بی ئاشکرایە ئەو پییشکەشیە ناب ی وەرگیریت چونکە پییشکەشی لەپرودامانەو بەدل بەوبەخشینە رازی نیە ئیتر کە ی دۆستایەتی دینیت؟

2. دیارییە کە بێتە ھۆی یارمەتی لەسەرتاوان (المائدہ) / 2 براو خوشکی مسوڵمان، ئەوہ یە یاسا و پرێبازە کە تەماشاکەن چەند سورە لەسەر ھینانی ھۆیەکانی خۆشەویستی و براهەتی و دورخستنەوہ ی ھۆیەکانی ناکوکی و دوژمنایەتی.

نان خواردنی دەعوەتی

لەپروانگە ی ئیسلامەوہ دەعوەت بۆنان خواردن و میوان داری دووشتی جیان لەیەک لەبەر ئەوہ پیووستە ھەریە کە یان بەجیا باس بکریت.

1. دەعوەت بۆنان خواردن چونکە ھۆی زیاد بونی خۆشەویستی و براهەتیە ئیشیکی چاک ی ئیسلامەو پیووستە دەعوەت کراو بچیتە سەردەعوەتە کەو ناب ی خوی ببویری ت مادام لەوشوینەدا تاوان نەکریت، جائەگەر بەچونی ئەو ئەو تاوانە نەدەکرا ئەو پیووستە لەسەری بچیت و تاوانە کە مەنع کات، بەلام ئەگەر ئەیزانی تاوانە کە ی بۆبەرگری ناکریت ئەوہ، بەنەچون بیزاری خوی لەو تاوانە دەرئەپریت بەم کارەیشی ئینشاء اللہ پاداشتی ئەبیت.
- نان خواردن لەو دەعوەتەدا مادام گومانی لەحەلّ و حەرامی خواردنە کەدا نەبوو پیووستە و چاک وایە پوژوی سونەتی بۆبشکی نی.

لیرەشدا دەعوەتی لەپرودامان و دەعوەتی کە دەوڵە مەندانی بۆبانگ کریت و گو ی بەفەقیران نەدریت دەعوەتیکی

ناپەسەندو ناپەر وایە و مسوڵمانان ئەب ی ئەو جۆرە دەعوەتە نەبکەن و نەبۆئەو جۆرە دەعوەتە نەش بچن، بەتایبەت ناب ی دەعوەتی ستەمکاران و بی دینان بکریت چونکە پیغەمبەر ی پایەبەر زو پ ی پیشاندەر (ﷺ) ئەفەر موی (لَا تُصَاحِبِ الْمُؤْمِنَا وَلَا يَأْكُلْ طَعَامُكَ الْإِنْفَى) واتە نەکە ی رەفیقی بیجگە لەخاوەن باوەر و نەخوات نانت بیجگە پەرھیزکار.

2. میوانداری نیشانە ی مروّ دۆستی و ھۆی زیاد بوونی خۆشەویستی و دۆستایەتی یە بۆیە ئیسلام زۆر بەگرنگی دائەنی و ئەفەر موی (مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ) واتە ھەرکەس ی باوەر ی بەخواو بەپوژوی قیامەت ھەبیت باریزی میوانە کە ی بگری.

بومیوان وړیږلی گرتنی هم شتانه پیویستن:

1. ړیږلی گرتن وهه لسان له بهری له کاتی هاتنیاو له کاتی به ړیکردنیا.
2. خواردنی باش بوشه ووپوژیکي وبه میوان حیسابه تاسی پوژ.

له پیغه مبهری مه زنه وه هاتوه (که میوان به پوژی خوی دی وبه لبردنی گونا هی خاوه مال ده چیت میوانیش نه گهر به داوی خاوه مال نه بی ویشی زور زه روری نه بیت چاک نی یه زیاتر له سی پوژ بمینیتوه. مالی هه تیو خواردن قه ده غه یه

نایینه پرسوز به زه یه که ی نېسلام سوز ده کی هه مووگو شه کانی جیهان وهه مووکون وقوژینیکی ده گریته وه، چاچون نه بیت مناله هه تیو بی سهر پر شته کان ولاوازو بی ده سه لات هه کان نه گریته وه به لی، نایینی پیروزی نېسلام ماوه نادات هیچ که س مالی نه وه تیو بی سهر پر شته به نار و باخوات وبه توندی هیرش نه کاته سهریان نه فهرمویت (**إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا**) النساء 10 واته: نه وانه ی مالی هه تیو به شیوه یه کی ستم ونار وانه خون، وه نه وه وایه که ناگری خست بیت نه اوسکیه وه وه له دوا ییدا نه خرینه ناوناگری سه ختی جه هه نه مه وه، خواردنی مالی هه تیو یه کی که له وحوت تاوانه ی که نه بیت هه وی له بهین چون وسزای سه ختی جه هه نه مه، به لام نه وانه ی که به هه ل که ندنی قهری مردوه که ویا به قازانجی هه تیو هه کان نیشبکه نه توانن به نه ندازه ی پیویست له ومله بخون نه بی به کری ی نیشه که یان، هاتوچوی هه تیوان وخزمه تکردن ویا رمه تی دانیان نیشیکی زور زور به سوده و پاداشتیکی گهره ی هه یه له پروانگی نېسلام مه پیغه مبهری مه زن و مروقه پهره و (**وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنَحْلِهِمْ يَدْعُونَ**) نه فهرمویت (**أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا وَأَشَارًا بِالسَّبَابِ وَالْوُسْغَى وَمَرَجَّ بَيْنَهُمَا**) واته: من وبه خپو که ری هه تیو له به هه شتا ناوه هاین نه نگوستی شه هاده و ناوه راستی پیشان داولکاندی به یه که وه، خوینه ری به ړی، نایا شتیکی هه یه له وخزمه ته که مروقه بکات به رده فیقی پیغه مبهری پایه به رز (**وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنَحْلِهِمْ يَدْعُونَ**) گرتگری؟ له کویت هینا؟

له کویت هینا؟ یاسایه که له یاسا کانی نېسلام وړیگایه که بوبه ستنی دم وده ستنی تهماع بازان وچا وچنوکان له خواردن وپیدا کردنی مال له ړیگای قه ده غه و نار وواوه، به گویره ی نه یاسایه سالانه دهرامه تی خه لک لیك ده دریته وه به تاییه ت پیاوانی میری جائه گهر زیاد بوونی ماله که ی به شیوه یه کی ره وادروست بوو نه وه ی خویه تی، نه گینا لی ی وه نه گری له پاشا نه گهر خاوه نه که ی دیار بوو نه دریته وه به خاوه نه که ی وه نه گهر دیار نه بوو نه خریته سهر مالی گشتی (بیت المال) وبه سودی گشتی که لکی لی ودرده گریت، نه لین نه یاسایه هه زه تی عومه ر (ره زای خوی لی بی) نیشی پی کردوه وهه ر سهر به ست ووالیه کی نار دبی بوشوینیک پیشه کی ماله که ی له گه لدا حیساب ده کردو کاتی که ده گه رایه وه دووباره حسابی له گه لده کردوه مووخر جی ودرامه تی له به رچا وده گرت وهرچی زیاد بوایه لی ی ودرده گرت و نه ی فهرمو نه مه ت له کویت هینا؟ له ولامی نه وانه دا که نه یان وت خه لک به خه لات بو نیمه ی هیناوه، نه یغه رمو نه گهر له مالی خوتا بویتایه بوت ده هات؟

که واته له به رنه وه ی که توه سهر پر شت و والی مسولمانان بوی بویه بوت هاتوه، ماله که هی مسولمانانه نه هی تاییه تی تویه درود پر حمه تی خوات لی بی نه ی عومه ر، نه ی دل سوزو دادپه روه ر، به راستی چاکت ناسی یاسا که ی خوا نه ی هه لکه وتوی باهونه رنه مړو که سانی هن که نرخی تونازانن وچپوله تاریکی ده کوتن، وه شاعیر نه لی (شه مشه مه کویره قه ت خورنا بیبی نه وچاوی کویره خه تای خورچی یه؟)

خانوی زیاد نار ووايه

ئایینی پیرۆزی ئیسلام ئهوانینه به پیرۆزه که له هه مووباریکی ژیا نه وه به نامه ی ههیه وهیچ گۆشهیه کی له بیر نه چۆته وه، هه رشتیك به سودی خه لك بی فه رمانی پی ئه دا وه رشتیك سودی نه بیته تاری ده نی وراوی ده کات وپی ی ده لی (من حُسنِ اسلام المرء ترکهُ مالا یعنیهِ) به شیکه له جوانی مسو لمانیه تی مرو ؤ، وازه یان له وشتانه ی که نایه ویته .

خانویه کی که له پیویسته هه ره گرنگه کانی مرو ؤ ده بی هه بیته، دیسان ئه ویش بی سنوریه، دروست کردنی خانوی زیاده بو کۆ کردنه وهی سه روه ت و سامان له پروانگه ی ئیسلامه وه شتیکی ره وا و په سه ند نیه پیویسته مسو لمانان خو یان له وخه رجه زیاده بیاریزن و سه روه ت و سامان له پریگای ره وا وه به ده ست به یزن وله پریگای په سه ند و ره وا وه خه رجی بکه ن، چونکه پیغه مبه ری دلسوز و مرو ؤ په روه ر (ﷺ) له م باره وه ئه فه رموی (ان الرجل لیؤجر فی نفقتها کلها الا فی هذا

التراب) واته ئینسان پاداشتی هه موو خه رجی یه کی ده ریته وه بیجگه له وخه رجیه ی که له خانودا ئه ی کات، زهوی

و نیعه ته کانی ناوی هه موی هی خوا یه وه ده بی هه موو خه لك که لکی لی و ده ده گرن نه ک خو ینمژانی

سه رمایه داریه هوی سامانه ناره وا کانیانه وه هه موی بخه نه ژیره ده ستی خو یانه وه وه زاران که سیش بی

جیگا و پریگا بیته، قورئان له و جو ره سه رمایه دارانه هه ره شه ئه کات و ئه فه رموی (بسم الله الرحمن الرحيم. **وَلِلَّهِ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُزْمَةٌ**

(1) الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ (2) يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ (3) كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْخُطْمَةِ (4) وَمَا أَذْرَاكَ مَا الْخُطْمَةُ (5) نَارُ اللَّهِ الْمَوْقُودَةُ

(6) الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْافْتِدَةِ (7) إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّصَدَّدَةٌ (8) فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ (9) سوره الهمزه. واته سه زاوله ناو چون بو ئه و که سانه ی

که ناوی مه ردوم ئه به ن به خراپه وه وه ل ئه ده ن بو سو ک کردنیان به ده م یابه سه ریا به چا و که ئه مه ش خوی ئه و که سه یه

که هه میشه خه ریکی مال کۆ کردنه وه ژمار دنیه تی واته: ئه وانه ی که ناوی مه ردوم ئه به ن که سانیکن که ده وه له مه ندو

پاره دارن وله به رزو ری سامانی خو یان که سه به تاییه ت که م ده ستان به هیچ نازانن و گالته به م و به و ده که ن وه ره گیز

له مر دن و پو ژی دوایی ناترسن، چونکه پاره مر دنی له بیر بر دونه ته وه و واته زانن داراییه که یان نایه لی بمرن

وه ره ئه مینه وه جا، با وانه زانن به راستی ئه خرینه نا وئا گریکی شکی نه ره وه تو چوزانی ئه وئا گره چونه؟ ئا گریکی

هه لگیره سینراوی خوا یی یه که هیرش ئه کاته سه ر جیگای ته ماع که ده له کانه وه یان سو تی نی، بی گومان ئه وئا گره ده وریان

ئه دا و دایان ئه گری و پریگای ده رچونیان نابی و ده ش به سه ری نه وه له نا وچه ند کو تییکی قورسی در یژی

پاکشا و دا برا و خوشکه مسو لمانه کان ئا وایه بیرو پای ئیسلام سه باره ت به سه روه ت مه ندانی به ناحق، در یژه ی ئه م با سه

له با سی (زهوی بو هه موو ئینسانه) دا هه یه ولی ره دا له وه زیاتری با سی نا که ین.

بانقه کان پار یزه رن یا خو ین مژ؟

بانقەكان ئەگەر بۆخەزمەتى خەلك دانرىن شتىكى چاك وپەوايەو پىويستە پەريان پى بدرىت وخەلكى بۆرىنويىنى بكرىت جابوئەوئەوى دەرکەوئىت كەخەزمەتچى خەلكە ئەبى ئەم خالانەى تيا بىتەجى وليكدانەوئەوى سەرمایەداران نەكرىت بەمیزانى پەواوناپەوايى بانقەكان بەلكوزۆربەى خەلك لەبەرچا وگىرىت، خالەكان برىتىن لەمانە:-

1. سەرۆت مەندانى بەحق لەبەر خەزمەت بەخەلك وپاراستنى مالەكەيان لەنەمان ولەبەين چون پارەكانيان بخەنە بانقەو.

2. بەرپۆبەران وکار بەدەستانى بانقەكان لەلایەن میریەو لەسەر مالى گشتى مەعاشيان پى بدرىت.

3. بانقەكان بى منەت قەرزى بى زیادوكم بەكم دەستان وموحتاجان بدن وفيل وفريان لى نەكەن وبەناوحق وزەحمەت وشتى واو پەريان لى وەر بگرن.

4. بەپارەى بانقەكان مامەلەى گەورەو بچوكى پى بكرىت وسودەكەى بۆگشتى بى ولەشتى گشتى دا وەك قوتابخانەونەخوشخانەوپردوپرگادا خەرج بكرىت وسالانەلەسەدا شتىكى ئەوسودە كەلەپيشەو پىي ئەوترىت بەخاوەن پارەكان بدرىت.

بەلام بەنقەكانى ئەمۇ بەهیزكەرى سەرمایەدارو خوین مژى چىنى چەوساوەو كرىكارەوتىكدەرى

خوپرەوشتەودروستكەرى دووشتە، سەرمایەدار فرەبەشەوكەم دەست وچەوساوەوزەحمەت كیش وبى بەشە،

ئەوئەياساى دەستكردى بەشەر، بىجگەلەشەپەدى ناكەيت يەك تاقە خەير، هەرچۆرە زیادى وكەمىەك لەوەرگرتن

ودانەوئەوى ئەوپارەدا قەدەغەونارەوايەوبەرسو(الربا)ئەكەوئىت، مەگەر خەزىنەى گشتى پىويستى بەپارە هەبىت ئەوئەش

ئەبى لەپارەى سەرۆت مەندان وەرگىرىت نەك لەوانەى كەم دەستن وموحتاجى پارەن، كاىراى

دەولەمەندئەگەرسەيارەيەكى هەبىت وبىباتەگەراج حەتمەن كرى لى ئەسینرىت وهىچ شتىكىش نالیت چونكە ئەلى

پارىزگارىان كردو، بەلام ئەگەر چا وچنوك وتەماع بازورەزىل نىەو مەبەستى تەنيا كۆكردنەوئەوى پارە نىە بۆئەبى

بۆپارىزگارى ئەوپارەيە ئامادەى ئەويارمەتیه نەبىت وئەوپاداشەگەورەى خواكەيەك بەدەيە بەگرنەك نەگىرىت!!؟

ئەگەر بانقەكان بەشيوەى ئىسلام ئىش بکەن كەم دەست وفەقىركوا خەيالى گزى ودى ئەكەن؟ ئەگەر زەحمەتكیش

وكرىكار پزگارى خوئان دەوى، بۆدواى ياساوپىچكەدەستكردەكان دەكەون وئىسلاميان ناوى!!؟.

خۆتەنها ئىسلامەداكوكى لەسەرمافى ئەوان ئەكات ورىزيان بۆدائەنىت.

بزانە چۆنى خەرج ئەكەيت

ئیسلام ھەرچۆنیک له باره ی پاره دهرهینانه وه یاسای له کویت هیئا؟ ی ههیه یاسای (بزانه چۆنی خه رج ئەکهیتی) ههیه و
 ئەفهرمویت (كُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ) [بخۆن و بخۆنه وه له شته پاكه كان وه له خه رج نه بن به راستی
 خواهه له خه رجانی خو ش ناوێت. و ئەفهرموێ (وَلَا تُبْذَرُ تَبْذِيرًا إِنَّ الْمُبْذِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ) [مال به خو رای و به هه ردم
 خه رج نه كه ن، ئەوانه ی كه وا ده كه ن برایانی شه ی تانه كانن. هه روه ها پیغه مبه ری مه زن (ﷺ) ئەفهرموێ خوا سی شتی
 ئیوه ی پی نا خو شه یه كێك له وسێ شتانه له ناو بر دنی ماله وه كوئه فهرموێ (وَاصَاعَهُ الْمَالِ) فه وتان دن وزایه كر دنی ماله.
 له یاسای ئیسلامدا چونكه هه موو خه لك به به نده ی خواهه زانی وهه موو مالی ش به مالی خواهه به ره ئه وه ماوه نادری ت به خاوه ن
 مالیك به كه یفی خو ی مالی خو ی له به ی ن ببات و به هه له خه رجی و بی كه لك زایه ی كات، به لكوما له كه ی لی ئەسه نری ت
 له لای حا كم یا پیوا ما قو لی شوینه كه دانه نری ت و به گو ی ره ی پیویست خه رجی پۆژانه ی پی ئەدری ت. لی ره دو شت
 وهر ده گرین یه كه م / دلسۆزی ئیسلام سه باره ت به خه لك و سه ره پر شتی كر دنیان له خو یان چا كتر، دوه م / ها و به شی
 خه لك له سه ره وت و سامان دا.

ئالتون وزیوعه نبار نه كه ی ت

ئه و ئیسلامه ی كه هه می شه سو ره له سه ره ی نانی خیر و به ره كه ت بۆكۆمه ل نا گو نجی سه باره ت به وانه ی ئالتون وزیو (پاره ی
 ره و اجی كات) له ناو بازا ر و ده ستی خه لك هه لگرن و زیاده پیویستی خو یان ئەنبار ی بكه ن و برا و خوشكه كانیان مو حتا ج
 و ئیحتیا ج بن بی ده نگ بی، چونكه ئەم ئی شه پی شان ده ری دو شته، یه كه م / نیشانه ی بی ره حمی و بی سو زی و دل
 ره قی سه ره وت مه نده كه ئەمه ش ره و شتیکی نا ره وا و نا په سه نده و پیغه مبه ری مه زن (ﷺ) ئەفهرموێ (مَنْ لَا يَرْحَمُ
 لَا يَرْحَمُ) واته ئەو كه سه ی ره حم نه كات ره حمی پی نا كری ت هه روه ها خو ای گه و ره هه ره شه له و كه سانه ئەكات و به لی نی
 سزای سه خت به كو كه ره و هیانی ئالتون وزیو ئەنبار كه رانی ئەدا و ئەفهرموێ (وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ (34) يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتَكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنْزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ
 فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ) 34-35، واته ئەوانه ی كه ئالتون وزیو عه نبار ئەكه ن و نا یده ن له ری گای خوا دا، ئە ی
 مو حه مه د (ﷺ) مژده یان پی بده به سزایه کی زۆر ئیش و ئازار دار ئەو پۆژە ی كه ئەنبار كرا و كه له نا و ئا گری
 جه هه نه م دا سو ره كری ته وه و له نا و چا وانیان و ته نیشتیان و پشتیانی پی دا خ ئەكری ت و پییان ئەو تری ت بخۆن،
 ئەوه ئەو زیو زیویه كه له دنیا دا كو تان ده كر ده وه بۆ خو تان، ئەم ئایه ته پیروژه به چا کی و بی په رده ئەو عه نبار كر دنه ی

به تاوانیکی گه وړه پیشان داو پیوسته مسولمانان به چاکی نه وراستیه بزائن وله وکرداره ناپه سنده خوین دوورگرن، و تراوه ئه و مالیه زه کاتی لی بدری که نزنیه هه لگرتنی به لام ئه م قسه یه لا وازه به چه ندبه لگه: یه که م / ئایه ته که ئه و ه ناگه یه نی.

دوه م / ئه و فهرموده که هاتوه له و مانادا نا کوکی تیا هیه له پرسته کهیدا فهرموده ی (فی المالِ حَقُّ سَوی الرِّکَّاه) له مالدا بیجگه له زه کات هیه ئه ویش له بهرانبه ریه وه هیه.

سیه م / ئه و عه نبارقه ده غه کردنه له روحه ئینسان دۆسته که ی ئیسلامه وه نزیکه و گونجاوتره له گهل یاسا کانی تری ئابووریدا خوایش زانایه.

چوارم / ئه و عه نبارقه ده غه کردنه گونجاوتره له گهل ئایه تی (وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ) البقره/219 واته پرسیارت لی ده که ن چی ببه خشن؟ بلی: ئه و ی که له خوتان زیاده.

پینجه م / پیغه مبهری مه زن (ﷺ) ئه فهرموی (لَيْسَ لَابْنِ اِدمَ حَقٌّ فِي سَوی هَذِهِ الْخِصَالِ بَيْتٌ يُسْكِنُهُ وَتَوْبُ يُؤَارِي عَوزَاتُهُ وَجَلْفُ الْبَرِّ وَالْمَاءِ) واته به نی ئاده م په وانیه بو هیچ شتی که تایبه تی کا به خو یه وه و خه لکی لی بی به شبکات بیجگه له م سی شتانه، یه که م / مالیک که تیا دانیشتی و پیوستی یه زه روریه کانی ئه و دانیشتنه.

دوه م / پو شاکیک که عه بیی خوی پی داپوشیت و هاوسه ریش به شیک له و پو شاکه (هَنْ لِبَاسٍ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ) البقره/187 ژنان به رگی ئیوه و ئیوه ش به رگی ژنان.

سیه م / نانی روت و ناو به شی پی برژیوی خوی ترمزی ئه لی جوان و په وانه (حدیپ حسن صحیح). به لگه ی شه شه م / پیغه مبهری مه زن (ﷺ) ئه فهرموی (يَا ابْنَ اِدمَ اِنَّكَ اَنْ تَبْدُلِ الْفَضْلَ خَيْرَ لَكَ وَلَا تَلَامُ عَلَي كِفَافٍ وَاَبْدَأَ بِمَنْ تَعُولُ وَالْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرُ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى). ترمزی ئه لی فهرموده یه کی جوان و په وانه (حسن صحیح).

واته، ئه ی کوپی ئاده م، ئه گه ر زیاده که ی خوت ببه خشیت زور چا که بو ت و نه گه ر نه یبه خشیت زور خراپه بو ت به لام سه رزه نش نا کریه یه له سه ر ئه و ی که پیوستت بیت، و نه م پیوستیه تاسالیک ئه بی واته، ئه و ی بو سالیک پیوستی بی مادام خه لک زور له برسیتی دا نه بیت لومه ی نا کریت و له م به خشینه دا له نزیکتین که سی موحتاجی خوته وه ده ست پی بکه به خشنده چاکتره له گیرنده له باره ی پاداشه وه، مه به ستی ئیسلام له م پرسته دابی منته نه کردنی به خشنده و داخستنی ده رگای ته مه لیه که دوومه به ستی گرنگن بو چاک کردنی باری ئابووری له ژیا نی مرو قدا چونکه ئه گه روه کو کو مونیسته کان ئه گه ر هه ریشتی به لا وه په سه ند بی و پاداشی زیاده ی نه بی، کابرا تانه وجیگایه که بو ی بکریت هه ولی خولادان له ئیش و که م کاری ئه دات و نه لی، خو زیاده که ی به من ناگات ئیتر بو خوم زه حمه ت بده م، و نه مه ش ئه بیت هه ی

چەندىن دەردى بى تىمارى ناوگۈمەل كەسۈكەكەيان تەمەلى وكەم دەرامەيىيە نمۇنەى پونى ئەم سەردەمە خاكە پان
 وبەرىن وبەپىتەكەى پوسەو كەم دەرامەتتەكەى كەبۇرگارىبون لەبىرىيا ولاتەرۇژئاوايىيەكان سەدان ئىشى پىچەوانەى
 بىرپاي خۇيان پى ئەنجام داوۋە بەلام ئىشكەر لەپوانگەى ئىسلامەو زۆرەپىزەوپاداشتى ئىشەكەى وچاكەكەى پى
 ئەدرى وسوپاسى ئەكرىت (**إِنْ تُفْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ**) (التغابن/ 17، واتە:

ئەگەرچاكەكەن بەمالىكى پاك ودلىكى پاك وخاوينەوخاوپاداشتەكەتان چەندبەرانبەر دەكاولىتان خش ئەبى
 وخاوپىزتان ئەگرى وبەحەوسەلەيە(مَنْ جَاوَبًا لِحَسَنَةٍ فَلَهُ عَشْرُ مِثَالٍهَا) واتە: ھەركەسىك چاكەيەك بكات
 بەدەبەرانبەرپاداش ئەدرىتەو(الْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنْ يَدِ السُّفْلَى) بەلى بە راستى مولكىەتى تاكوپاداشى چاكەكانى گرنگترىن
 ھۆى پىشكەوتنى ئابدورىيەومايەى دل گەرمى خەلكە بەئىشەكانى بەلام نەمولكىەتى بى سنورى بەلاوہراستە
 ۋەكوبەرنامەى سەرمايەدارى نەھاوبەشى بى سنورى بەلاوہچاكە ۋەكوكومۇنىستى بەلكوخۆى
 رىيازىكەسەرەخۆلەھىچ لايەك سوودى ۋەرنەگرتوۋەبەلكوئەوان بەبۇنەى ئىسلامەو ۋەناچاربەزىادوكەمى بەرنامەى
 خۇيان بوون (**وَكُذِّبَكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسِّغًا**) واتە، ۋەئاوہائىوہمان كىردوۋەبەخاۋەنى بىروباۋەپىكى مام
 ناۋەندلەھەمووبارىكەوہ.

خوينەرى بەپىزكۆكرنەوہى سەرۋەت وسامان ۋەنباركىردنى گۆى نەدانە بەخەلكى كەم دەست وئىحتىياج ۋەك
 لەپىشەوہ وتمان:

يەكەم/ نىشانەى بى پەحمىيە، دوھەم/ ئەبىتەھۆى پەيدابونى رىق وقىنوحەسادەتى چىنى زەحمەتكىش وموحتاج
 وكەم دەست سەبارەت بەدەولەمەندان بۇيەئىسلام ئەۋەندە بەم كۆكرىدەوۋەنباركىردنەدژەو ھىرشى توندى كىردوۋەتە
 سەرى.

خوينەرى بەپىز، دواكەوتنى مسولمانان لەم سەردەمەدا ھۆى نەناسىنى ئاينەكەيانەو، زۆرىەى مسولمانى ئەم
 سەردەمەسەربازو شوپىنكەوتوى ياسادەستكرىدەكانن وپىيان وايەبەوشىۋەيەبەئەنجام دەگەن وخۇشبەخت ئەبن لەگەل
 ئەۋەدائەبىنن نەسەرمايەدارى بى سنور خەلكى ھەساندوۋەتەوۋەنەكۆمۇنىستى ھەپرون ھەپرون بو، ئىسلام ياسايە
 بۆھەموۋەشەرو ۋەبەبى ئەوياسايەناگەن بەخىرودوورنابن لەشەر، ئەۋەى لام پوۋنەبۆت بەيان دەكەم، پىت خوش بىت
 يان نەئىسلامەپىگەم چونكە بى فەرقەبۆھەموۋەشەر، ھىنەرى خىرەو لاپەرى زەرەر تائەوياسابوومروۋ ھەساۋە،
 بەنەمانى ئەۋزىانىش نەماۋە.

زەكات یه كێكه له وفه رزه دیاریانهی كه پێویستی سه رشانى مسوڵمانانه، زەكات خاویڤ كه ره وهی دل و دهر ونه له مال پهرستی و پزڤدی وهوی بلامو نه وهی خوشه و یستی له ناو خه لكدا، زەكات ئەبێتە هۆی ئەوه كه كه م دهستان مالى دهوله مه ندان به هی خویان بزانه و پارێزگاری لی بکهن و حه زبه زه ره روزیانیان نه کهن و وهه میشه به چاویکی پززه وه سه یریان کهن، زەكات فه رزه له سه ره مه مو مسوڵمانه ده سه لات داره کان بۆنه و تا قمه مسوڵمانه ی كه خواخوی باسی کردون، زەكات له هه موو خوراکیه كه ئینسان پێی بژی و مه پوزن و وشتر و پره شه و لاخ و ناالتون و زیودا و اجبه و کات وچه نی وچونی زەكات له هه موو په راوه فیهیه کاندایا سکران و له م نامیلکه بچوکه دایا ناگونجی باسکردنی، زەكات بۆدایین کردنی ژیا نی سه ره و ته مه ندوکه م ده ست ئیشیکى زۆر پێویست و گرنگه و نابێ چاوپوشی لی بکریت چون خوا ی گه وه زەكات نه ده رانی به موشریک ناو برد و وه نه فه رموی (وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ) فصلت/6-7 واته: وای سزای سه خت بۆنه و موشریکانه ی که زه کات نادهن، جاکه و ابومسوڵمانان له زه کات دانا نابێ که مه تر خه م بن یاله زه کات دانا فیل و فربکه ن خا و زۆر به ناگایه و فیل و فپی لی ون نابیت، خوا ی گه وه رودانا پازی نه به وه هیه که س له باره ی زه کات به رانه وه قسه بکات خوی باسی فه رموون و کردونی به هه شت به شه وه، هه رکه سیك یه کیك بوله وه هه شت تا قمه حه قیه تی زه کات وه رگرتن، ئەگینانه زه کات ده ر زه کاته که ی له کۆل ده که ویت و نه کابرای زه کات وه رگر ئەوزه کاته ی بۆدروسته به لکوئه و زه کات وه رگرتنه شتیکی حه رامه و مال خواردنه به ریگای نا ره وای (وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ) البقره/188 واته: مالى یه کتر به بی هویه کی شه رعی نه خون.

زەكات به کی ئەدرییت؟

زەكات كه ئەركیکی گه وه به نه ر خه و مایه ی زیادبون و فراوان بونی فه ربه ره که ته وهوی خوشه و یستی و پاک بونه وهی کۆمه له له نه خوشی پزڤدی و حه سادته و ئەدرییت به هه شت تا قم.

1. فه قیر: ئەوه یه که هیهی نه بێت.

2. مسکین: ئەوه یه که هه یبیت به لام به شی نه کات.

تی بینی / هه ندی له زانایان به پیچه وانه وه مانای فه قیر و مسکین یان کردوه به هه ر حال هه ر کام راست بی

هه ردو ده گریته وه به کورتی زه کات به وهی که هیهی نه بی یا بیبی و به شی نه کات ئەدرییت، وه هه ردو و ژیا نیان دایین ئەکریت.

المائدة 2/

نه‌گه‌رجی سه‌دان ریگای به‌ندایه‌تی تازه یه‌یدابوه وهك به‌ندایه‌تی گروهی و حزبی فیرقه‌یی ومه‌زه‌بی هتد.

ئەتوانریت، ئەوبەشەى زەكات ئەمرو بۆئازادکردنى مسوڵمانەكان لەژێر دەستى ستمەكاران وبى باوەراند
بەكاربەئىنریت، ھەر خوازاناىە.

6. قەرزار، واتەبەشیک لەزەكات ئەدرى بەوانەى كەقەرزارن و ناتوانن قەرزەكانیان بدەنەو بەمەرجیک لەسەرشتى ھەرام
قەرزار نەبوى یابەچاکی لەو ھەرامە توبەى کردبى (واتە ئىسلام مادام داواى قەرزدان ئەكات ئامادەىە لەكاتى نەبونی
دەسەلاتى قەرزارەكەدا تائەوجیگایە كەبوى بلوێت وبۆھەمیشەیش بەشیكى تاییبەتى زەكاتى
بۆداناو و ئەوقەر ئەبژیریتەو).

7. موحاید، واتە، بەشیكى تری زەكات بۆئەو كەسانەى كەخەریكى ھەول وكۆشش و غەزان لەپێگای خواداو خەریكى
پاریزگارى ئاینن چونكە ئەوانە ناتوانن كاروكۆششى تریكەن بۆداین کردنى ژيانى خوێان و خیزانیان پێویستە
ژیانیان دابین بكړیت تابەخەيالى پەحەتەو درێژە بەئیشە پێرۆزەكەى خوێان بدەن، سەرودت و سامانى موحاید
دەولەمەندى ناكات چونكە موحاید ھەمیشەگیاى لەخەتەردایە چ جاي مال و سامان. لەم ھالەتەدا واتەئەگەر
ھەیبوداوانەكات چاكترە بەلام ئەگەرپى ى درا وەرى گریت بادەولەمەندیش بى.

8. پێبوار، واتە، تاقمى ترلەزەكات بەران ئەوپێبوارانەن كەلەپێگادا خەرجیان پى نەمايیت و دەستیان بەمالى خوێان
ناكات، بالەمالیشا دەولەمەند بن جائەگەر بەقەرزیبەن ولەپاشا بیھیننەو چاكترە چونكە ھەيەتى و ئىسلامیش لەگەل
كوکردنەو و مالدانیو ھینانەو و پەواترە، ئەو و شایەنى باسە ئەو ھەى كەئىسلام ماوہ نادات كەس بكەوێتە
تەنگیوہ مادام پێگای ھەبیت جاكابراى پێبواریش لەویاسایە گورى ناكړیت ولەوتەنگانە پزگار ئەكړیت
ھەرەكولە یاسای (تامال لەدەستى دەولەمەندا كوئەبیتەو) دەرناچیت واتە، لەبەریاسای یەكەم پى ئەدرى
ولەبەریاسای دووہم بەقەرزیبیت چاكترە، بەكورتى ئەوانەى كەزەكاتیان پى ئەدریت بریتین لەو ھەشت كەسەى
كەخوای گەرەلەم ئایەتە پێرۆزەدا باسیان ئەكات و ئەفەرموى: (إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ
قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ) التوبه: 60.

واتە ((زەكات بۆفەقیرو مسكین وكۆكەرەو و زەكات و نو مسوڵمان و ئازادکردنى بەندەكان و قەرزاران و موحایدان
وپێبوارانە، ئەمەپیریكى بى ئەم لاوالای خواىە، وەخوازاناوداناىە.

بۆئاگادارى

زەكات ئەگەر بەشیو ھەىكى ئىسلامیانە بدریت نەزەكات دەر توشى ھەلە ئەبى و نەزەكات وەرگر ھەستى كەمى دەكات
خوای گەرە داوالەزەكات دەرمان ئەكات كەوریابن وزەكاتەكەى خوێان بەمنەت نان و ئازاردانى زەكات پێدراو

هه لنه وه شیننه وه وه فهرموی (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى) البقره/264، واته: ئه ی خاوهن باوه ران

چاکه کانی خوټان به مننه نان ونازاردان هه لنه وه شیننه وه. هه روه ها ئیسلام پیی خوش نیه که زه کات دهرخوی

راسته وخوټه وزه کاته بدات به فقه قیرو موحتاجه کان به لکو کوکوره وه ی زه کاتی داناوه، تازه کاته کان کوکاته وه دابه شیان

بکات به سهر زه کات به راندا وله م ئیشه ییش زه کات کوکوره وه به شی خوی هه یه وه یچ کامیان ناتوانن مننه بخه نه

سهرئه ویتریان هه روه ها پیغه مبهری دلسوزوپایه به رز(ﷺ) زیاترئه م باسه بو سه روه تمه ندان پو شن ئه کاته وه

وئه فهرمویت (هَلْ تَنْصَرُونَ وَتُرْزَقُونَ إِلَّا جُعْفاً بكم) ئه ی ده وله مه نده کان له خوټان بایی نه بن وکه م ده ستان وبی هیزان

به که م ته ماشامه که ن ئایائیوه واده زانن ئه گهر بی هیزان وکه م ده ستان نه بن خواناوا به لی شاوی پوزیتان پی ئه دات

سهرتان ئه خات؟ واته ئه گهر به چاکای سهرچاوه ی هیزوپوزی خوټان بزائن و بزائن به بو نه ی چ که سانیکه وه پیتان ئه گات

ئیوه سوپاسی بی هیزان وکه م ده ستان ده که ن، چونکه خوابه بو نه ی ئه وانه وه سهرتان ئه خات وپوزیتان پی ئه دات.

خویننه ری به ریز، ئه گهر زه کات به وشیه یه کو بکریته وه وجا دایه ش بکریت ئیترکام شهرم ئه مینی بو فقه قیرو موحتاجان

وباقی زه کات به رانی تر؟ له گهل معاشدا چی که مه؟

2. چونکه له م باسه داچه ندجار ناوی معاشمان بر دیپو یسته ئه م راستیه ش بلین مه به ستی ئیمه معاشیکه له حکومه تی

ئیسلامدا بدریت ئه گینا معاشی حکومه تانی ئه مپرو نه بوونی زورچاکترو بی زیان تره تابونی له به رده یان

هو به رچاوتریان 1. له باتی ئه نجامدانی یاسا ده ستکرده کانه.

ب. سامانی ولاتان به شیوه ی دادپه روه رانه دابه ش نه کراوه وله پارهی ده وله تاندا به شی زورکه سی تیدایه.

ج. زوربه ی دهرامه ته کان له ریگای بی شهرعیه وه وه ک سو و باج و به رتیل... هتد په یدائه بن.

د. نالین حهرامه چونکه به شیکی حه لایشی تیدایه وه کوپاره ی نه وت و باقی سهرچاوه کانی تری ولات.

3. وشه ی (فی سبیل الله) چونکه له زوربه ی ئایه ته کانی قورئان وفهرمووده به نرخه کانی پیغه مبهری مه زن دا (ﷺ) به مانای

غه زا هاتوه بو یه ئیمه ییش و امان لیکدایه وه، ئه گینا (فی سبیل الله) واته له ریگای خودا هه رشتیک خیروخوشی گشتی

تیابیت وتایبه ت نه بی به که سیکه وه خوی گه وره ئه وشته بوخوی و به ناو ریگای خوی ناوئه بات تاخه لک چاکتر

ئه وئیشه بکه ن وه کو دروست کردنی مزگه وت وپرد و جاده وشتی وائه وهنده ی هه یه خه بات وتیکو شان له ریگای خوادا

گه وره ترین و به نرخ ترین شته بوخه لک بو یه هه میشه به و وشه یه ناوئه بریت و هه رکه و ترا زهینی ئینسان بوئه وده چییت

چونکه ئه گهر جیهاد نه بیت بو پاریزگاری ئایینی خوا سته مکاری ودا گیرکردن ونازاردان و به دره وشتی هه مووکه سیک

وهه مووکون وقوزینیکی ئه م جیهانه ئه گریته وه وه ک ئه مپروکه ئه بیستین وئه بینین.

4. پاراستنی ئابروگیانی ئینسان شتیکی زۆرگه و ره پێویسته، ئاشکرایه تائینسانیکی کهم دهست و موحتاج هه بیته خه رجکردنی پاره له جوان کردنی مزگه و تاندا شتیکی ناره وایه به لام دروستکردنی جیا و از تره و به رژه و هندی گشتی له به رچا و نه گریت، ئه وهی پێویسته بزانی ئه وهیه که دروستکردنی هه زاران مزگه و ت ناگات به رزگارکردنی ئینسانیک له مه رگ و شه ره مهندهی ئه وهش بزانی که که و تنه ناو ته نگوچه له مه وه گه و ره تره له مه رگ و ه زو ر ئینسانیش دو چاری ئه وه به لایه ئه بی به هوی کهم دهستی و نه داریه وه، جابرای ده و له مه ند کی تا و انباره؟ ئه و ماله هی خۆته یا هی خوایه؟ ئه گه ره به هی خوای ئه زانی ئه و انیش به شدارن چونکه به ندهی خوان و خوا خوی پێویستی کردووه له سه ر تۆ به شیان بدهی.

ئیسلام ناشتی خوازه

ئاینی پیرۆزی ئیسلام هه میشه هه ول ئه دات که نا کوکی له نا و گه لدا لا با و خۆ ش به ختی بۆ هه موان دا بین بکات، دیاره لایه نیک له لایه نه کانی ژیا نی مرو ف که ئیسلام به خه مه بوی و سه ره په رشتی ده کات تا نا کوکی و شه رو هه را پونه دات مه سه له ی کپین و فرو شتنه. هه رکپین و فرو شتنیک که بیته هوی نا کوکی له نیوان خه لکدانیس لام پێی رازی نیه ئه وانه ی که زیانیان زو ربی، به هیج شیوه یه که ما وه به کپین و فرو شتنیان نه درا وه و ه کو فرو شتنی تووی حه یوانیکی نی ر (عسب الفحل) و ئه وه به چکه ی نا و سکی حه یوانیک ویا کپین تا په ی دا بونی و فرو شتن یا کپین و ه ختی که ده ستت لی دا وه یا فپی درا یا تا به ردیک فیه درا و دو ما مه له له یه که ما مه له دا و ده یان شیوه ی تر که به در یژی له په را وه گه و ره کاندایا سکر او و چونکه ئه به نه هوی نا کوکی و قرو قاله له نا و خه لکاو به هیج شیوه یه که ئه م کپین و فرو شتنه ره وانیه هه ره ها که ره سه کانی لو تی و شته منال خه له تی نه کانی ش به ر ئه م به شه ناره وایه ده که ون و کپین و فرو شتنه که دا نا مه ز ریت و خوی له خویه وه هه لده وه شیته وه و پێویسته مسو لمانان له و جو ره کپین و فرو شتنانه دو ور که ونه وه. به دا خه وه ئه مه ر بوا ز ا رو دو کا نه کا نما ن په ره له و شته قه ده گه را وانه و کا برا خوی به مسو لمان ئه زانی ت که چی به و شته حه را ما نه نا نی مال و منالی په ی دا نه کات، به خواله پو ژی قیا مه ت دا هه ره و منالانه ت دژت ئه وه ستن.

هه ره ها کپین و فرو شتنیک که زیانی خه لکی یا که سیکی تیا بیته به چاک نا زانی و مسو لمان هه لئه نی له سه روا ز هی نا ن لی و ه کو ئه وهی کا برا یه کی لا دیی شتیکی پێویستی خه لکی شار به ینی و کا برا ی شاری بلی لای من دا ینی تا به نرخ یکی گرانتر بو ت و فرو شم (سمسار) ئه م شیوه ما مه له یه چونکه زیانی زو ره تا قا زانج ئیسلام به رگری ئه کات و هه گه ر کرا ما مه له که دا نه مه ز ریت و کا برا ی شاری تا و انباره هه ره له و جو ره ما مه له یه ده رچون له شار بو کپینی ئه و شتانه که له ده ره وهی شار وه دی ن تا به نرخ یکی که مه تر بیان کپیت و کا برا ی که ل و په ل ها وه ربخه له تی ت،

جائەگرگە یشتە شارو زانی خەلە تاو دەبۆی هەیه دەست بەجی ئەو مامەلەیه هەلۆه شینیتە و بەلام ئەگەر دەنگی نەکرد

مامەلە کە دا ئه مه زینت و کابرای کپیار تاوانبارە چونکە ئیشە کە ی پێچەوانە ی بپیری ئیسلام بوو هەروەها لەم

بەشەیه مامەلە لەسەر مامەلە و زیادکردنی قیمەتی شت و مەبەستی کپینی نەبیت هەروەها ناپەر وایە خورماوتری فروشتن بەکەسیک کە بزانی بۆشە را بیه تی.

کپین و فروشتنی جگەرە ناپەر وایە

لەپێشەو بەمان دەرکەوت هەشتیک زانی هەبیت ئیسلام بەشتیک ناپەر وای دانا وە تا زانی زیاتر هەبیت

بیزرا و ترو ناپەر و اتەر، جگەرە تەنە نا بۆکی شانە و کی شانیشی بیجگەرە لێ زانی شتیکی تری تیانیه بەراوردی لەگەڵ هەر کام

لە یاسا کانی شت قەدەغە کردانا بەکەیت ئەبینی کە جگەرە سەر قافلە یانە، کەوابی پێویستە لەسەر مسوڵمانان نە

تەنە لێ کیشانی بەلکو لەکپین و فروشتن و کردنی خۆبپاریزن، کابرا ئەگەر خویشی نە یخوات بەکپین و فروشتن

و کردنە کە ی ئەبیت بەشەریکی تاوان و یارمەتی دانە لەسەر تاوان و خوای گەرەش ئەفەر مویت (وَتَعَاوُنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالْتَّقْوَى

وَلَا تَعَاوُنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ) المائدە / 2 و اتە یارمەتی یە کتر بەدەن لەسەر چاکە و بەرھیزکاری و یارمەتی یە کتر بەدەن

لەسەر تاوان و دوژمنایەتی.

بەلام بەداخەو ئەو ندە باوەرە کە مان بی کەلک و لاوازە لەگەڵ ئەو داکە جگەرە بەشتیک پێس ئەزانی و هەموو شتیکی

پێسیش لەپروانگە ی ئیسلامەو هەرامە کە چی بۆکو کردنەو ی مال یازید کردنی ئابرو ئە یچینین و ئە یفرۆشین و ئە یکپین

و لەمالدا بەفەر موو فەر موو بەخەلکی دەبەخشین... کاکای مسوڵمان کە می سەرھەلپەر و شەرم لەخوابکە بەتاوان

ئابرو پەیدا نابی، ئەگەر لەم دنیا ش نەبیت تاوان مروۆ بی ئابرو دەکات، کو کردنەو ی سامانی ش سنووری هەیه،

پێویستە پێگای پەیدا کردنی حەلال بیت و زوړیش لەسەر یە ک کۆنە کریتەو (تەماشای باسی - ئالتون

و زیو ئەنبار نە کەیت) بکە. هەروەها تەماشای فەر مودە ی (مَن اِنْ اِكْتَسَبْتُهُ وَمَنْ اِنْ اِنْفَقْتُه) بکە.

خوینەری بەرپز، بۆ زیاتر شارەزا بوون لەبارە ی جگەرەو بەچوئامیلکە ی (جگەرە دژی ئازادیە) بخوینەروە لێرەدا

لەو زیا تر باس کردنی ناگونجیت.

و هە قفکردن

⁹ _ کاتی کە ئیمە لە کۆمەلگای پانیە سالی 1989 ئەم پەرەم نوسی و بەم شتو بەاسی جگەرەم کرد لەپێش ئەمیشدا نامیلکە ی (جگەرە دژی ئازادیە) مان نوسیو لەلای هەندیک و ابوکە جگەرە بەو شتو بەش نیه وائینستاکە ئەم پەرەو بۆ چاپی دوو هەم نامادە نە کریت نە ک مسوڵمان کافرانی ش دژی جگەرە و ستاون و لە زوړی و لاتانیاندا لە چیشخانە کانیاندا کە گوشتی سەگ و بەرازو... هتد، تێدائە خوێن جگەرە یان تێدائە دەغە کردووە.

وهقف، گیردانی مالیکه که سودی هه بیټ له پریگای حه لالداوه سلی ماله که، بمیټته وه. وهقفکردن، نیشانه ی باوه پری راسته به خوی تاک و ته نیاو هاتنی پوژی قیامت و ده ده سته و تنه وه ی پاداش و به لگه ی دلسوزی وهقفکه ره سه باره ت به غهیری خوی، ئاینی پیروزی ئیسلام زورسوره له سهر مال به خشین و پیی خوشه کهس له و مال به خشینه کو تایی نه کات، جائه گه ره به خشر او که در یژ خایه ن بیټ چاکتره و تا بمیټته وه وسودی لی وهر گریټ خاوه نه که ی واله قازانجا به له سهر دنیا ش نه مایټ، به لی ئاینی روح پهروه و مروؤ ناس وهک دژی عه نبار کردنی سامانه نالی به کابرای خاوه ن ده سه لاتیش بی منته به وه ئه بی لیټ وهر گریټ، به لکو هه لی ئه نی که خوی ئه و ماله به به خشیت و به لیټی پاداشتی گه وری پی ئه دات که لای خوا ده به رانه به ره، که و ابو ماله که ی خوی به هه و انتنه داوه به لکو به ته مای زیاتره و وایش ئه بی، چونکه به لیټی له که سیټ وهر گرتوو که دژی به لیټی خوی رهفتار ناکات، به لیټی به وزاته داوه که هه مووشت مولکی ئه وه، وهقف به شیکه له و چا کانه ی که پاش مهرگی کابرا ده میټی و هه تا ئه و شته بمیټی وهر کو کابرا مابی هه ر چا که ی بو ئه نوسریټ، له م باره وه پیغه مبه ری مه زن (ﷺ) ئه فه رموی (اِذَا مَا ابْنُ آدَمَ انْقَطَعَ عَمَلُهُ اَمِنْ ثَلَاثٍ، صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ، اَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، اَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ) واته هه رکاتی مروؤ مرد، ئیتر کرده وه کانی دوی دیټ، مه گه ره هوی سی شته وه نه بیټ:

1. چا که یه که که در یژ خایه ن بیټ وهر کو دروست کردنی مزگه وت و قوتا بخانه ونه خوشخانه و پریگا و پردو بیری ئاو و باغیټ، ئه مانه تا هه ن چا که ی کابرا به رده وامه.
2. عیلم وزانینیټ که له پاش مهرگی کابرا خه لکی سودی لی وهر گریټ.
3. منالی چاک و خواناس که له پاش مهرگی باوکی دوعای خیری بو بکات. خوی نه ری به ریټ، وهقف چونکه شتیکی زور چا که وه سودی خه لکه ره وایه که سه ره پهرشتی مسولمانان به شیټ له وزه وی وزارو باغاتانه ی که به غه نیمه ت دهستی مسولمانان بکه ویت وه قفی بکات، (سوادوالعراق) یه کیکه له وزه ویه وه قفانه که سی به شه به ناوبانگه که ی کوردستان وشتی زیاتریش ئه گریټته وه، حه زره تی عومه ر (ره زای خوی لی بی) وه قفی کردوو وهر کهس مافی زیاده خوی نیه وکریټ و فروشتنی بو غهیری دانیش توانی خوی ره وانیه بو زیاتر شاره زابون له م مه سئه له گرنگه ته ماشای په راوه گه وره کانی وه کو (تحفة) ی شیخی ئیبنو حه جهر بکه، شتیکی زور گرنگه و خه لک زور بی ئاگان لی ی.

به خشینی هه رشتیټ بازور که میش بیټ هه ره به که لکه بو به خشنده که به لام ئه میش پله ی هه ره رزو هه ره خواری هه یه لاخواره که ی له تی خورمایه که لا هه ره به رزه که یشی به خشینی خوشه ویسترین ماله، خوی گه وره ئه فه رموی (لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ) ال عمران/ 92 واته: ناگه ن به به رزترین پله ی به خشین نانه به خشن له و شتانه که خوشتان ئه وین و هه رشتی به خشن به راستی خوانا گای لی یه تی مسولمانه راست

ودلُسوزه کانی سهرده می پیغه مېهر (ﷺ) نه لَین کاتې که نه م نایه ته نازل بوو هه روه کو باقی نایه ته پیروزه کانی ترله باوه شیان گرت وناوه پوکی نایه ته که یان به دل و به گیان قبول کردوئه وانه یان که بوویان داخواری نه م نایه ته یشیان به شیوه یه کی تیروته و او به په له و بی وستان نه نجام دا، بو نمونه نه بوت له ناویک کاتې نه م نایه ته ی بیست وتی نه ی پیغه مېهر (ﷺ) خوشه ویسترین مال م ییری (حایه) وابه خشیم له ریگای خوادا. براو خوشکه مسولمانه کان، ناوابوون مسولمانانی پیشوو بویه توانیان به ماوه یه کی که م نالای نه م نایه پیروزه به رزکه نه وه له باتی سته م رق وقینه و دوژمنایه تی دادگری و خوشه ویستی و برایه تی و ناشتی دروست که ن. هیوادارم نی م ییش ری بازه که ی خو مان بناسین و پیاوانه له ورپیگاوه دلُسوزانه و چالا کانه هه نگاو هه لگرین به لکوپه روه ردگار به زه ییبه حال مان دابیته وه و جاریکی تربه نایین به رزوبه ریزه که ی به هیزمان بکاته وه.

نیش کردن پاداشتی هیه

ناینی پیروزی نیسلام نیشکردنی به لاوه زور به نرخه و بو هه موویشیک پاداش دانه نیت و نه فهرمو ی (لَیسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى) النجم (39-40) واته نیسان بی ته لاش وزحه مت مافی هیچ پاداشی نی و به ره می هه مووته لاش وزحه متیکی پیشان نه دریّت و ووناکریّت.

واته (نیسلام رازی نیه هیچ که س به بی ته لاش و کو شش هیچ شتی و هرگریّت و هه رکه سیکی ش نیش بکات نه بی پاداشتی پی بدریّت مه گهر، توانای کار و کو ششی نه بیّت.

تی بینی

به شی یه که می نه و نایه ته ی سهره وه (لَیسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى) نه وه مان تی نه گه یه نی هه رکه سیک نیش نه کات نه خوات و مانایه کی گشتی و فراوانه وله به رانه ری هه وه نه نایه تی (ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ (5) إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ) التین / 6 مانا که ی به رته سک نه کاته وه، واته: هه مووکه س نه هی نینه خواره وه بیجگه له وانه ی که باوه ریان هی ناوه ویشی چا که نه که ن، نه وانه پاداشتی کاتی گهنجی و به دهن ساغی و بی نیشیان بو نه نو سریّت، جاهره و کو پاداشتی قیامه ت دنیا ش هه ربه و چه شنیه، نه وانه ی که ثیانی خو یان له به ربی هیزی و لاوازی و نه خو شی بو دابین ناکریّت نه بی ژیانیان بو دابین بکریّت، به تاییه ت خوراک و پوشاک و جیگای حه سانه وه.

باوک نه توانیّت مالی کوپی خو ی بخوات، چونکه پیغه مېهری مه زن (ﷺ) نه فهرمو یّت (أَنْتَ وَمَالُكَ لِابِيكَ) واته خوت

و مال ه که ت هی باوکتی، به کورتی پیویسته ژیانی هه موو مرؤقیک به تاییه ت پوشاک و خوراک و جیگای حه سانه وه دابین

بکریّت و هه رکه سیک توانای نیشی هه بی نابی به ته مه لی لی پال داته وه و چاوه ری بکات. به شی دووه می نایه ته که (وَأَنَّ

سَعْيُهُ سَوْفَ يُرَى) واته به پرستی پاداشتی کوششه که ی خوی له مه و لائه بینی و هیچی لی حه شارنادری و دژی هه موو جوړه دهست به سه راگرتن و سودبردنی که (الاستعمار والاستثمار)

چونکه ماوه نادات ئیشی کهس به لاش بیټ و سودی بوکا برای زحمهت کیش نه بیټ. بویه پیغه مبهری

پایه دار (ﷺ) زورتوره یه له نه دانی حه قی کریکار و نه فهرموی (**ثَلَاثَةٌ أَنَا خَصْمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَجُلٌ أَعْطَى بِي ثُمَّ غَدَرَ وَرَجُلٌ بَاعَ**

حُرَافًا كُلُّ ثَمَنِهِ وَرَجُلٌ اسْتَوْفَى وَلَمْ يُعْطَ أَجْرَهُ) البخاری . واته: سی کهس هه ن که پوژی قیامهت من دژایه تیان له گه لا نه کهم

وله دادگای گه وره وله پییش دم خوادا له دژیان نه دووم، یه که میان نه وکه سه یه که په یمان بدابه خواو له پاشان

پاشگه زببیته وه، دووه میان نه وکه سه یه که مروقیکی نازاد بفرۆشیټ پاره که ی بخوات وای بوئینسان چه ندخوی بی

نرخ نه کات خه لک نه فروشریټ تاخوی دهوله مه ندکات یا بوئه وهی منالی خوی بژیټ منالی خه لک هه تیوئه کات، وای

ئینسان وهختی لات دا له بهرنامه که ی خواچه ند پرندهیت؟! به پرستی ئینسان نه گه ره یاسای خوالای دا له چوارپی لاسار

تروبی نه خلاق ترونه زانتره (**أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ**) الاعراف/ 179. نه گه ربی باوه ریك نه م قسه یه ی لاوانیه باخوی

وهلامی نه م پرسیارانه بداته وه، تونیت پیاده کوژیټ بو دهست کهوت؟ یا بوژیانی خۆت ناماده ی لبردنی سه دان ژیان

نیت؟ بوخۆش گوزهرانی منالی خۆت دهیان منال بی سه ره رشت وهه تیوکه یټ؟ نه ی بوئافه رینیك دهیان هاونه وعی

خۆت دوچاری بهندی خانه ناکه یټ؟ تابلین کوپی چاکه به زمانی لوست دهیان کهس نائومید و گرفتار ناکه یټ؟ نه ی

بوپارویه ک نانی چه ورپاسه وانی دوژمنانی ئایین ولاتت ناکه یټ؟!

سی هه میان/ له مانای فرموده که نه وکه سه یه که ئینسانیک به کری بگری وئیشی پی بکات به لام کریکه ی پی نه دا.

نه وانه ی که وابه خه لک ئیش نه کهن و به ره می عاره قی ناوچاوانی زحمه تکیشان بوخویان ده بن و سودی بیجگه

له خوئیانیان ناوی ئاینی پیروزی ئیسلام نه وانه به خوین مژ نه زانیټ و به توندی دژی نه و جوړه هه لویستانه یه و ماوه نادا

به خوینمژانه که به ئاره زوی خویان نه سپی خویان تاودن و چه ند یاسای بو به رگری له و جوړه ره فتاره ناپه سه ندانه

داناوه:-

یه کهم/ نابی زیان بدهیت وزیانت لی بدریټ (لاچرر ولاچرار) الحدیپ بناغه یه کی گشتی شرعیه.

دووه م/ زیان نه بی لبریت. (**الصَّرَرُ يُزَالُ**) بناغه یه کی گشتی شرعیه.

سیه م/ لبردنی زیانیش پییش نه خریټ له سه ره یانی سود. (**دَفْعُ الصَّرَرِ مُقَدَّمٌ عَلَى جَلْبِ الْمَنْفَعَةِ**). نه مییش هه روه ها

بناغه یه کی تری گشتی شرعیه.

چواره م/ نه سته م بکه ن و نه سته متان لی بکریټ. (**لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ**) البقره (279).

ئەم چوار یاسایە ھەموو چەشنە ستەمیک بەتوان دانەنیت و دژی ھەموو داگیرکردن و بەھەرەکیشی و سوک کردن و بەندایەتی و ملھوریە کە (الاستعمار والاستعمار والاستعمار والاستعمار والاستعمار).

خوینەری بەرپز، ئەو یە یاسای مروق پەرورە ئیسلام، کام یاسا ھەبە لەو چاکتر لایەنگری چەوساوان بی و دژی خوینمژان و ستەمکاران؟ جاشتیک بەلگەنەویستە کەستەمکاران و خوینمژان و ملھوران بەم یاسایە پازی نابن و بەھەموو شێوەیە ھەولێ ئەو ئەدەن کە ناشیرینی بکەن لەبەر چاوی خەلک تابتوانن لەناوی لیڵ داراوی خوین بکەن؟! مروق لەخەوی بی ناگایی ھەلسە بی ئەو ی کە بەخۆت بزانی چەندین جار فرۆشراویت، (إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ) رعد/11، بەراستی ئەللاھ، ھەرگەلیک چۆن بیت نایگویت تابوخیان خوین نەگوین. داگیردن (غصب)

ئاینی پیروزی ئیسلام ماوی مولکیەتی تاکی لەسنوریکی دیاریدا داو و دژی ھەموو چەشنە ستەمیک و پارێزگاری لەمافی خەلک بەئەرکی سەرشارانی خوێ ئەزانی جا ئەگەر کەسیک کەوتە بەرھێرشی ستەمکاران و تەماعی خراپی تی کرا، ئیسلام بەو کابرا ئەلیت پارێزگاری لەمالی خۆت بکە و ئەگەر شەریان لەگەل کردی شەریان لەگەل بکە، ئەگەر داگیرکەر کوژرا خوینی بەزایە چوو و ھیچ کەس مافی ئەو ی نەبە لەسەری بیتە جواب و ئەگەر کوژرایت شەھیدی واتە: ئیسلام داوا لەخاوەن ماله کە ئەکات کەنەترسی و پارێزگاری مافی خوێ بکات و میریش لایەنگریەتی و زەحمەتی داگیرکەر بەفیروئەدات و مالی داگیرکراویش ھی خاوەنەکیەتی جائەگەر ماله کە فەوتا لای داگیرکەر ئەو گران ترین قیمەتی لی وەر دەگیری لەتۆلە مال بردن و دروستکردنی نائەمنی داچونکە ئەم ئیشە داگیر کەر ئەبیتە ھۆی بزواندن ھەستی پەوشت نزمان و گەل دوچاری ترس و نااسایشی ژیان ئەکات، خاوی گەرەلەبارە دەستدریژی و مالی خەلک بەناحق خواردنەو ئەفەر مویت (وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ) 188 البقره، واتە: مالی یەکتر مەخۆن بەناپەرەوا، داگیرکەر ھەرکەسی بی و ھەرچی داگیرکات لەمال و ناموس و عقل و بیروپا تاوانبارە، ئاینی پیروزی ئیسلام ئەو ی کە دژی مروق بیت و ئاسودەیی و ئاسایشی خەلک تیک بدات بەناپەرەوا ئەزانی و ھەرگیز لەگەل نەگونجاو و ناگونجیت و لەزۆربەیی ئایەتە پیروژەکانی قورئان و فەرمودە بەنرخەکانی پیغەمبەری مەزندا (ﷺ) ئەم راستیە بەیان کراوە،

لیرە داد و فەرمودە پیغەمبەری مەزن (ﷺ) ئەخەینە روتالەم بارەو چاکتر شارەزایت.

1. پیغەمبەری دادپەرور و مروق دوست (ﷺ) ئەفەر مویت (إِنَّ دِمَانَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ حَرَامٌ عَلَيْكُمْ) واتە بەراستی خوینتان و مالتان و ناموستان لەیەکتر حەرەمە، لەم فەرمودەدا گیان و مال و ناموس کوکراونەتەو و موسوڵمانانی لی

قەدەغەكراره ومانلى لەنئوان گيان وناموسدا داناوئەكەبەلگەيە لەسەر گرنگى مال لەپوانگەي ئىسلامەوہوسورى لەسەرپارىزگارى مانلى خەلك.

2. پىغەمبەرى مەزن (ﷺ) ئەفەرموى (مَنْ ظَلَمَ قَدْرَ شَيْءٍ مِنْ أَرْضٍ طَوْقَهُ مِنْ سَعِ أَرْضِينَ) واتە: ئەوئەكەسەي كەبەئەندازەي بستىك لەزەوى خەلك داگىرىكات ئەوئەكەل ھەرھەوت پارچەكەي زەوى ئەكرىتتەھەلئەيەك وئەكرىتتە مىلى لەپۇژى قىامەتا وەبى ھەلىگىرىت، ديارەناتوانرىت ولەسزادا ئەمىنىتتەوئەتاتولەي لى ئەكرىتتەوہ، خوینەرى بەرپىز ئەمە بەلگەيەكى تربوولەسەرمولكىەتى تاك لەئىسلامداوئەكەرئەم مولكىەتى تاكە بەومەرجانەي ئىسلام دایناوہ نەبىت ئابدورى وولات يالەناوئەچىت، ياھەندىك ئەبن بەملىوئەلەروخەلكىكى زورىش ئەبن بەبى جىگاوپرىگاوئەبن بەئەلوات وەكوئەمپۇلەبەرچاوى يەكەمیان وەكودەولەتەشيوغىەكان وەوہەمیان ولاتەسەرمایەدارەكانى پۇژئاوا، ئاينى پىروژى ئىسلام ئاواتى خوشبەختى وئاساىي خەلكە وپرىگا بەدەست درىژى كردنەسەرمافی خەلك وداگىركردنى سەرۋەت وسانمیان نادات، وەبۇپارىزگارى لەمال ولەگيان تىزترىن وسەخت ترىن سزای لەبەرچاوگرتوہ، چونكە ئەكەرئەوپارىزگارىە نەبىت لەژيانى مرقۇدايىجگە لەشەرو شوپو تالان وبرۇشتىكى تر وەبەرچاوناكەويت جائىسلام تەنھابۇپارىزگارى گيان ومال ياساى بەھىزوتىروئەواوى داناوہەلكوپىشى وایە كەتائەودولایەنە دابىن نەكرىت خواپەرسىتى راست وپروان ناكىت خواى گەورەئەم راستىەي لەسورەتىكى بچوكى قورئاندا بۇباسكردوين وئەفەرموىت (لَا يَلْفِ قُرَيْشٍ (1) إِلَّا فِيهِمْ رَحْلَةُ الشَّاءِ وَالصَّيْفِ (2) فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ (3) الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ) قرىش، واتە: خوالەشكرى ئەبەرەھەي لەناوبرد لەبەرئولفەتى قوپرەيش، ئولفەتيان بەھاتوچوى زستانان بۇيەمەن وھاوینان بۇشام واتە، تارىزى كەعبە پایەداربى وئەوان بتوانن لەوپرەزەكەك وەرگرن وبى ترس ھاتوچوى خۇيان بكەن ولەكەس نەترسن وبى بژىوى خۇيان پەيدابكەن جاكەواوبوالەسوپاسى ئەومىھەرەبانىەداخاوەنى ئەومالەكەخوايە بپەرسن ئەوخوايەي كەلەبرسىتى داخواردەمەنى بۇناردن ولەترسداهىمنى كردنەوہ.

خوینەرى بەرپىز، خواى گەرە وخواون دەسەلات كاتى كەبارى ئابدورى وپاميارى قوپىشى دابىن كردوہپىيان ئەفەرموى كەئىتر ئىوہش دەبى بەندايەتى من بكەن وگوى پایەلى فرمانم بن واتە، ئەركى سەرشانى مسولمانە شۇرەشگىپروتىكوئەشەرەكانە دابىن كردنى بارى ئابدورى وپاميارى خەلك وھىمن كردنەوہي خەلك لەترس لەپاشان چاوەروانى خوا پەرسىتى پىك وپروان لەخەلك بكەن، ئاشكرايە داگىركەرھەردوولەبەين ئەبات وئرخىك بۇداگىركراودانانىت، ئەكەرلەپروالەتالايەنى ئابدورىەكەي چاك بى ئەوہفیلەوكوردواتەنى، (گۆشتى سەرى تەلەيە) چونكە داگىركەرچاوچنوكە، ئەكەرچاوچنوك نىە بۇداگىركەر؟ جا، چاوچنوك وبەخشندە!! كەواتە، دژايەتى

داگیر که رئیس ښکی پیاوړه ویهوله بهر ژه وندی هه مووڅه لکه به گشتی، نه و پر بازی نېسلا مه سه بارهت به داگیر که ران و داگیر که ران، دژي یه که مه و لایه نگرې دوو هه مه و نه و دی که نه لی و انیه تاقه به لکه یه کی نیه چاک بیی خاترجه م.
(المسلم اخو المسلم لا یظلمه ولا یسلّمه) مسولمان برای مسولمانه ونه سته می لی نه کات، نه نه یداته ده ست سته مکاره وه.

کرینه و دی مالی هاو بهش (الشفعة)

نه گهر دوو که س یازیا تر له مالیکا شهریک بوون و نه کرا بهش کریت نه گهر هر کامیان فروشتیان نه و یان نه وانی تر نه توانن نه و مال به و قیمه ته هه لگر نه وه و نیت فروشهر و بکر رازی بن یانه چونکه نه م هه لگر تنه وه که مترقه پوقال و هه رای تیا نه بی چونکه مولکیه تی له به شیکا کوتره، به و مه رجه ی هر که زانی به په له و بی دوا که وتن نه و ما مه له یه قه بول کات بوخوی، نرخه که ی هر چه ندو هه رچون بی پیویسته جی به جی ی بکات، به لام
نه گهر جیا کرا بونه وه و سنور له نیوانیا ندابونه وه نیت هاو سییه و نه و مافه ی نیه نه گهر چی چاک وایه کاتی فروشتن پیی بوتریت تانه گه رویستی، بیکریت وریک بکون تادل گران و سه غه لت نه بی و برایه تیان لاوازنه بییت.
بارمته (رهن)

یه کی تر له و به لگانه ی که نه بیته هو ی دان پیدا نانی مولکیه تی تاک بarmته یه، ناینی ناشتی خوازی نېسلام
بو دور خسته و دی خه لک له قه پوقال و دل عاجز بوون و پاراستنی مال کانیان و باوه پرکردنیان به یه کترویارمه تی یه کتردان
بارمته ی به شتیکی په وادانا وه به م مه رجان هی خواره وه:-

1. بarmته بریتی یه له و دی که کا برایه ک پارهی کی پیویسته و نه گونجی باوه پی پی نه کریت و نه و پارهی یه به قهرز
نه دریتی له بهر نه وه خانویه ک یان نه رزیک یان شتیکی ترکه له نرخ ی پاره که مترنه بییت بداته دهستی خاوه ن پاره که
که به ویشته نه و تریت (رهن) و به وشته یش که نه دریت پیی نه و تریت (مرهون) به کا برای
خاوه ن پاره که نه و تریت (مرتهن) و به خاوه ن خانو و نه رزه که ش نه و تریت (راهن).

2. نه و مال په رهن کرا وه هر هی خاوه نه که یه تی وله مولکی نه و ده رنا چیت چونکه

پیغه مبه رنا زیمان (ﷺ) نه قهر مویت (لا یعلق الرهن من صاحبه الذی رهنه له غنمه و علیه غرمه) واته رهن نابیته هو ی
نه و ده که مال که له ده ست خاوه نه که ی خو ی ده رچیت سوده که ی هه ربو نه وه هه روه ها زیانه که یشی، واته نیجاره ی خانووی
په رهن کرا و بو خاوه نه که ی نه بییت و نابی خاوه ن پاره که وری گریت چونکه نه و نه بییت به سوخوری و نه و خانو و دوکان
وشته ی ترکه له په رهن دا بییت و هک سوده که ی بو خاوه نه که یه تی هه روه ها زیانه که شی هه رله سه رخویه تی نه م بarmته یه

تہنہا بونہوہیہ کہ کابرای پارہ دہردلنیا ببی لہوہی کہ پارہ کہی نافہوتی وئہ گہرنہ یدایہ وہ قازی ئہ توانی مالہ کہ بفروشی بہ قیمہ تی ئہ وکاتہ وپارہی خاوەن پارہ کہی لی بداتہ وہوہرچی مایہ وہئہ ببی بدریتہ وہ بہ خاوەنہ ئہ سلہ کہی (الراهن).

3. ئہ ببی ئہ وپرہ ہنہ بوشتی حہ لال بی و ماوہ کہیشی دیارب.

4. ئہ ببی ئہ وپرہ ہن کراوہیش شتیکی حہ لال بیت.

5. ئہ ببی ئہ وبارمتہیہ بدریتہ دہست خاوەن پارہ کہ.

تی بینی

ئہ گہرنہ وشتہ بارمتہ براوہ وولاخی سواری بوو یان حہیوانی شیردار بووئہ و کامیان سودلہ سوارییہ کہی یان شیرہ کہی وہرنہ گرن خہرجی حہیوانہ کہیش ئہ کہویتہ سہریان چونکہ پیغہ مہبری خوا (ﷺ) ئہ فہرمویٹ: (الْظَّهْرُ يُرْكَبُ بِنَفْقَتِهِ وَلَبْنُ الدَّرْبِ شَرِبُ بِنَفْقَتِهِ إِذَا كَانَ مَرْهُونًا وَعَلَى الَّذِي يُرْكَبُ وَيَشْرَبُ النَّفْقَةُ). واتہ: ولاخی سواری سودی لی وہرنہ گیریت بہ و مہرجہی خہرجی بدریت ہر وہا شیردار شیری ئہ خوړیتہ وہ، بہ و مہرجہی خہرجی بدریت ئہ گہر بارمتہ بو وئہ و خہرجیہش لہ سہرنہ و کہ سہیہ کہ سواری ئہ ببی و شیری ئہ خواتہ وہ، ئیتر لی رہ دانہ گہر خاوەن پارہ کہیش بیت نابی بہ سوخوری چونکہ خہرجی بوحہیوانہ کہ ئہ کات ہرلہم باروہ بناغہیہ کی فیقہی ہہیہ ئہ لی (الْغَنَمُ بِالْغَرَمِ) سود بہ بونہی زیانہ. بہ لی ئیسلام ئہ وہ بہ شہیہ شی ماوہ پیداوہ تاکہ س مالی نہ فہوتیت و بہ ہر دم نہ پروات.

وون بوون

دروستہ کری دانان بۆکہ سیئ کہ بہ دوا ی شتیکی ون بوود ابنی ریت، جائہ گہر شتہ کہی ہینایہ وہ بۆخاوەنہ کہی ئہ ببی کری کہی پی بدریت، ئہ ببی ئہ وکری یہ لہ پیشدا روشن کریتہ وہ تالہ پاشا قہ پوقالی لہ سہرنہ بیت. ^{□□} وہلہ بہرنیزاع و ہراوہ بزم ہندی مامہ لہ لہ پروانگہی ئیسلام وہ بہ نارہ و او حہرام باس کراون وئہ گہر کہ سیئ بلی من ئہم جوړہ مامہ لانہ ئہ کہم ونیزاع لہ گہل ہیچ کہ سیشانا کہم، یہ کہم پریاریکی گومانیہ و دووہم یاسای گشتی بہ تاکیک ہل ناوہ شیئہ وہ*.

ئايىنى پىرۇزى ئىسلام داوا لە خەلك ئەكات كەيەكتريان خوش بوى وسودوقازانجى يەكتريان بوى ولەمامەلەدا لى
 بوردنيان ھەبىت، پىغەمبەرى مەزن (ﷺ) لەم بارەوئەفەرموئىت (رَحِمَ اللّٰهُ عَبْدًا سَمَحًا اِذَا بَاعَ وَاِذَا اشْتَرٰى وَاِذَا اقْتَضٰى) واتە،
 پەحمەتى خوا لەوبەندەبىت كەلى بوردنى ھەبىت لەكاتى فروشتن وكرپن وداواكردىنى قەرزدا.
 ئەگەرچى ئىسلام پىگاي چەندوچۇنى داو لەمامەلەدا بەلام ناگاتە پلەى ئەوپرەحمەتەلەوزبانەپاكەو، ئاشكرايە ئەگەر
 ئەم لى بوردنەھەبىت كۆمەل لەگەلىك پەوشتى ناپەرواوناپەسەند دورئەكەوئىتەو بەلام پكەى زۆرو دل وزبان پىسى
 خەلك ئەبىتە ھوى درۆكردىن وسوئىندى ناپەروا خواردن كەدووخوى ناپەسەندو ناپەروا، لىردەدا نموونەى مسوئلمانىك
 لەناوكۆمەلىكى راستەقىنەى ئىسلامتان بۇباس ئەكەم، ھىوادارم كۆمەلە دنيا پەرس وبى پەحمەكەى ئەمپرومان ئاورپىك
 لەخۇيان بدەنەو و تەماشاي مسوئلمانى راست وئىسلامىيەتەكەى خۇيان بگەن، جارىك مسوئلمانىكى دوكاندارى
 كراس فروش كەدووجۆركراسى ئەبى يەككىيان بەچارەسەددرەم وئەوى تریان بەدووسەد درەم دەبى، جارىك
 بۆمگەوت ئەچىت كورپىكى لەسەردوكانەكە ئەبى وىەكى لەكراسەدوسەد درەمەكە ئەدا بەچارەسەددرەم بەكابرايەك
 وكابرا پازى ئەبى وئەچىت، خاوەن دوكان لەمگەوت دىتە دەروچاوى بەكابراى كراس كپ دەكەوئىت وكراسەكە
 ئەناسىتەوئەولى ئى پەرسىت بەچەندت كپوئە كابرا ئەلى بەچارەسەد درەم، ئەلى كاكە ئەوكراسە دووسەد درەمە،
 خەلەتاوى، وەرەلەگەلم بابىبەينەو ئەلى كاكە لەلاى خۇمان شەش سەد درەم ئەكات، ئەلى كاكە وەرە لەگەلم
 بابىبەينەو كابرا ئەباتە سەردوكانەكەى خۇى وتورەئەبىت لەكورپەكەى كەبۆچى كراسى دووسەد درەمەت بەچارەسەد
 درەم فروشتوئە؟ كابرا ئەلى كاكە من خۆم پازى بوم، مسوئلمانە دوكاندارەكە دوسەد درەمەكەى پى ئەداتەوئەلى،
 كاكە تۆپازىت من پازى نىم، چونكە من بۆخۆم ئەوئەندەى پى نادەم، جاپۆن بەوپارەزۆرە بىدەم بەتۆ؟
 خوينەرى بەپىز، ئەوئەكۆمەلى كوسوئلمانى راست، كەلاپەرەكانى مپژوو ھەزاران شتريان لەم بابەتە تۆماركردوئە،
 چونكە ئەوان بەراستى مسوئلمان بوون ئەبەتەسكەرە وەك ئەمپروئى ئىمە ئەوان پەحمەتى پىغەمبەرى مەزنيان
 ئەئەگۆرپەو بەھەموودنياو ئامادەبوون بۆئىش وپەفتاركردن بەھەمووفەرمودەكانى وئىشى ھەريەكەيان ماناي ئىسلام
 بوو كەپەفتارى ئەومسوئلمانە دوكاندارە بەشيك بوولەوفەرمودەيەكە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەفەرموئىت (لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ
 حَتَّىٰ يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ) واتە، ھىچ كامتان باوئەرتان نىە تائەوئەى بۆبراكەتان پى ى خوش بى، ئەوئەبى
 كەبۆخوتان پىتان خوشە. ئاشكرايە ھىچ كەس زيانى بۆخوى پى خوش نىە جاپۆن پى ى خوشە بۆمسوئلمانان؟
 ھەرەھا ھەموكەسىك بۆخوى سودى پى خوشە ھەروائىش بۆھەموو مسوئلمانان سودى پى خوشبى.

براو خوشکه مسولمانه کان ته ماشای هەرگۆشه یه که له گۆشه کانی ژیان بکهیت ئەبینی ئاینی پیروزی ئیسلام هیچ گۆشه یه که له گۆشه کانی ژیان ئینسانی له بیر نه چوه و بۆه موولایه نیکی یاسایه کی تیروته و اوای بۆداناوه، ئەم شتانهی که ئیمه لیڤه دابا سمان کردن ته نها بیرخستنه ویه که و هیچی تر، ئەگینا هەرباسی که له و باسه کورتە ی ئیمه له دهیان لاپه ره داجیگای نابیتته و نه گه ره ته وای باس کریت ئیمه لیڤه دا مه به ستمان پۆش نکرده و هی لاوه مسولمانه کانه و پێشاندانی هه له و غه له تی هه له خه له تاوان، ئەوانه ی که عاشقی بهرنامه ی سه رمایه داری پۆشنا وایا بهرنامه ی کۆمونیستی پۆشه لات بوون!! که هه ردوکیان له پروانگه ی ئیسلامه وه دژی مرو قایه تی وههستی ئازادی خوازی و گه شه و پی گه یاندنی پۆحی برایه تی ویه کسانین.

به پێزان لیڤه دا له بهرکه می به ره می بی به ره مان خوا حافیزی له که م به ره مان ئەکهین و به ره و سفره و خوانی به ره مه مدران پونه کهین و له به ربی سوپاسیان زۆری به ره میان له قاوندهین جابا به ره مه مدران چاک بزائن (نه گه ره که له شیریش نه بیت پۆشه ره ده بیتته وه).

تائیڤه بۆمان ده رکه وت که مولکیه تی تاک (فرد) شتیکی پیویسته به وه ره جانه ی که باس کران، لیڤه به دوا وه له سه ره اوبه شتی ده دیین.

زه وی بۆه موو ئینسانه:

ئهم زه وی و ئاسمان وهه و روباباران و کان و ده ریایانه هه موودروست کراوی خوا ی خاوهن ده سه لات و دانان و ئیمه یش بهنده ی ئەوزاتهین و له وانه دا هه موها و به شین خوا ی گه و ره نه فه رمویت (هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا) البقره/ 29،

واته: خوائه وزاته یه که نه وه ی ناو زه وی دروست کرد و به بۆه مووتان، ئەم ئایه ته پیروژه هه موو ئینسانه کان ئەکات

به شه ریک له دروست کرا وه کانی خودا و پازی نیه هه ندی دهستی به سه ردابگری و هه ندیک له برسیا قورته ی سکیان بیت

خوا ی گه و ره له ئایه تیکی ترا جواتر ئەم راستیه پۆشن ئەکاته وه نه فه رموی (كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ)

مِنْكُمْ) الحش/ 7، واته: ده سه که و تان دابه شبکه ن تاله ده سته و له مهنده کانتاندا کۆنه بیتته و، به م شیوه یه ده ره ده که ویت

که ئیسلام به سه رمایه داری پازی نیه، هه ره که به کۆمونیستی پازی نیه، به لکو خاوهنی بهرنامه یه کی مام ناوه ندی

یه (وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا) البقره/ 143، واته: وهه ره ها ئیوه مان کرد و به گه لیکی مام ناوه ندی، ئەمه بوو به لگه ی

یه که م.

به لگه ی دوو م له سه رناره زایی ئیسلام به سه رمایه داری، دابه ش کردنی که له پوره و گه رانه وه ی زیاده که یه بۆمانی گشتی.

به لگه ی سییه م، بیزاری ئیسلامه له کۆکردنه وه و عه نبار کردنی سه رووت و سامان.

به لگه ی چوارهم، مانای ئهم نایه ته پیرۆزه یه که خوی گه وړه نه فهرمویت (وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِيْنَ فَضَّلُوا بَرَادِي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيْهِ سَوَاءٌ اَفَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ) النحل/71.

په وشت وباوی خوا له م بونه وهرده وایه که ټینسانه کان تاقی بکاته وه تاپوژی دواپی که س به هانه ی نه بیټ بوئمونه، هه ندیک فیه رنه کات تاکابرا خوی بوخوی دهرکه ویت که نایاله م حاله تی که م دهستی ونه بونیده دا نه رکه کانی سه رشان ی خوی سه باره ت به خه لک وخوابه راستی وبی فیل و فر نه نجام نه دات یا هه رخره یکی فیل

و فرود رووخیا نه ته بوخو پزگارکردن له و حاله ته که م دهستی وه باوهری به و تاقیکردنه وه نیه وپی ی وایه به وشیوه یه نه توانی خوی له و بارودوخه پزگارکات وهیچ شتیکی تربیجگه له ئیش وکاری خوی له نارادانیه وه هه ندیک ده و له مه ندنه کات دیسان نه ویش بو تاقیکردنه وه یه تابزانریت به و مال ه چی گوړان کارییه ک هاتوه به سه ریپروپراوه لئس وکه و تیا وچونی خه رج نه کات؟ که و ابو و به رزکردنه وه ی خه لک به هو ی پزق و پوزییه وه ونزم کردنه و هیان ته نها بو تاقیکردنه وه یه وهیچی تر، نه گینا تاروژیک ته مه نیان مابی هه ردو و هه رنه ژین وه نه گه رما وه ی ژیانیشیان نه مینی هه ردو و هه رنه مرن، واته: نه نه بونی سامان ته مه نی کورت کردن وه نه بونی سامان عومری دریزکردن، نه بونی سامان به لگه ی خوشه ویستی، نه نه بونی نیشانه ی ناخوشه ویستی یه لای خوا، خوی گه وړه نه م بوچونه پوښن

نه کاته وه نه فهرمویت (فَاَمَّا الْاِنْسَانُ اِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّيْ اَكْرَمَنِ (15) وَاَمَّا اِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّيْ اِهَانَنِ (16) كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُوْنَ الْيَتِيْمَ (17) وَلَا تَحَاضُّوْنَ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِيْنَ (18) وَتَأْكُلُوْنَ الثَّرَاثَ اَكْلًا لَّمَّا (19) وَتُجْبَوْنَ اَلْمَالَ حُبًّا جَمًّا) الفجر/15-20.

واته، کاتیک که خوائینسانی تاقیکرده وه به م په نگه پریزی گرت و به هره ی به سه را پرشت نه لی، خوارپزی لی گرتووم، وه نه گه رکا تیک تاقیکردنه وه به م په نگه که پوزی لی گرتوه نه لی، په وهره دگارم پیسوا ی کردم، نه وانیه که تی گه یشتوی به لکو نیوه پریزی هه تیوان ناگرن ویه کتره له نانی لسه رخورده مه نی دان و به خپو کردنی هه ژاران وکه له پوره خون به بی ته ماشا کردنی حه قی حه قداران وه مال تان خوش نه وی به خوشه ویستی که زوړو هه رله بیړی نه وهدان، به شیوه یه که یاسای ئهم بونه وهره تان به خه یالدا نایه ت وهیچ کات له بیړی به ندایه تی خواو خزمه تی

خه لکانین، ئینجا ته ماشای مانای نایه تی پیښو ویکه که خواده فهرمویت (وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِيْنَ فَضَّلُوا بَرَادِي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيْهِ سَوَاءٌ اَفَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ) واته خوائه وزاته یه که هه ندیکتان له هه ندیکتان جیا نه کاته وه به هو ی پوزی یه وه (له به رنه و تاقیکردنه وه ی که و ترا) له گه ل نه وده دا که ئیمه پوزیمان پیدا وه که چی هیچ نادات به ژیرده سته کانی خوی، نه وانه که نیعمه ته کانی ئیمه کردونی به به نده ی تانه وان له و مال ده وده کو یه ک بن، دیاره ئهم

مروّفه له تاقیکردنه و هدا دهرنه چوو، چونکه وائەزانی که خوێ خاوەنی نیعمەتەکیە و شایستەییە، بۆیە هەییەتی،

بۆیە خواى گەرەبە توپییە و ئەفەر مویت (أَفَبِعَمَّةِ اللَّهِ يَخْجَدُونَ) ؟ ئایائیو دان بە نیعمەتەکانی خودانانین؟

ئەگەر وانیە بۆخەلکی تریە هاوبەشی خۆتان نازان؟ ئەى بۆئاو پلەبیئە و هیان نادەنە و وائەزانن هی خۆتانە؟ بەراستی

بۆچونە کەتان زۆرەلەییە، ئەم ئایەتە پیرۆزە ئەگەرچی مانای تری لى دراوەتەو بەلام خۆناکری ئەم مانیایە بشاریتەو.

لەم ئایەتە پیرۆزەو دەرئەکەویت کە هەموو خەلک لەبەرەکانی زەوی دا شەریکن (فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ).

بەلگەى پینجەم / لەسەر هاوبەش بوونی ئینسانەکان لەسەر وەت و ساماندا ئەم ئایەتەییە کە خواى گەرە

ئەفەر مویت (يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْعَمُو) البقره / 219، واتە: پرسیارت لى ئەکەن ئەى موحەمەد (ﷺ) کەچ شتیک

بەخشن؟ بلى، ئەوێ زیادەییە لەخۆتان بیبەخشن. پرسیاری ئەوان لەچەشنی شتەکانە. بەلام گرنگ ئەو دنیە کەچ

شتیک بیت، گرنگ ئەو شتەییە کە زیادە لەخۆت، وەسنووری ئەم زیادەییەش لەباسی ئالتون و زیووعەنبارنە کەیت لەمانای

ئەو فەرمودەدا کە پیغەمبەر (ﷺ) ئەفەر مویت: (يا ابن ادم انك ان تبتل الفجل خير لك...) دا، باسمان کرد کە ماوێ پیووست

سالیکی بەو مەرجە کە خەلک زۆر لەتەنگانەدا نەبن ئەگینا حەزەرەتی عومەر (پەزای خواى لى بى) سألە گرانیک فەرمووی

هەرکەسیک تیری سکی خوێ هەییە، نیوێ بخوات، نیوێ کە تریە و کەسانە بەدات کە نیوێ تیریان نیە.

بەلگەى شەشەم / لەسەر هاوبەشی ئینسان لەسەر وەت و سامانی زەوی دا هیژشی توندوتیژی ئیسلامە بۆسەر مال

پەرستان و کۆکەرەوانی مال کە لەم سورەتەدا خواى گەرەبەرەشەیان لى ئەکات و ئەفەر مویت (بسم الله الرحمن الرحيم)

وَيَلْ لَّكُلِّ هَمَزَةٍ لُّمَزَةٍ (1) الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ (2) يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ (3) كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ (4) وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ

(5) نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ (6) الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْنِدَةِ (7) إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّصَدَّدَةٌ (8) فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ سورەتی هەمزە.

واتە، وای جەهەنم بۆهەموو تانەو تەشەدەرێک کە هەمیشە خەریکی کۆکردنەوێ ماله و هەرخەریکی ژماردنیەتی،

وائەزانی کە ئەو ماله ئەیهێلێتەو لە دنیا و یادى قیامەتی لەبیر بردووەتەو بەلکوهەموو ئاواتیکى بەدەست هێنانى مال

و کۆکردنەوێ، وائەزانیت کە مەرگ نیە و حیساب و کیتابیک لەئارادانیە، بەخەيالى خویان نازادانە ئەژین بى ئاگان

لەوێ کە خویان کردووە بەبەندەى ئەومال و سامانەو بۆکۆکردنەو و پاراستنى هەموو شتیکى خویان لەناو ئەبەن

هەرلەژییری و پەوشتەو هەموو گیان و دین بۆیە پیغەمبەرى پایەبەرزیش (ﷺ) لەم جۆرە کەسانە توپییە و ئەفەر مویت (يَسْ)

عَبْدُ الدِّينَارِ، يَسْ عَبْدُ الدَّرْهِمِ) پیسەبەندەى دینارو، پیسەبەندەى درهەم، خوشیوستنى مال و کۆکردنەوێ و عەنبارکردنى

ئەو دەرناشیرینە بۆیە خواى گەرە بەتوندی دەم کوتیان ئەکاتەو ئەفەر مویت (کلا) واتە، ئەکەن شتى وا، جاباد لى نابن

کە بەبۆنەى ئەو کردار و پەرەفتارە ناشیرین و ناپەسەندەتەنەو، ئەخړینە ناو هارینەرەو تۆئەى (موحو مەد) نازانى

ئەو ھارپەرچە؟ ئاگریکی ھەلگەرنراوی خواپە ئەدات بەسەردەکاندا کە کەنگای ئەو پەتارو ھەلۆستە پیسانەپە،

ئەو دڵانەپە کە ھەمیشە لە پیرکۆکردنەو ھەپ سەرۆت و ساماندا بوون وایان ئەزانی کە ئەو سەرۆتە لە ھاتنی

ئەو پۆژەو لە مردن دوریان ئەخاتەو!!

نەخیر ئاواتیان نە ھاتەدی و مردن و خزانە ناو ئاگری ھەلگەرساوی ھێزودەسەلاتی خواپە بوونەپە ئاگری ھەناسەپە بی

دەسەلات و ھەتیوان و بی سەرپەرستانیک کە ئەوان ئەیان دین و گوپی یان پی ئەئەدان و ئەو ناگەردا ئەخەپت لەسەریان

و لە ناوکۆلە کە یەکی ئاگەردا تەتەرپیچ ئەکرین.

بەلگەپە ھەوتەم/ لەسەربیزاری ئیسلام سەبارەت بەشاردنەو ھەو ھەنبارکردنی مال و بەلگەپە ھاوبەشی ئینسانەکان

لەسامانی زەوی دا ئەم ئایەتە پیرۆزەپە کە خواپە گەورە ئەفەرمویت (**فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ (4) الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ (5)**

الَّذِينَ هُمْ يَرَاءُونَ (6) وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ (7) الماعون 4-7، وای جە ھەنەم و سزابدوئەو نوێژکەرانی کە نوێژەکانیان دوائەخەن

و ئەوانەپە کە واپروپامای دەکەن و ئەوانەپە کە شتی پیویستی خەلکیان لا ھەپەولییان ئەشارنەو ھەپییان نادەن ئەم

ئایەتە پیرۆزە ھەمووشتیکی پیویست ئەگریتەو ھەرلەدەرزپە کەو ھەتا سەپارەپە کە و ئەگەر ھەموو مرقەکان

ھاوبەش نین چۆن ئەو سزاکەرەپەپە بوئەنراو؟ ئەگەر ھەر بەخشین و خیربیت کە ئیشیکی سوننەتە، لەسەروا ھینان

لەسوننەت تۆلەو سزانپە کە واپوولابردنی پیویستی موحتاجان فەرزەو واز ھینانی تاوانەو ھۆپق و قینی خواو سزایە،

و ھەمادام فرمانی خوالەسەر ئەو ھاوبەشەپە ھیچ کەس خاوەنی ئیختیارنپە (**وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا**

أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ الاحزاب/36، واتە، بوھپچ پیاویکی خاوەن باو ھەبوھپچ ژنیکی خاوەن باو ھەپ ئارەزوکاریە کە نپە

و ھەختیک خواپەپە مەبەرە کە (**ﷺ**) پیراریان دا، جاپۆن کە سیک خۆپ بەمسولمان بژمیریت

و کۆشکوتە لاری پرازی نپتەو ھەگەر ھەرتین بوغازەپە ھەپت و بەنرخترین سەپارەپە لە ژیریپیدا بیت بەلام برامسولمانە

دراوسیکەپە نانی شەویشی نەپت؟؟!

بەلگەپە ھەشتەم/ لەسەربیزاری ئیسلام لەکۆکردنەو ھەپ سامان و بەلگەپە لەسەر ھاوبەشی خەلک لە ھەمووکان و سامانی

سەرزەوی ئەم فەرمودانەپە پیغەمبەری مەزنە (**ﷺ**):

پەکەم/ (**إِنَّ فِي الْمَالِ حَقَّ سِوَى الزَّكَاةِ**) واتە، لەمالدا بپجگە لەزەکات مافی ترەپە.

دووه / پیغه مبهری مهزن (ﷺ) ئەفەرمویت (لِسْ لَابِنْ اِدَمِ حَقُّ فِی سَوٰی هَذِهِ الْخِصَالِ یَبْتُ یَسْكُنُهُ وَتَوْبُ یُوَارِی عَوْرَتُهُ وَجَلْفُ الْخُبْرِ وَالْمَاءِ).*

سییه / فەرمودە ی پیغه مبهری مروڤ پەرودە و دلسۆزە (ﷺ) سەبارەت بە ئەشعەر یەکان، کاتی کە خوار دنیان کەم ئەبوەوە لە غەزایا لە مال، هەموو خۆراکیەکانی خۆیان کۆتە کردە و لە پاشا وەکیەک لە نیوان خۆیاندا بەشیان ئەکرد (فَهُمْ مِنی وَاَنَا مِنْهُمْ) ئەوان لە منن و منیش لەوانم.

چوارەم / هاوبەش کردنی پیغه مبهری مهزن (ﷺ) لە نیوان کۆچەر یەکان و یارمەتی دەرەکاندا (المهاجرو الانصار). ئەو بوو پیغه مبهری یارە کۆچەر یەکانی کاتی چوونە مەدینە هیچ سەرودت و سامانیکیان پێ نەبوو، پیغه مبهری (ﷺ) هەر کۆچەر یەکی دانا بەبرای یارمەتی دەریک و لە مالیان کردنی بە شەریک، جابچن هەمو لا پەرەکانی میژوو و هەڵدەنە وە بزانی بیجگە لە ئیسلام لە کام پێباز و یاسایەکی تر دا شتی واکراوە دە ی ئەوانە ی کە لا فی هاوبەشی (اشتراکی) لی ئەدەن ئەگەر راست ئەکەن و مەبەستیکی تایبەتی تریان نیە بۆ ناکەونە شوین پێبازە کە ی پیغه مبهری یارە بە وەفاکانی !! بۆبەقسە ی ئەم و ئەو (ئەخڵەتین) و کام پێبازیک ئاوا هاوبەشیەکی پاک و خاوینی بۆخەلک دا بین کردووە؟؟

پینجەم / فەرمودە ی دژی مال شار د نەو ی ئەو کە سەیه کە مال هەلنەگری بۆگرانی (بِسِّ الْعَبْدِ الْمُحْتَرِكِ) پیسە ئەو بە نەو یە کە مال هەلنەگری تەبەگرانی بیفرۆشی ت چونکە خەلکیش لە و مالە دا هاوبەشن و پیویستە لە کاتی پیویستی خەلکا بفرۆشی ت، ئەگەر بە پیچەوانە وە جولا یە وە تاوانبارە و میری ئەتوانی بە زۆر بە نرخ ی پوژ بفرۆشی ت.

شەشەم / پیغه مبهری مهزن (ﷺ) ئەفەرمویت: (وَاللّٰهُ لَا یُؤْمِنُ... ثَلَاثًا... الَّذِی یَشْبَعُ وَجَارُهُ جَائِعٌ) واتە، بە خواقە سەم باوەریان نیە (سی جار) ئەوانە ی کە تیر ئەخۆن و هاو سیکیە یان برسیانە جائە گەر هاوبەش نین بۆچی وایە؟ خوینەری بەرپز، لەم بارە وە دەیان ئایەتی قورئان و سەدان فەرمودە ی تری پیغه مبهری خۆشە و یست (ﷺ) هەیه کە لیڕە دا زیاتر ناگونجیت.

ئیسلام کەس بی منەت ناکات و منەتیش لە کەس قبول ناکات

ئایینی پیروزی ئیسلام دژی کۆکردنە وە ی مال و عەنبار کردن و نەبەخشی نە، دژی کار و کۆشش و پەیدا کردنی پی بژیوی نیە، چونکە خوای گەرە ئەم هەموو کان و سەرچاوانە ی کە لەم زەویە دا یە بۆ ئیمە ی دانا وەو خۆ ی ئیحتیاجی بە ئالتون

* لەباسی (ئالتون زیو....) مانای ئەم فەرمودە کراوە..

وزیوشوشه و ئاسن و مس و .. هتدنیه. که وابوو ههول و کۆشش له پێگای دروسته وه بۆ دهست هێنانی سهروه تی

حه لال نهک تاوان نیه، به لکو ئه ویش به شی که له خوا په رستی (العباده) چونکه به شی که له یاسای ئیسلام.

ئه نجام دانی هه ره به شی کی ئه و یاسایه ش به ندایه تی خوای گه وره یه، ئه وه ته پیغه مبه ری ئیسلام (ﷺ) ئه فه رموی:

گه وره ترین چاکه ئه ولوقمه خۆراکه یه که نه یه دن به هاوسه ره که تان، خۆخه رگی هاوسه ری پۆسته له سه ر پیاوکه چی

ئه وخه رجه ییش هه رچاکه و ئیحسانه و پاداشتی هه یه له پۆژی دوایدا، ئاینی پیروزی ئیسلام کارو کۆششی هه یج که سی که

زایه ناکات به لکو سوپاسی تیکۆشه ران وه حمه ت کی شان ئه کات و پێزیان بۆ دانه نی ت، وه هه مووته لاش و کۆششی

خاوه ن باوه ران به چاکه ئه نوسریت هه رچاکه یه کی ش ده به رانه به رتا حه وت سه ده به رانه به رتا هه زار و چوار سه ده به رانه به ر پاداش

ئه دریت هه وه، خوای خاوه ن که ره م و ئیحسان ئه فه رموی ت (مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ امْثَالِهَا) واته، هه رکه سی که چاکه یه ک بکات

تا ده به رانه به ر پاداشتی پی ئه دریت هه وه وه هه یج چاکه یه ک له م ده به رانه به ره که مترنیه، دیاره ئه گه رچاکه یه ک له پێگای

گه وره ترابکریت، وه ک چاکه کردن له پێگای به رزکردنه وه ی ئاینه پیروزه که ی ئیسلامدا خوای گه وره

له حه وت سه ده به رانه به ره وه تا هه زار و چوار سه ده به رانه به ر پاداش ئه داته وه له وه ییش زیاتری ئه کات بۆ که سانی که به ده لی کی

خاوه ن تروله مالی کی پاکتوله جیگایه کی چاکتاره له کاتی کی پیویست تری دریت بۆ دامه زراندن و به یزکردنی

ئاینه به رزوپيروزه که ی خوا وه ک ئه فه رموی ت (مَثَلُ الَّذِي يَنْفُقُونَ اَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سَنَابِلَةٍ

مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ) البقره/261.

واته، وینه ی ئه و که سانه ی که مالیان له پێگای خودانه به خشن وه کودانه وی له یه ک وایه که حه وت گول سه وزکات

وله ناوه ره گولیک داسه د دنک هه بی ت وه خوائه مه ش دوو به رانه به رئه کاته وه بۆ که سی که به یه وی ت و به راستی به خشنه کانی

فراوانه و پێشه کی خوی ئه یان به خشی به خه لک وله پاشا لیان ئه کریت هه وه وه زانایه و چاک ئه زانی چی ئه به خشن و چۆن

ئه یه به خشن.

خوینه ری به پێز، ئاینی پیروزی ئیسلام یاسا و پێبازی ئه وزانایه که خۆمان و کرداره کانه مان دروست ئه کات وه مووشتیک

که پیویستمان بی ت له م زه ویه داداینا وه بۆمان پاداشتی شمان پی ئه داله سه رکارو کۆششه ره واکانه مان و دوو باره ش پاداشی

ده به رانه به ر تا هه زار و چوار سه ده به رانه به ر زیاتری شمان پی ئه دات له سه رچاکه کانه مان و ئه وزاته که هه موئه و چاکه له گه ل

ئیمه دا ده کات رازی نیه که ئیمه له به خشین و چاکه دا منه ت بخه ینه سه ره کس چونکه هه موئه و نیعمه تانه یی

خوایه وه هه مووچاکه یه کی ش پاداش ئه داته وه وله ولایشه وه هه موئینسانه کان تیا شه ری کن به وشیه ویه ی که له (مولکیه تی

تاک وه و ی بۆ هه موئینسانه) دا با سمان کرد، که واته زۆر په وایه ما وه نه دریت به خاوه ن سامان زیاده له و پاداشه گه وره ی

که خوابوی داناوڼ منه تیځی تر بخته سهر که د دهستان، له لایه کی تره و نه ومنه تانه یان، نیشانه ی سپله یی ونمه ک

نه ناسی کابرایه و هیان نیشانه ی بی رحمی دل رقی یه سه باره ت به که د دهستان وبی نه وایان و هیان

به لگه یه له سه ره ردو کیان که نه وانه دو وره و شتی ناړه و او نا په سندن و ئیسلام زوړ بیزاره لی یان بویه نه گهره ره که سیځ

شتیځی به خشی ومنه تی نایه سه رکابرای پی به خشر او ی یا نازاری دا چا که که ی له ناو نه بریت و هیچ پا داشتیځی له لای

خودا نابیت، خوی گهره له م باره وه نه فهرمویت (یا ایها الذین آمنوا لا تبطلوا صدقاتکم بالمن والأذى کالذی ینفق ماله راء

الناس ولا یؤمن بالله والیوم الآخر فمئلہ کمثل صفوان علیہ تراب فاصابه وابل فترکه صلد لا یقدرون علی شیء مما کسبوا واللہ

لایهدی القوم الکافرین) البقره/264.

واته، نهی خاوه ن باوه ران چا که کانی خو تان هه لنه وه شیننه وه به مننه تان و نازاردان و ده کو نه وه که سه ی که ماله که ی له بهر

روپا مایی نه به خشیت و باوه ری به خوا به پوژ ی دوا یی نیه، وینه ی نه و کابرایه و چا که که ی و ده کو به ردیځی ساف

وایه و خو لیځی ووشکی به سه ره وه بی و لیزمه بارانیځ لییدا و چاک به رده که بشوری و خا که که ته فرو تونابکات و هیچ که س

نه توانیت نه و خا که کو کاته وه (هه رئا وه هائ و انیش) ناتوان شتیځ له وره نچ و چا که که ی که کرد و یانه ده ست خو یان بخن

و چا که که یان بی هوده نه پروات و هه ناسه ی ساردی بی نه وایان و چه و ساوان و مننه ت نه سه ر نراوانی نازارد را و و گالته پی

کراوان و لیزمه فرمیځی چا وه کانیان نه و چا که، ناچا که، نه شو ریته وه، خاوه ن چا که که بیجگه له پر نه نچه پوی

و شه رمه ساری پوژ ی دوا یی هیچی تری بو نامینیتته وه و نه وره فتره ناشیرین و ناړه وایه به لگه ی کوفری نیعمه ت وبی

باوه ریه تی به خوابوی خوی گهره له ناخری نایه ته که وه نه فهرمویت (والله لایهدی القوم الکافرین) و ده خوا ریځنمونی گه لی

کافران ناکات.

خوینه ری به پر یز، چا که ی بیبا و ه ران وک دره ختیځی ته پر که پر شه کانی بریت وله جیگایه ک دا و ده کو دره ختیځی

نیژ را و بکو تیځی به زه وی دابو ما ویه کی که م شیوه ی دره ختیځی سه و ز بو و ده دا و له پاشا و و شک ده بی و نه تلپته وه که لکی

سه وزی و سیبه ری نامینی جا کرده وه ی بیبا و ه رانیش هه ر به و شیوه یه و بیجگه له ناوی دنیا یی که نه ویش له چا و قیامه تدا

و ده کو چا و تروکاندنیکیش نیه هیچی تری بو نامینی. و ده خوا یش سته م له که س ناکات، نه مانه ته نیا بو دنیا یان

کرده و له دنیا شدا سوپاس یان نه کریت (انما الاعمال بالنیات).

خوی گهره خاوه نی نه وه مو و فه رو خیره یه، پر ینما و ره به رانی یه که له دوا ی یه کی بو ناردو و و پر یگای خوشی

و خوشبه ختی له پر یگای گو مراهی و سه رلی شیواوی بوجیا کردونه ته وه و دوا ی له نماینده و ره وانه کراوانی

کرده که خزمه تی خه لک بکه ن و پر یگای هه مو و چا که یه کیان پیشان بدن وله هه مو و هه له و ناړه واییه ک دو وریان

خه نه وه ومنه ت نه خه نه سه رخه لك و پييان بليين (ان اجرى الاعلى الله) پاداشم ناوى مه گهر له لای خوا. واته، ئيسلام

نهمنه ت نه نييت ونه مننه ت له كه س قبول نه كات. به لام خاوه نى نايين: كه خوايه خاوه ن ده سه لات وهه مووشت هى

نه وه وبى يارمه تى نه وه يچ شتيك ناكرييت و ناييت زوره جى يه كه مننه ت بختاته سه رخه لك و داواى به ندايه تيان لى بكات

چونكه له راستيا نه وه به ندايه تيه ش هه ربو به رزه وه ندى و سودى خه لكه نه گينا هيج شتيكى ئيمه سوديان زيان

به خوانا گه يه نييت و خوابى نياز له خه لك كه وا بو ومنه تى خواړه واوشايسته يه ومنه تى ئيمه زورناره واو نا به جى

يه چونكه له راستيا ئيمه خاوه نى گيانمان نين چ جاي سه روه ت و سامان، بويه هه ريارمه تى و چا كه يه كه مننه تى به دواوه

بييت نه كړدى چا كتره (**قَوْلُ مَعْرُوفٍ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا ذِي وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ**) واته، قسه يه كى چاك باشته له چا كه يه كه

كه مننه ت و نازاردانى به دواوه بييت وه خوا به حه وسه له يه و كه م ده ستان نا ئوميد نه بن و سه روه تمه ندانيش

به وره فتاره نا په سه نده ي خويان و ماوه داني خوا به وان و توله لى نه سه ندنيان به زويى باله خو بايى و دلخوش نه بن،

و تراوه خوا ديگر هه وسه ختگير،

براو خوشكه هاو دين و هاو زوبانه كانم، ته ماشا كه ن بزائن بيچكه له ئيسلام كام ياسا وړي بازيك و ادلسوزانه ئاموزگارى

خه لك نه كات و له ييرى ريزو كه رامه تى خه لكايه؟ كاميه نه و پارت و كوومه لانه ي كه واړه هه ركه انيان هيجيان له خه لك

نه وييت و مننه ت نه كه ن به سه ر خه لكه جكه له ئيسلام؟

به خشين و وه رگرتن كه ي په سه نده؟

سه روه ت مه ندانى خوا په رست و چا كه كار بو نه وه ي چا كه كه يان په سه ندبى و جيگاي ره زامه ندى خوابييت، پيوسته نه م

خالانه ي خواړه وه له بهر چا و بگرن:

1. مننه ت نه خه نه سه ركه م ده ستان.

2. نازارى چا كه له گه ل كراوه كان نه دهن.

3. چا كه كان به شيو هيه كى نه ينى نه نجام بده ن به لام نه گهر له وانه بوو كه خه لكى ترچاوى لى بكات به ئاشكرايى قهينا كا

به لكو و اچا كتره.

4. به خششه كه شتيكى به قيمه ت بييت له وانه نه بييت نه گهر به خويان بدرييت پويان نه بى و هرى گرن له بهر بى قيمه تى

شته كه.

5. بايارمه تيه كه يان ته نيا له بهر ره زامه ندى خوابييت و هه رله و چا وه پروانى پاداش بكن.

6. نه ويارمه تيه به پيوستى سه رشانى خويان بزائن و به لايانه وه گران نه بييت.

7. کہم دہستان وبیٰ نہوایان بہاوبہشی سہرودت و سامانی خوئیانیان دانین و ہئوان بہہوی زیادہوونی پوزی خوئیان بزائن.

8. لہنزیکتین کہسانی موحتاجی خوئیانہوہ دہست پیٰ بکہن ئینجادورت.

9. لہمال سہرف کردن و یارمہتی دانی بیٰ نہوایاندا لہکہم دہستی نہترسن پیغہمبہری نازیزمان (ﷺ) سویندئہخوات وئہفہرموی: مال بہچاکہ کہم ناکاتہوہ.

10. باسی چاکہکانیان نہکہن مہگہربوئاموژگاری بیٹ.

ئہی سہرودت مہندی خاوهن باوہ، ئہوہیہریگای پاک و خاوین بوہخشینہکەت و بہوشیوہیہ ئہتوانیت خواوخەلک

لہخوت رازی بکہیت وژیانی پوزی دواپی خوت لہم ژیانہ خوشتربکہیت، ئہم ژیانہ تہنہابوتا قیقردنہوہیہوہول

دہلہوتا قیقردنہوہ داسہرکہویت. جابزانہ کہ پیغہمبہر (ﷺ) ئہفہرمویٹ (اللہم اعطِ مُنفَقاً خَلْفاً، اللہم اعطِ مُمَسْكَاً تَلْفاً).

مانہکہی لہپاشدا دیت پیویستہکہم دہستان وبیٰ نہوایان ئہم چہندخالہی خوارہوہلہبہرچاوبگرن تابہربیٰ نمہکان

نہکہون، چونکہ ئیسلام مروقی بیٰ نمہکی خوش ناوی وئہفہرمویٹ (مَنْ لَمْ يَشْكُرِ النَّاسَ لَمْ يَشْكُرِ اللَّهَ) واتہ، ئہوکہسہی

کہسوپاسی خەلک نہکات ئہوہسوپاسی خوایش ناکات.

1. ہہرشتیکیان پیٰ بدیریت بہکہمی مہزائن چونکہہیچ یارمہتیہک لہزہرہ کہمترنیہوخوائہفہرمویٹ (فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ

خَيْرًا يَرَهُ). ہہرکہس بہئہندازہی زہرہیہک چاکہبکات دہی بینیتہوہ.

2. دوعاونزای زوربکات بوئہوبہخشندہیہوہیچ نہبیٹ بہدوعای خیرپاداشی بداتہوہ.

3. سوودوبہرژہوہندی ئہوبہخشندانہ بیاریژن وشتی زوربہ نرخیان لیٰ وہرنہگرن بہتایبہت ئہگہرزہکات

بووبہلکوشتی مام ناوہندیان وہرگرن لہوشتانہدا کہجیاوازی تیاہہبیٹ.

4. کاتی کہپیویستیان نہما ئہبیٹ زہکات وہرنہگرن ئہگیناتاوان بارن وکابرای زہکات دہریش ئہگہربزانی بیٰ نیازن

زہکاتہکیان لہمل ناکہویٰ چونہ بہجیگای پیویستی نہدراوہ.

5. کہم دہستان وبیٰ نہوایان تائہوجیگایہی کہبویان ئہکریٹ ئہبیٰ ہہول و تہقہلای بہرزکردنہوہی رادہی ژیانہ

خوئیان بدہن وہہول دہن ئہوانیش لہنایندہیہکی نزیک دا خاوهن بہخشش بن چونکہبہخشندہخیری زورتری دہست

ئہکہویٹ لہلہگیرندہ (إِلَيْهِ الْعُلَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى).

6. باسی چاکہی چاکہکاران بکہن و سوپاسیان بکہن.

7. عزیزه تی نه فسیان هه بیټ و خوځیان له چا و چنۆکی و دنیا په رستی بپاریزن و به ته مای یارمه تی خه لک نه بن و کاتی پیا یان درا و هریگرن.

8. تانه و جیگایه که بویان نه لویټ پاداشی چاکه کاران بده نه وه.

براو خوشکه کانی سهروه تمه ندو که م دهستان و بی نه وایانی خوشه ویست نه گهره رد وولا نه و مه رجانه ی که با سمان کرد له بهر چاویان گرن به راستی به خوشی و خوشبه ختی نه ژیت و سیبهری برایه تی و یه کیتی و یه کسانی هه مووگهل داگیر نه کات و هه موو زه لا میکی نه وگه له له فیټکی نه و سیبهره دابه جوانی نه حه سیټه وه وله ئیش و ژانه کانی دنیا فره نارام نه گریټ و نه توانن نمونه یه که بن بوگه لانی تری جیهان و ماموستایه که بن وه کوچاری جاران بوخه لک و به وړه فتاره به نرخانه تان جیهانی سییه م و بی دادگری و مله وړی و دیکتاتور ی پوښن که نه وه و سه دان گه لی بی نه و او ژیر ده ست و سته م لیکراوی تر له نیوه دهرس و هرگرن به لام نه گهر هه وړه کوئه مړ و ابن نه بی هه میسه ژیر چه پوک و کول هه لگرو بارکیښ بن بوه موو سته مکاران و مله وړان وله خوا بی خه بهران، زور جیگای داخه له م چه رخه دا که چه رخی زانینه گه لی به ته سکه ره مسولمانی نیمه هیشتاسه ره له هیچ دهرناکات و به هه موو بایه که خه رمانی خو ی شه ن نه کات بی نه و به یرله نامانج و پاشه پوژی خو ی بکاته وه.

له بهر پړدی زور نیه

خوا ی گه وړه دروستکه ری مروځ و هه ست و خواسته کانیه تی و مروځ چاک نه ناسیټ و هه موو ناشکراو په نهانیه کانی مروځی له لازور پونه نه گه رخو شه ویستی مالی له ناودلدا دانه نه نامروځ به ته مه لی پالی لی نه دایه وه و زه ویش ناو ده دان نه نه کرایه وه، نه و هه موو نیعمه ته گه وړه وله ژماره نه هاتوی خوا یښ نه نه ناسران و سودیان لی و هرنه گه یرا و گه لیکیان بی که لک نه مایه وه، ناشکرایه خوا ی گه وړه زه وی بومروځ دروستکرد وه و پیویسته له سه ری که ناو ده دانی کاته وه، که واته په وړه ردگار یښ بوته و او کردنی نیعمه ته کانی به سه م مروځ دا و وزه و نه سبابی سودلی و هرگرتنی

پیدا وه و خوشه ویستی گه لیک شتی له ناودلیا پروان دوو دیه کی که له وانه مال ویستنه قورئان نه و پر استیه مان بوړ وون

نه کاته وه و نه فهرمویت: (زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِصَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ

وَالْأَنْعَامِ وَالْخَرْبِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَإِ) **ال عمران: 14**، واته: جوانکرا وه بومروځ خوشه ویستی

ناره زو ده کان له ژئان و کوړان و کوومه له سهروه تی زوری نالتون و زیوونه سپی تالیمی و چوارپی

یان (مه پوړی نوو شترو گاو) کیلگه، نه مانه کهل و په لی ژیا نی دنیان و له لای خوا یه له پوژی قیامه تا جواترین و شیرینترین

جیگا. له م نایه ته پیرو زه وه بومان دهر کهوت که نیسلام سه رکوتی ناره زو ده کان ناکات به لکوبه پیچه وانه وه ناره زو ده کان

تیرژنه کاته وه و هه لیان نه نیت که هه ریه که یان به شی خوی له ریگای خویه وه په یدابکات و به کاری بهینی، دهی
 ناشکرایه که خوی خاوه ن ده سلات و زانا ناگاداره به سه رنه ودا نه گه ریجازهی بی سنور به هه رلایه نیک به لایه نه کانی
 مروقه بدریت، نهک دنیا ناوه دان نا کریتته وه به لکو له بهین نه بری و ویران نه کریت، بویه زانای کار به جی بوه موو
 نارهنو خواسته کانی مروقه یاسایه کی تایبه تی بوانا وه و سنوری بویاری کرد وه و پازی نیه له و سنوره لاد و سه رله خوی
 و خه لکیش تیک بدات چونکه نه و دروستکه ره و دروستکراوی خوی چاک نه ناسیت. بونموونه، خوشه ویستی مال له دلی
 مروقه ناسریتته وه و ماوه یشی پی نادات که به نارهنه ی خوی چی ویست و ابکا وه موو سوده کانی پواله تی خوی بی
 له بهر چا و گرتنی زیانی نه و نه و دایین بکات، به لکو ریگای په یدا کردنی بویاری کرد وه و نابی له و ریگایه بترایت
 وه ماوه ی داوه که خاوه نی مال بیت به و مه رجانه ی که له پی شه وه با سمان کرد نه لی خه رج بکه به و مه رج نه گاته هه له
 خه رجی و زیاده پره ی (وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ) (الاعراف/ 31، واته: بخون و بخونه وه و زیاده پره ی
 مه که ن به راستی خودا زیاده پره ی خوش ناویت، هه روه ها ماوه ی مال کو کرد نه وه ی پید او به لام چی و تاچه ندیک و بی
 سنوره نیه (نه مانه هه مو یان له با سه کانی پیش وودا رهن کرا و نه ته وه، جاریکی تر سه رله و با سه نه بده و سنوره کانیان بنا سه).
 برا و خوشکی مسولمان، ئاینی مروقه پره وه ی ئیسلام یاسای خوی زانا و کار به جی یه وه موو پر یاره کانی
 له سه ربنا غه ی ژیری و مروقه دوستی و بوسود و به رژه و نه دی هه موو ئینسانه کان دانا وه نهک بوجینیک یا گه لیک یازبان
 و پرهنگیک، وه کوله با سی زه ی بوه موو ئینسانه دا با سمان کرد ئاینی پیروزی ئیسلام دژی کو کرد نه وه و عه نبار کردنی
 ماله و بیزاره له و پر هفتاره ناپه سه ندو بی به زه ییانه و هه ر شه ی سزا و ناگری جه هه نه می لی کردون وه له چه ند
 بارود و خیک تایبه تی دا نه بیت وه کونه دانی زه کات یا ئیحتیاجی زوری خه لک و میری نه توانیت به سه ریانا بگات
 و چه ندو یینه ی ترکه له په پراوه فیهیه گه وره کاند به دریت با س کراون به زور مالی سه روه ت مه ندان هه موو یا به شیکی
 به سودی گشتی و هرنایریت و خودا خوی نه زانی له نا و نه و دروست کراوه ی خویدا و له بهر په زامه ندی خوا و سودی خه لک
 فیدای نه کات و چا و له هه موو خوشی و خوشگوزه رانیکی خوی نه پوشی و چی له توانا بیت کوتای ناکات، چونکه خوی
 و سامانه کیشی به ی خا و نه زانی و له گه ل نه و ه شدا هیشتا هه رله خا و نه ترسیت (وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ أَلَهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ) المؤمنون/ 60.

واته، نه وانه ی که هه موو ئیشیک چاک نه که ن و هیشتا دلیان نه ترسیت چونکه نه زانن دوو باره نه گه ری نه وه بولای
 خوا و حیسابی هه موو شتیکان له گه ل نه کریت، که می واهیه ئابه وشیوه رهفتار بکه ن و (نه بوبه کر) ئاسایی بکه و نه مالی
 خویان و به چه پ و به راستا له ریگای ئایین و پرزگاری چه و سا و اندا بلا و بکاته وه خوی گه وره و داد گه ر نه زانی که زور به ی

ھەر زۆرى بەندەكانى بەوشىۋە پەقتارناكەن ولەكۆكردنەۋەودانانى لەسەرىك زۆرسورن وئامادەن لەسودى گشتى داخەرجى بكەن بۆيەئەفەرموئىت (**إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى**) اللیل / 4، واتە: بەراستى كۆششى ئىۋەچەندەھاجۆرە، ھەندىك ئامادىيە مال وگىيانى لەپىگای خوادافىداى بكات وھەندىك دژى خواو ئايىن خوى لەناوئەدا ھەندىك ئەگەرئىشى چاكيان بۆھەول نەكەوى ژيانىان پى خەسارەۋەھەندىك ئەگەرداۋاى چاكيان لى بكرىت پى يان خەسارە، ھەندىك بۆبەرژەۋەندى خەلك گيان و مال دائەنن ۋەھندىك بۆسودى خويان ھەزاران گيان و مال لەناوئەبەن بەراستى (**إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى**).

خوينەرى بەرپز، خواى مېھربانوخواۋەن نىعمەت ئەۋەندە بەلوتفەتاقىكردنەۋەى مروۋ تا پلەيەك ئەباوزۆرتەنگ بەمروۋ ھەلناچنى چونكە خوانايەۋى خەلك لەياساكەى لاداۋتاقىكردنەۋەى تەنيا بۆپالفتەكردنى دۆستەكانىيەتى تانەيەلى مروۋى گەندەل وناپاك لەورىزەدا خويان بشارنەۋە، تەنانەت ئەۋەندەتەنگى ناكات ھىشتا ھەندى مروۋى گەندەلى پشوو دريژى لەناودائەمىنىتەۋە، ئەۋەتەتورەيى خوى لەعەنباركردن دەرئەپرى ۋەبەلئىنى سزاي پۆژى قىامەتى يان پى ئەدا ئەگەربەۋەرەفتارە ناپەسەندەدرىژە بدن، بەلام زۆريان لى ناكات بۆكەم كردنەۋەى سەرۋەتەكانيان چونكەچاك دروستكراۋى خوى ئەناسى و ئەزانى ئەگەرزۆرى لى بكات لەژىر بار لانەچىت وگوى بەياساى ئىسلام نادات وخوى دوچارى سەرگەردانى و مال ويرانى دنياوقىامەت ئەكات ئەگىنا ئىسلام ھىچ كات لەگەل سەرمایەدارىدا دانوى ناكوليت، جابائەۋانەى كەخويان بەمسولمان ئەزانن ۋەھەمىشە خەرىكى مال كۆكردنەۋەى عەنباركردنن باتەماشاي ئەم ئايەتە پىرۋزانە بكەن كەخوائەفەرموئىت: (**إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ**) (36) **إِنْ يَسْأَلْكُمْ فَيَخِفْكُمْ تَبَخَّلُوا وَبُخْرَجَ أَصْغَانَكُمْ (37) هَآئِنْتُمْ هَؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلُ عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ (38)**) محمد/36-38.

براوخوشكە مسولمانەكان بابەرلەۋەى ماناي ئەم ئايەتەبەكەين بابزانن ئەم ئايەتە كەى ھاتنە خوارو پرويان لەچ كەسانىكەۋەكى تورەن، ئەم ئايەتە پىرۋزانە لەشارى مەدىنەدا ھاتنەخواروپرويان لەومسولمانانەكرد كەنىۋەى مالەكەى خويان دابووبەكۆچەرىيەكانى مەككەۋەتەنانەت ھى وايان ھەبوۋكەخاۋەنى دوژن بووبەھاپرى كۆچەرىيەكەى ئەۋت: (تەماشاي ژنەكانى من بىكەكامىانت ئەۋى تامن تەلاقى بدم بۆت) ئاشكرايەھاۋەلەكۆچەرىيەكان و شاگردانى يەكەم قوتابخانەى پىغەمبەرخواۋەنى چەندىن نەرىت وخوى پەسەندىۋن وبوخوشى وپاباردن وئاسودەيى خويان ماۋەيان بەخويان نەئەدا كەئەۋشستە بەنرخانە لەبرا موسلمانەيارمەتى دەرەكانيان ۋەرگرن. ئەم ئايەتە پىرۋزانە پونەكەنە ئەومسولمانانەۋەفەرموئىت: ژيانى دنيا ئەۋەندە گرنگ نىكەئىۋە ئەۋسەرۋەت وسامانە زۆرەى بۆكۆئەكەنەۋەۋژيانى

دنيا گالتوگه ميه كه وزياتر نيه و كوتايي پي ديت، نهگه رباوه پرهين و خوتان له پرق و توپه يي خواپا ريزن، خواپا داشتنه داته وه و خوا داواي مالتان لي ناكات و مالي نيوه ناوي وبی نياز له ماله كانتان، نهگه رداواتان لي بكات و زورتان لي بكات پړدي نهگه و پرق و قيني ناودلي خوتان سهارهت به نايين ناشكرا نهگه چونكه نه و نه دمه مالتان خوش نهوي وهولي كوكر دنه وه و عه نبار كړني نه دهن نهگه رداواي به خشيني مالتان لي بكري وله و باره و زورتان لي بكريت له ژير بار دهر نه چن وگوي به ياساي نيسلام نادهن، - به لام نه نه بوو و ابن نه و بوو نيوه بانگ كران بو نه و دي مال سهر ف بكنه له ريگاي خوادا، هه نديكتان پړدي تان كړد، هه ركه سي پړدي بكات زياني به خوي گهيانده، وخوا بي نياز و نيوه محتاجن، و نهگه رله نايين پاشگه زنه بنه و خوائيوه ناوي وگه ليكي تر ديني ته سهركار كه نه وان و كوئي و نه بن. به لكو نه وان خاوهن باوه و له خواترس و مال سهر ف كهر بن له ريگاي به رزوبه هيژ كړني پي ناز كه ي خود او دور بن له پړدي و به خيلي، هه روه ها قورنان پرو به و به و مسولمانانه نه كات و نه فهر موي: (وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَخْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ) البقره/195، واته، له خه يالي مال كوكر دنه و هه سهر و ت و سامان نانه و يه كدا نه بن به لكو مال سهر ف بكنه له ريگاي خود او به خيلي و پړدي نهگه و به دده ستي خوتان خوتان نه خه نه تنگ و چه له مه ي قيامهت و ژياني دنيا وه چونكه جيهاد و تي كو شان له ريگاي بلا و كړنه و دي نايين و دامه ز راندني پيو ستي به مال هيه، نهگه رمال سهر ف نه كريت له ريگاي ناييندا نه و نه نايه كه تان بو سه قامگير ناييت وله دنيا داله و نعيمه ته گه و ربه ي بش نه بن وله پړوي دواييش د ادو و چاري سزاي سخت نه بن كه و ابو و خوتان نه خه نه نا و نه وئيش و نازاره وه به ووي پړدي تانه وه، چا كه بكنه، چا كه به راستي خوا چا كه كاراني خوش نه وئيت. لهم نايه ته پي روزه دا دهر كه و ت كه خوگرتنه وه له سهر ف كړني مال له ريگاي خواداو عه نبار كړني سهر و ت و سامان وگوي نه دان به نايين نهك خوش به ختي ناهي نيي به لكو به پيچه وانه و نه شه رمه نده يي و سهر شو پري هه ر دوو جيهاني به دوا و يه.

براو خوشكه مسولمانه كان، هيوادارين به چاكي نايه پي روزه كه ي خوتان بناسن و نه ركي سهر شاني خوتان سهارهت به و نايه نه نجام بدهن چونكه ناسيني بي كرده وه، هيچ دهر ديك دوا ناكات و هكو نه و ه و ايه كا براهه ك سهر ي ئيش و بكات و بزاني كه نه سپرين باشه بو سه ر ئيشه و هه ر بلي نه سپرين باشه. نه سپرين باشه، ناي چاك نه بيته وه؟ به لام نهگه ربي دهنك نه سپرينه كه بخوات سودي لي و نه ناگريت؟ واته كردار مه رجي راستي بيروپايه نه قسه ي روت، جائه گه رله نيسلام دا سهر و ت و ساماني عه نبار كراو به زور له خاوه نه كه ي نه سه نراوه له به ر نه و نه بوه كه نيسلام به و عه نبار كړنه رازي بويي به لكو له به ر نه و سيفه ته يه كه كه م كه س نه تواني به سه ريا زال بيت، نهگه ر زور بخري ته كار سه رمايه داران له باتي سوپاسي نعيمه ته كاني خوا و يار مه تي نايه پي روزه كه ي نيسلام بدهن زور به يان نه بن

به سده له پړنگای بلاو کړدنه وې ټایین داوبه و مال و سه روته یان هه زاران که م دهست و بی نه وائو خه له تیښن و ئه یان که ن به دارده سستی خو یان و پاریزکاری سامانه کانی خو یان یان پی نه که ن که چه زره تی عومر (په زای خوی لی بی) یه که م قوربانی ئه م بهرنامه راسته بویه دهست شانزاده و مال په رستانی ئه و سه رده مه چونکه یه که م که س بوو که هه و لی دا ئه م بهرنامه یه به شیوه یه کی گشتی به ریوه بیت. * کورد واته نی (له عاقلان ئیشاره تیک).

براو خوشکه مسولمانه کان ته ماشایه کی ئه و مسولمانه بکه ن که ئه و چه ند ئایه ته پیرو زانه پویان لی کړدون و توره یه له سه ره لو یستی هه ندیکیان سه باره ت به ئایین و بهرنامه ی ئابوری. جائینجا ئه زانی که ئه م پو ئی مه له چ قونا غیکداین ئایا په وایه خو مان به مسولمان ناوبه یین؟ ئه م پو هه مو سه رو ته مندانه مان به و سامانه ی که خوایی دا ون سه رخو شن و بیجگه له خو یان که س نابین و بیجگه له بهر ژه و هندی خو یان

بهر ژه و هندی هیچ که سیکی تریان له بهر چا ونیه، به لکو به دوو کو شک و چه ندین سه یاره و هه زاران دینار هه رتیرنابن هه میشه خه ریکی سو یندی درو خواردن و فیل وفرن تابتون شتیکی تری لی زیاد که ن و ئه گه ریا رمه تیه کیان لی داوا کریت یا هه رخو یانی لی کهر نه که ن

و هیا به شیوه یه کی وائو یارمه تیه ئه دهن که گیرنده بیجگه له شه رمه زاری هیچی تری دهست ناکه ویت، ئه گه رئا مو ژگاریش بکریڼ قاروون ئاسایی ئه لیت (قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَلَمْ يَعْلَمَنَّ اللَّهُ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ) القصص/78.

واته، بیجگه له زانیاری خو م هیچ شتیکی ئه و مال ی به من نه داوه و منه تی که سم به سه ره و نه یی، ئایا هه رئا و هه بیر نه کاته و ه؟ ئایا نازانیت خواله پییش ئه و دا چه ندین گه لی له و به هیژ ترو سامان زورتری له ناو بردو و ه؟ تاوان باران ئه و هنده ناسراو دیارین به ره و سزای چه هه نه م به ری ئه کریڼ و پر سیاری تاوانه کانیان تازه لی ناکریت.

ساماندارانی ئه م پو ی ئی مه به ده یان کو شک و سه یاره و مو غازه ی گه وره هه رنالیڼ به سه و له گه ل ئه و ه شدا له ملاولایانه و ه چه ندین براو خوشکی مسولمانی خو یان ئه بینن که به نانی شه و ی مو حتا جن زور جار دو که لی هه ناسه ی هه ناوی له بر سا سوتاویان تیکه لاوی دوو که لی گوشتی برژاوی ئه وان ئه بییت و جاریکیش نه یان توانی ئه و دو که له لیه که جیا که نه و ه و ئا وړیک به لای ئه و انیشا بده نه و ه و قازانجی چه ند پو ژیکي ته مه نیان پی شکش به و براو خوشکه بی نه و او که م ده ستانه یان بکه ن و ه له باتی یارمه تی دانیان کو شکه کانیان مال له بچکوله کانی ئه و انیان بی په رده کړدو و پړنگای هه وای پاکیشیان لی گرتوون!! له هه مو سه یر تر ئه و هیه که لاف برایه تی ویه کی تی لی ئه دهن!! برا، ئه گه ر برایه تی وایی ئه ی

* هه مان کردار پیغه مبه ری مه ون (ﷺ) له کاتی هاتنی بومه دینه دا له ناو ئه و کو مده له پاک و خا وینه دا ئه نجای دابه لام له بهر که می مانه و ه پیغه مبه رو په یدابونی نوسولمان ئه و بهر نامه یه له و کو مده له زیاتر تی نه په ریوه و ئه و بریا ره ی حه زره تی عومر در پیژده ان بویه و سیاسه ته به لام ناکام کرا به پیلا نیکی سی قو لی (تا گریه رس و جوله که و منافقه کان)

دوژمنایه تی چونه؟ برائیسلام به پرچ و پیش و میزه روی مه لاوشالی مام حاجی و ته زیبجی سه دانه و پریزی نه وه لی جه ماعت و وورته وورتنی لیوان نیه، نیسلام کرده ویه، کرده وه، وهک پیغه مبه رمان (ﷺ) نه فهرمویت (ان الله لا ينظرُ الي صُورِكُمْ و أجسادِكُمْ ولكن يَنْظُرُ الى قُلُوبِكُمْ و أعمالِكُمْ) واته خوا ته ماشای وینه وله شتان ناکات به لکوته ماشای دلّه کانتان و کرده وه کانتان نه کات. نهی خاوهن سه روه تان چاک بزائن لادانی زوربه ی بی نه وایان و کهم دهستان له نایین و نه بون، یا که می تی کو شه رانی راسته قینه ی نیسلام هو ی زورگرنگی نیوهن به وره فته رته تان برام بوئه ترسیت له سه رفکردنی سه روه ته که ت؟ مه گهرنا زانی خوابه لی نی داوه که جیگای خالی پرپکاته وه (بنی ادم أنفق أنفق عليك) نهی کوپانی ناده م ببه خشن تابه خشری پیتان. هه روه هه فریشته کان هه مووبه یانیه که دوعای خیربو به خشنده کان نه که ن و نزای شهر له پرژدی و به خیله کان نه که ن و نه لین (اَللّٰهُمَّ اعْطِ مُنْفِقًا خَلْفًا اَللّٰهُمَّ اعْطِ مَمْسِكًا تَلْفًا) خوابه ببه خشه به وانه ی که نه به خشن و بفه و تینه مالی نه وانه ی که نه به خشن. نهی خاوهن باوه ران نه و سه روه ت و سامانه که خوا به نیوه ی داوه نه گهر به دلّیکی خاوینه وه و به بیرو پاه کی راسته وه ببه خشن سودیکی زورگه وره و گرنگتان ده ست نه که ویت و خواله تا وانه کانتان خوش نه بیّت (اِنَّ تَقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللّٰهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ) التغابن/17.

واته، نه گهر نیوه قهرزی جوان بدهن به خوا، خاوه و چاکه یه زل نه کات وله تا وانه کانتان چاوپووشی نه کا و به راستی خوا سوپاسی چاکه کاران نه کات و به حه و سه له یه. واته نه گهر زورپا داشتان نه دی ناو مید نه بن و دلّ نیابن که خوا پریتان لی نه گری و چاکه ی نیوه ی له بیرنا چیت و چاوه روانی له مرو قیش نه کات که خوگرو به حه و سه له بن. خوینه ری به پرین، جاته ماشای به خشنده یی و که ره می خوی گه وره و زانابه که، نه وه هه موو نیعمه تانه که خوابه مروقی داوه هه رله له ش و چا و ته مه ن و ژیری و به گره تا سه روه ت و سامان هی خویه تی و به نه مانه ت به مروقی به خشیون و نه فهرمو ی : سه رفی بکه تابیر و با و ره که ت به سه لامه تی بمینیه وه سه رفی بکه تامن سوپاست بکه م، سه رفی بکه تابه لگه بیّت له سه رسوپاسی تو بو من. من که هه موو نه و نیعمه تانه م به تو دا و ه که چی تو لا ساری و ناله باری پی نه که کیت، من هیشتا هه رخو نه گرم تاکاتی دیاری و به حه و سه له م تابه لکوپیش هاتنی کاتی دیاری له وره فته رانه ی خو ت په شیمان ببیته وه وله پرگای خوا په رستی و خزمه ت به خه لکی خوادا هه نگا و هه لگريت و خوا و خه لکت له خو ت رازی که کیت، زور که س بوون له پییش بوندا به لی نیان نه دا و سویندیان نه خوار د نه گهر بیّت و خوا مالیان پی بدا زور به چاک ی له و مال له نیش نه که ن وله هیچ چاکه یه که کو تایی نا که ن به لام کاتی خوا سه روه تی به سه ردا پرژادن به لین و سوینده کانی خو یان نه برده سه رو چونه پریزی دو و ره کانه وه (وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللّٰهَ لَئِنْ آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصّٰلِحِیْنَ (75) فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ (76) فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ اِلٰی يَوْمٍ يَلْقَوْنَهُ بِمَا اَخْلَفُوا اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ (77) اَلَمْ يَغْلَبُوْا اَنَّ اللّٰهَ يَعْْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ عَلَامُ الْغُیُوْبِ) توبه، 75-78.

واته له نا و مسولماناندا هه ندیک هه بوون که په یمانیان به خودا نه دا و نه یان و ت نه گهر بیّت و خواله نیعمه ته کانی خو ی برژینیت به سه رماندا و ده وله مه ندما ن بکات نیعمه ییش پیای چاک نه بین، به لام و هختیک خوادا وه له مه ندی کردن په یمانه کانی خو یان شکاند و پرژد و پرژیل بوون وله یاسای نیسلام پاشگه زبونه وه جاله به ره و بی و ه فای و پرژدی و نه و درو یانه ی که کردیان دو و دلی و دلّه را و کی بو به به شیان تائه و پرژدی نه گه نه خزمه تی خوا، نایانازان که خوانه ینی و چفه ی نه وان نه زانیت؟؟ و به پرستی خوازانه ری نه ینیه کانه - هیوادارین که برامسولمانه کانمان نا و پرک له خو یان بدهن و نه چنه نه و پرزه وه (اللهم ربنا اتنا في الدنيا حسنةً وفي الآخرة حسنةً وقنا عاب النار) امین.

با و ه پر گرنگترین پاسه وانی نابوریه

سه رچا و دی هه موو ژیری به و به ردی بنا غه ی هه موو خووش به ختیبه ک ترسان له خوابه، نه و که سه ی که با و ه پری به خوی خاوهن ده سه لات و زانادانا هه بیّت و بزانی که پرژدی دیت که له به رده م خوادا هه موو کرداره کانی نه خریته پرو و هیچ ون نابیت مه گهر خوا خو ی چاوپووشی لی بکات ناتوانیت له یاسای نه وزاته لادات، لادات با که سیشی له گه لا نه بی و له شه و یکی

زورتاریکیشابیت، چونکه نه زانی نه وزاته نهک ته نیا ناگای لی یه تی به لکو ختوره کانی ناوی دلی نه و دروستیان نه کات نیتر چون ده توانیت خوی یان کرداره کانی له وزاته بشاریته وه؟ وه یادری یاساکه ی نه و پهفتاریکات؟ واته نیسلام سهره پای یاسای توله وسزای دنیا بو تاوانباران له ویاوه په دایه که نه و یاسایه به ته نیایی ناتوانیت خه لکی له تاوان و په وشتی ناپه سه ندبگپیتته وه له م باره وه نه و نه دشته که په ونه هیچ پیویست به به لگه ناکات، ته نه ا یه ک پوژ گو قارو پوژنامه کانی جیهان ته ماشاکهیت و سهرنجی له تاوانه کان بدهیت له گه ل نه وه مو یاسای گه وره و گرانه نی ده ستردی مروقه نه وه مو چاودیری که روپولیسانه دابوت ناشکرا نه بیت که لیدان وزیندان وتوله سه ندنه وهی پروت و به رگری توندوتیژ ناتوانیت به ته و او ی نه من و ناسایش بو خه لکی ده سته به رکات و ریگای تاوانه کان بگری، نه و تا قانه ری بازه ی که هه مو و که س وه کو یه ک ته ماشاکات و که س له ده سستی دهرنه چیت و نه پاداش و نه توله ی که سی له بیرنه چیتته وه ته نیار پیبازی نیسلامه و به س (بو زیاتر شاره زابوون له م باره وه ته ماشای نامیلکه ی (کی یاسامان بو دانی؟) بکه. چونکه نیسلام بناغه که ی له سهریری و باوه پ به خوی گه وره و خاوه ن ده سله لات دانراوه، نه و خوا یه ی که هیچی لی ون نابیت نه گه وره و نه بچوک نه و ته و نه کردارونه ناشکرا و نه نهینی (عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يَغْرُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ) سبأ/3

واته، خوا زانه ری هه مو شته شار او ده کانه و به نه دندازی زه پریه کو بچو کتر له زه پره و گه وره تر له زه پری له نا و ناسمانان وله نا و زه ویدا لی ون نابیت و چیچ شتیکی لی حه شار نادریت مه گه رله په پراوی پون که ره وهی پاست و ناپاستدا تو مار کرابیت ناشکرایه نه و که سه ی که باوه پری ناوای به وزاته خاوه ن ده سله لات ته هه بی و باوه پری به پوژی قیامت و پاداشت و سزای نه و پوه نه پراوه هه بیت نهک خوی تاوان ناکات به لکو نه گه رزوری شی لی بکریت تائه و جیگایه که نیختیاری له ده ست خویدا هه بیت هه رتاوان ناکات. چونکه نه زانی هه رهیژ و ده سله لات ی زوره و بکات هه رکه س و هه رچون بیت هیشتا له به رده م هیژ و توانایی خوادا هه رلا و ازوبی ده سله لات هه رگه ر خاوه نی هیژ و ده سله لاتیش بیت نه زانی که نه و هیژ و ده سله لات هی نه مانه تن و هه روه خت خوانار و زوی لی بیت خویش و ده سله لات که ی شی نه باته وه، نیتر هیچ کات خوی لی بایی نابیت وله هه رپله و مه قامیکی به رزو له هه ر جیگایه کدا هه بیت نهک دژایه تی نایین ناکات به لکو به پیچه وانه وه نه و هیژ و ده سله لات هی خوی له خزمه ت نایین ری بازه ناشتی خوازه که ی نیسلامدا به کار نه هیئی له به رنه و پله و مه قامه ی که به نه مانه ت داو یه نی پی ی و زیاتر هه ست به به رپرسی نه کا و زیاتر هه ول نه دات خواله خوی پازی کات و نه گه ر دو و چاری هه له و تا وانیکیش بی هه ول ده دات به کرداریکی باش و به ندایه تی دلسوزانه و بی خه وش و خال بیسر پیته وه چونکه نه زانی په روه ردگاری زور میهره بان و به خشنده یه و فره میه تی (إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ) هود/114، به راستی چا که کان خراپه کان لانه به ن.

جا، نه وانه ی که خو یان پر د و پره زیل بن به چ پریه که وه داوای به خشش له خوا نه که ن؟! خوینه ری به ریز، سزاو توله ی پوژی دوا یی و دهرنه چون له ژیر ده سستی خودا و سزای پوژانی هه رگیز دوانه هات و نه بیت هه وی گه رانه وهی مروقه له تاوان واته، له کرین و فروشتن دا نه وهی که مایه ی ناپه زایی خوابیت، نه نجامی نادات و له به خشین و مال سهر ف کردنیشا هه روانه بیت ناشکرایه که خاوه ن باوه پری وانه سوخوره نه خیانه ت کاره نه فیل بازه نه قازانچ و سودی خوی پیش قازانچ و سودی خه لک نه خات، نه مال به شیوه ی ناره و و کو قومار و شهرباب و تلیاک و جگه ره و باقی شته حه رانه کانی تر سهر ف نه کات و نه هه له خه رج نه بیت و نه پر د و به خیل و پیسکه نه مال به هه رده م سهر ف نه کات و نه به ندیه ی مال و نه بار که رنه بیت، جا نه گه ره مو و گه لان و ابیت چی هیه له وه چاکتری بیت؟ به راستی نه وانه ی که خوابه چاکی نه ناسن و نه زانن که هه میشه له گه لیا ندایه و به چا و تروکاندن لیان بی ناگانابی (وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَمَا كُنْتُمْ) الحديد/4، ناتوان به ده سستی نه نقه ست تاوان بکه ن و دریر ته ی پی بدن واته، باوه په خوا و به پوژی دوا یی گه وره ترین هانده روپالنه ری مروقه بو چا که کردن و هیچ چا که یه که به که م نازانی و ده سستی به سهر ره رچا که یه کدا گه یشت نایبویری ت، هه رله لبر دنی درکیک له سهر ریگادا هه تابه ش کردنی ماله که ی له گه ل خه لکا و دلنیا یه که نیشه کانی به زایه ناچیت و پاداشتی

هه مووچا که کانی وهرئه گریته وه (وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ) ال عمران/115، واته، هیچ چا که یه کتان پی شیل ناکریت و هخوئه زانی کامانه له خوا نه ترسن و هیچی لی په نهان نابی.

به لی، خاوه ن باوهری راست به هو ی نه ویروباوهره و هارام هارام ههنگاو هکانی هه لئه گری و نه وه ی له توانای دابیت له ئیشی چاک و خزمهت به خه لک کو تای و نه لی (رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ) البقره. 286/ خوی ئیمه پیمان

هه لئه گره نه وشته ی که له توانا ماندانه بیت و چاوپوشیمان لی بکه و لیمان خو ش ببه و به زه بیت بیت پیماندا، تودوست و سه رپه رشتی ئیمه ییت و سه رمان بجه به سه رگه لی کافراندا.

وصلی الله علی قائدنا محمد و اله اجمعین

15/ رهمه زانی/ 1408 ک

پوخته ی قسه کا نمان

براو خوشکه مسولمانه کانم، ئه م چه ند خاله ی خواره وه پوخته ی قسه کا نمانه :

1. ئیسلام زهوی به مولکی خوادانه نی و هه موو خه لکیش به بهنده ی خوئه زانیت به بی جیاوازی.
2. ئیسلام هه موو شتیکی رهوای به لاهه پیویسته و نابی بو هیچ شتیکی پیویست خه لک ماته ل بکریت.
3. ئیسلام بیجگه له پاداشی دنیایی و سوپاس، پاداشی چه ند به رانه ری هه یه بو چا که کاران له پوژی دوا ییدا.
4. ئیسلام بیجگه له توله و سزای له دنیا دا سزای قیامه تیشی هه یه بو تا و انباران واته، هیچ که س ناتوانیت له ده ست یاسا دانه ر ده رچیت وه ک یاسا ده ستر ده کان نیه که به فرت و فیل خوتی لی ده رباز بکه ییت.
5. ئیسلام دان به مولکیه تی تا ک دانه نی و به هو یه کی گرنگی پیشکه وتن و ناوهدانی زهوی ئه زانیت به پیچه وانه ی شیوعیه ت.

6. له یاسای ئیسلامدا ئه بی هه موو که س به بی جیاوازی، خوړاک و پو شاک و مالی هه بیت.
7. هه رکه سیك توانای ئیشی رهوای هه بیت ئه بی ئیش بکات.
8. هه رکه سیك توانای ئیشی نه بیت ئه بی لا خواری خوړاک و پو شاک و مالی هه بیت.
9. کری به گویره ی جوړو سودی ئیشه.
10. ئیسلام درژی سه رمایه دار یی به هیواش و مرو ف ناسانه بو نه هیشتنی ههنگاو هه لئه گریت.
11. ئیسلام بیرو باوهر به خوا به پوژی دوا یی به گرنگترین هو ی دابین کردنی ئابووری ئه زانیت.
12. ئیسلام بیجگه له بیرو باوهر رهو شتیش به هو یه کی تری پیشکه وتنی باری ئابووری ئه زانی، ئه م دوو خاله ته نها له یاسا ئا سمانیه کا ندا هه یه و ئیسلام سه رقا فله یانه.

13. له ئیسلامدا هه موو یاسا و چاودیرییه میریه کان بو دابین کردنی ژیا نی خه لک به کار نه هیئریت، جاک یاسایه کی له ئیسلام چاکتر شار هزایه، با پیشان ی داو له گه ل ئیسلامدا به راوردی کات ئیمه ته نیا ئیسلام به دلسوز دا شتیار ی خه لک ئه زانین و هه موو یاسا ده ستر ده کان تا قیکرانه وه هیچ کامیان بیجگه له سه رگه ردانی و پو ژره شی ئینسان شتیکی تریان بو خه لک نه هیئا و نایشی هیئن. ئه م ریبا زه زیاتر له هه زار سال ته جرو به ی فه رمان رهوای هه یه و له هه ر سه ر ده میکا دا چاکتر ده سته پیوه گیرا بیت خه لکی به خته وهر تر بو وه، ده ی مرو ف نه گه رنه خه له تاوی فریونه دراوی بو بو ئه م یاسایه و هیئا نه وه کایه ی هه ول ناده ییت ژیرانه یه که م بیر بکه ره و ه و بزانه تو بوچی خه ریکی و سود زیانی چه ند.

خوینه ری به رین، ئه مه کورته با سیك بوو سه بارهت به ئابووری له ئیسلامدا و ریگای چاره سه رکردنی گیر و گرفته کانی، جائینجا سه رنجیکیش بده له به رنامه خوینمژ ه که ی سه رمایه داران و به رنامه بی سه روبه ر ه که ی کو مؤ نیستی که له یه که میاندا مرو ف کراوه به بهنده ی پار ه و سه روهت و له دوو هه میاندا کراوه به بهنده ی سک و ناو لنگی به لام ئیسلام

سهرودت و سامانی بویه پې خوښه چونکه به هویه کی گرنگی نه زانی بؤخزمه تی نایین و گیان و ژیری و ناموس هرکاتیک سهرودت و سامان زیانیک بهیه کی له وانه بگه یه نیټ تهوسه رودت و سامانه ی به لاوه بی نرخه، واته نیسلام سهرودت و سامان به خزمه تکاری مروځ دانه نیټ، هرچه نډیه کیکه له وپیچ شتانه ی که نایین ته نیا بؤنه وانه دانراوه نه ماما له دوی هه مویانه ویه واته، نایین، گیان، ژیری، وچه (نسل) و مال.

به لام له مه کته به کانی تردا، نه وانه ی که نه مړو پوله ی مسولمانیان له ریباری خوالا دوه و به روه و ملا و نه و لامان نه به ن و بارمان پی نه کیشن له بهر خاتری سامان، یان سک تیرکردن نه نایین باوی هه یه ونه گیان نرخ ی بؤدانه نیټ ونه ژیری ریزی هه یه ونه باسی له ناموس هیه!! به لکوهه مویان فیدای سامان و سک کراون، پیم نالی، مروځ وختیک نایین و گیان و ژیری و ناموسی پیښیل کرائیتر چ مافیکی تری هیه؟؟ نه گه رنایینت نه داوه به پاره یان سک تیرکردن چوډ دژی ناینت نیش نه کهیت!! و نه گه رژییریت پیښیل نه کراوه چوډ ریباری دژی خوت هه لده رژییریت و هیان به پاره ی خوت و عاره قی ناوچا و انت خوت بی عقل نه کهیت!! و نه گه رناموست پیښیل نه کراوه بوچی له کاتی ناو بردنی ناموسدا زورتوره و مونیت!! و نه گه رناموسی خوت به رله نه کهیت به ناوی نازادی یه وه چوډ ناموسی خه لک نه پاریزیت!! و نه گه رهیچکام له مانه ش دهرک ناکهیت هه وال پرسی ژیری کهیت چاکتره!!

به هیواین هه موومروځه کان مروځایه تی خویان بدوزنه و هویا وانه دهستی برایه تی و دوستایه تی بهیه کتریدن ویه دل ویه گیان ویه نایین بوسه رفه رازی گه له که مان تیکوشن تاهم گه له سته م لی کراوچه و ساوهمان به خوشی و خوشبه ختی هه ردو و جیهان بگات (وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَى آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ) الاعراف/96.

واته: نه گه رخه لکی وولاتان باوه ریان بهینایه وله خوابترسانایه نه رږابه سهریانداهه ربه رکه تی ناسمان زهوی به لام نه وان بی باوه ربوون به ریبارزه که ی خوابویه خواگرتنی وتوله ی کرداره کانیانی لی سهندنه وه، براینه زورچاک له م نایه ته گه وره و پیروزه و ردبنه وه چونکه بوته می کردنی نیمه هاتووه جائه گه روکه ینه وه نایینه که ی خوالدنیا بن که ژیان ی هه ردو و جیهانمان چاک نه بیټ نه گینا حالمان له نیست چاکترنایټ و هه میسه خوزگه به پاره به یین!! نه ووش چاک بزاند که خواهیچ زیانیک ناکات له دژایه تی کردنی خه لک بؤنایین به لکوهه رخه لک خوی زیانی پی نه گات و سهرنه نجامیش نه بی بگه ریته وه بوپیښگای خوابو حیساب و هکوخوی نه فهرمویت (إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ (25) ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ) الغاشیه/25-26، واته: به راستی بؤلای نیمه نه گه ریته وه وله پاشانیمه مو حاسه به یان نه که یین، براو خوشکی کوردم پیښینه و تویانه، حه ق ره قه یان حه ق تاله، هیوادارم نه ره قی قسه کانم بتان تارینی و نه تالیه که ی بتان گیجینی دوست نه وه یه بتان گرینی و دوزمن نه وه یه بتان که نینی نیتر به خواتان نه سپیرم.

والسلام علیکم ورحمه الله

عبدالقادر توحیدی

کومه لگای رانیه

